សៀវភៅ ជំនួយស្មារតី

ការកសាងភាពជាដៃគូ

មគ្គុទ្ទេសក៏ដ៏សំខាន់សំរាប់កសាងភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យ

សៀវភៅជំនួយស្មារតី **ការកសាងភាពជាដៃគូ**

រៀបរៀងដោយ : រ៉ូស ថេនីសុន នាយិកា
កម្មវិធីផ្តួចផ្តើមភាពជាដៃគូ
នៃវេទិកាអ្នកដឹកនាំធុរកិច្ចអន្តរជាតិ (IBLF)

សំរួលខ្លឹមសារៈ បាបារា ថូគ្លី

សំរួលបច្ចេកទេស : អាណា ហ៊ីល

រចនាក្រប : អាលីសុន បៀនឡៃន

រូបភាព : គុយ វេនណាប៊ិល

រចនា : ក្រុមហ៊ុន ប្លូស ឪ ប្លូស

បោះពុម្ពដោយ : ក្រុមហ៊ុនក្រាភិចរូត ខូ អិល ធី ឌី

ចុះបញ្ជីជាអន្តរជាតិ ISBN: 978-1-899159-16-1

រក្សាសិទ្ធិឆ្នាំ ២០០៣-២០០៧, ២០០៩ ដោយស្ថាប័នផ្តួចផ្តើមភាពជាដៃគូ

បោះពុម្ពលើកទី ១ ឆ្នាំ ២០០៣
បោះពុម្ពលើកនេះ ឆ្នាំ ២០០៩

អារម្ភកថា

ការកសាងភាពជាដៃគូ ជាការងាយស្រួលក្នុងការនិយាយ ប៉ុន្តែជារឿងលំបាកនៅពេលអនុវត្តន៏ ។ វាទាមទារឱ្យមានសេចក្តីក្លាហាន អត់ធ្មត់ និង ពុះពារគ្រប់ពេលវេលា ។ វាកម្រជាដំណោះស្រាយទាន់ពេលវេលាសំរាប់បញ្ហាមួយ ហើយជួនកាលអាចក្លាយទៅជារឿងខកចិត្តមានន័យថា សេចក្តីសង្ឃឹម និង ការរំពឹងទុកនៅពេលចាប់ផ្តើម មិនបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់ ។

ក៏ប៉ុន្តែ វាក៏មិនមែនសុទ្ធតែអញ្ចឹងទាំងអស់នោះទេ ។

មានភស្តុតាងគួរឱ្យទុកចិត្តបានជាច្រើនពីកម្មវិធីភាពជាដៃគូ ដែលកំពុងបង្កើតឡើងក្នុងតំបន់ផ្សេងៗជុំវិញពិភពលោកបានបង្ហាញច្បាស់ថា កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យបែបនេះអាចមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ និង មាននិរន្តរភាពពេល ដែលវាត្រូវបានគេរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ និងគ្រប់គ្រងក្នុងលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ។

សៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះ បានរៀបរៀងចេញពីបទពិសោធន៏របស់ក្រុមដែលឈានមុខគេក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូតាមវិធីសាស្ត្រថ្មីៗ និង ផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពរួមនៃធាតុសំខាន់ៗ ដែលជួយធ្វើឱ្យការកសាងភាពដៃគូមានប្រសិទ្ធភាព ។

យើងសង្ឃឹមថា អ្នកដែលប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះនឹងទទួលបានទំនុកចិត្ត និង ការលើកទឹកចិត្ត ។ លើសពីនេះទៅទៀត យើងសង្ឃឹមថា សៀវភៅនឹងជួយពួកគេឱ្យកសាងបាននូវភាពជាដៃគូប្រកបដោយភាពរឹងមាំ និង ជោគជ័យ ហើយគោលដៅអភិវឌ្ឍន៏ដែលសំរេចបាន មិនត្រឹមតែមាននិរន្តរភាពប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយរួមចំណែកក្នុងការបញ្ចប់ភាពក្រីក្រក្នុងពិភពលោកយើងនេះផងដែរ ។

មាតិកា

១
បញ្ហាប្រឈមក្នុងភាពជាដៃគូ
បុព្វហេតុសំរាប់ការកសាងភាពជាដៃគូ
ឧបសគ្គចំពោះការកសាងភាពជាដៃគូ
គុណតំលៃជាគន្លឹះក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ
បញ្ហាប្រឈមក្នុងភាពជាអ្នកដឹកនាំ

២
ការកសាងភាពជាដៃគូ
ការស្វែងរកដៃគូ
ប៉ាន់ប្រមាណហានិភ័យ និង រង្វាន់
ផែនទីធនធាន

៣
កិច្ចព្រមព្រៀងកសាងភាពជាដៃគូ
បង្កើតការប្ដេជ្ញាចិត្តរបស់ដៃគូ
ការចរចាផ្ដែកលើផលប្រយោជន៍
អភិបាលកិច្ច និង គណនេយ្យភាព

៤
គ្រប់គ្រងដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ
តួនាទីក្នុងភាពជាដៃគូ
ដៃគូជាអ្នកដឹកនាំ
ជំនាញសំរាប់កសាងភាពជាដៃគូ
ប្រតិបត្តិល្អក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ

៥
ការអនុវត្តគំរោងប្រកបដោយជោគជ័យ
គ្រប់គ្រងអន្តរកាល
ផ្ដោតលើការងារ
ការរាយការណ៍ ការពិនិត្យមើលឡើងវិញ និង ការកែតំរូវ

៦
និរន្តរភាពក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ
រៀបចំផែនការសំរាប់រយៈពេលយូរ
ធានាការចូលរួមកាន់តែប្រសើរ
កសាងសមត្ថភាពស្ថាប័ន

៧
ការកសាងភាពជាដៃគូដ៏ជោគជ័យ
កំណត់ពីភាពជោគជ័យ
ចែករំលែកបទពិសោធន៍ល្អៗ
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងពិភពប្រកួតប្រជែង

១ បញ្ហាប្រឈមក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ

បុព្វហេតុសំរាប់ការកសាងភាពជាដៃគូ

មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិឆ្នាំ ១៩៩២ ស្តីអំពីបរិដ្ឋាន និង ការអភិវឌ្ឍ (កិច្ចប្រជុំកំពូលអំពីភពផែនដីនៅឯទីក្រុងរីយ៉ូ) បានសន្និដ្ឋានថា ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋាភិបាល ផ្នែកឯកជន និង សង្គមស៊ីវិល ជាមូលដ្ឋានចំបងដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលដៅអភិវឌ្ឍពិភពលោកប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

បញ្ហានេះ ត្រូវបានលើកឡើងជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលស្តីពីកំណើនប្រជាជន ការអភិវឌ្ឍទីក្រុង យេនឌ័រ ការអភិវឌ្ឍសង្គម និង ក្នុងពេលថ្មីៗកន្លងទៅនេះ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលស្តីពីការតាមដានការអនុវត្តការសំរេចចិត្តនានារបស់កិច្ចប្រជុំកំពូលទីក្រុងរីយ៉ូ ដែលប្រារព្ធធ្វើឡើងនៅទីក្រុងយ៉ូហានីស្បឺកនៅឆ្នាំ ២០០២ ។

ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីបានជាតំរូវឱ្យមានភាពជាដៃគូ ?

សម្មតិកម្មដែលបង្កប់ក្នុងអភិក្រមភាពជាដៃគូ បញ្ជាក់ថា មានតែការកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យប្រកបដោយភាពទូលំទូលាយ និង គ្រប់ជ្រុងជ្រោយប៉ុណ្ណោះ ដែលយើងអាចធានាបានថា ផែនការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពមានលក្ខណៈរួមបញ្ចូលគ្នា និង ប្រទាក់ក្រឡាបានរឹងមាំ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដ៏ស្មុគ្រស្មាញ ។

អភិក្រមនៃវិស័យតែមួយ ត្រូវបានធ្វើការសាកល្បងរួចហើយ ដោយទទួលលទ្ធផលគួរឱ្យខកចិត្ត ។ការធ្វើការដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដូចជាវិស័យ ឬភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍នីមួយៗ បង្កើតផែនការអនុវត្តសកម្មភាពដោយឡែកពីគ្នា ជួនកាលបង្កឱ្យមានការប្រកួតប្រជែងគ្នា អនុវត្តកម្មវិធីត្រួតគ្នា និង ខ្ជះខ្ជាយធនធាន ។ ការធ្វើការដោយមិនមានការសហការគ្នាជាញឹកញាប់ នាំទៅរក "វប្បធម៌ស្តីបន្ទោស" ដែលក្នុងនោះ ការធ្វេសប្រហែស ឬភាពរើករវល់ណាមួយបានកើតឡើង ជានិច្ចកាល ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាកំហុសអ្នកដទៃទៅវិញ ។

ដូច្នេះ ភាពជាដៃគូបានផ្តល់ឱ្យនូវឱកាសថ្មីសំរាប់ការអភិវឌ្ឍមួយ ដែលមានភាពប្រសើរជាងនេះ ដោយទទួលស្គាល់នូវគុណភាព និង សមត្ថភាពរបស់វិស័យនីមួយៗ ហើយស្វែងរកមធ្យោបាយដើម្បីធានាឱ្យដៃគូទាំងអស់ទទួលបានជោគជ័យដូចគ្នា ។

តើអ្វីខ្លះដែលវិស័យនីមួយៗ (រដ្ឋាភិបាល : ផ្នែកឯកជន និង សង្គមស៊ីវិល) ត្រូវនាំយកមក ? ធុរកិច្ចស្នូលរបស់វិស័យនីមួយៗបង្កើតឱ្យមានភាពខុសគ្នាលើអាទិភាព គុណតំលៃ និង លក្ខណៈសម្បត្តិ ។ ទាំងអស់នេះអាចសង្ខេបបានក្នុងតារាងខាងក្រោម :

វិស័យ	ធុរកិច្ចស្នូល	លក្ខណៈសម្បត្តិ
រដ្ឋាភិបាល	*អនុវត្តច្បាប់ដោយ :* • បង្កើតក្របខ័ណ្ឌសំរាប់សិទ្ធិ សេដ្ឋកិច្ច នយោបាយ និង សង្គម និង ការតាំងចិត្តចំពោះលើនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ • បង្កើតបទបញ្ជា និង បទដ្ឋាននានា ដូចជា រៀបចំយន្តការ និង ការអនុលោមតាមកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិ • ផ្តល់សេវាសាធារណៈដើម្បីធានាថា សេចក្តីត្រូវការ និង សិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន ត្រូវបានទទួល និង គោរព ។	"សិទ្ធិ" ជាមូលដ្ឋានរដ្ឋាភិបាលផ្តល់លទ្ធភាព ព័ត៌មាន ស្ថេរភាព និងភាពស្របច្បាប់
ផ្នែក ឯកជន	*ធ្វើវិនិយោគ និង ពាណិជ្ជកម្មដោយ :* • ការផលិតទំនិញ និង សេវាកម្ម • ការផ្តល់ឱកាសការងារ នវានុវត្តន៍ និង កំណើនសេដ្ឋកិច្ច • ការបង្កើនផលចំណេញជាអតិបរមាសំរាប់វិនិយោគិន ដើម្បីធានាឱ្យមានការបង្កើនវិនិយោគ ដែលនឹងសំរួលឱ្យធុរកិច្ចបន្តបញ្ចូលនូវវិធីសាស្ត្រថ្មីៗបន្ថែមទៀត ។	"ផលចំណេញ" ជាមូលដ្ឋានវិស័យឯកជន ត្រូវមានផលិតភាពខ្ពស់ ការបង្កើតថ្មីជានិច្ច ឆាប់រហ័ស និង ការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់
សង្គម ស៊ីវិល	*អភិវឌ្ឍសង្គមដោយ :* • បង្កើតឱកាសសំរាប់ការច្នៃប្រឌិត និង ការរីកចំរើនរបស់មនុស្ស • ផ្តល់ការគាំទ្រ និង សេវាដល់អ្នកខ្សត់ខ្សោយ ឬ អ្នកដែលមិនបានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ពីសង្គម • ធ្វើសកម្មភាពការពារប្រយោជន៍សង្គម	"គុណតំលៃ" ជាមូលដ្ឋានផ្នែកសង្គមស៊ីវិលបញ្ចេញមតិឆ្លើយតបនឹងតំរូវការ គៀងគរការចូលរួម និង មានប្រឌិតញាណ

ប្រអប់ ១

១២ ដំណាក់កាលក្នុងដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ

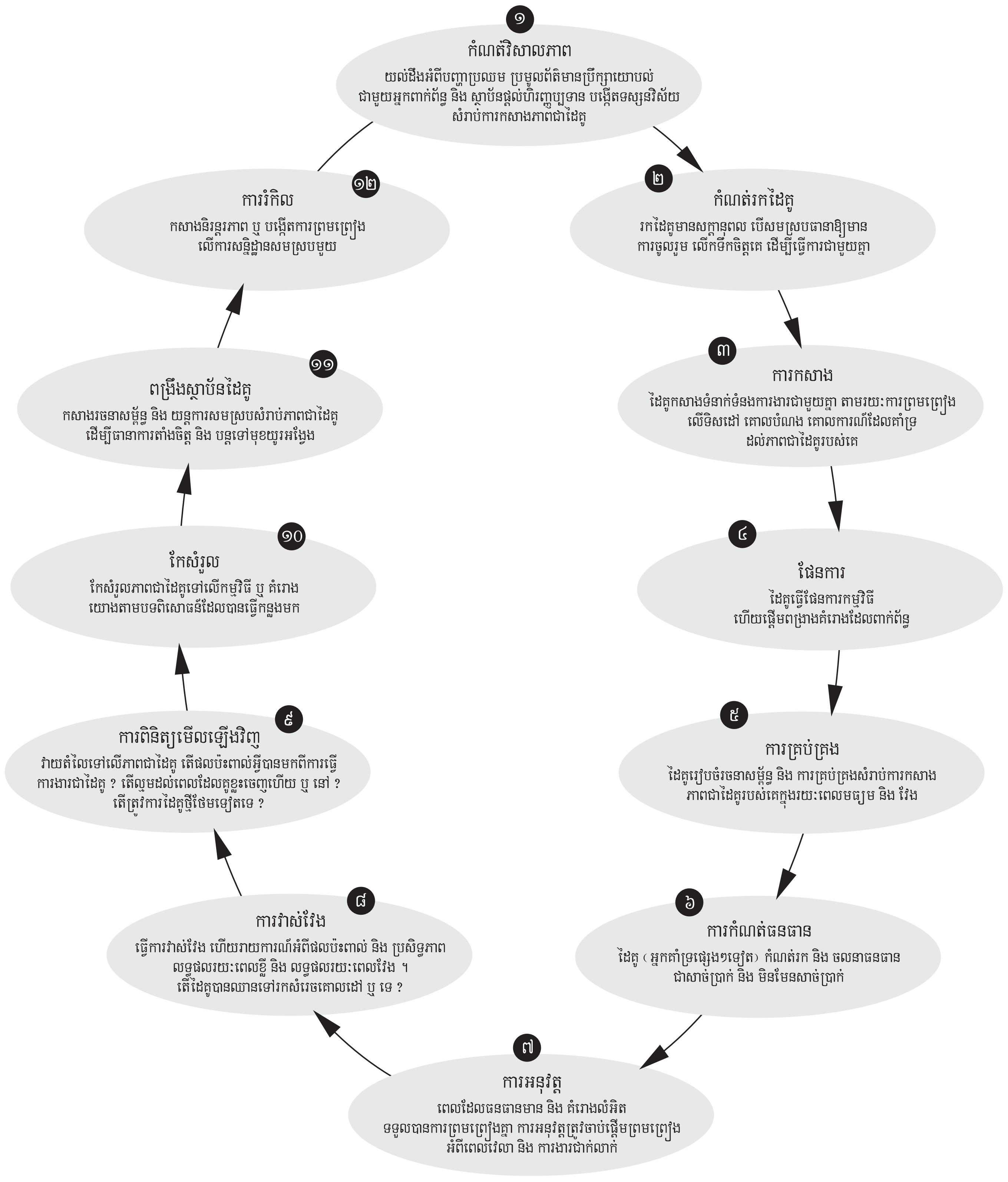

ចំណាំ

នេះគ្រាន់តែជាដំណើរការគំរូប៉ុណ្ណោះ ។ ភាពជាដៃគូនីមួយៗអាចអនុវត្តតាមដំណើរការជាក់លាក់មួយរបស់ខ្លួន ។ ប្រការសំខាន់គួរដឹងថា ដំណាក់កាលនីមួយៗដែលបានបង្ហាញខាងលើមានសារៈសំខាន់ និង មិនគួរមើលរំលងប្រសិនបើភាពជាដៃគូនៅរក្សាបានតុល្យភាព និង ឋិតលើមាគ៌ាឆ្ពោះទៅសំរេចគោលដៅរបស់ខ្លួន ។

លើសពីនេះទៀត វិស័យនីមួយៗមានសមត្ថភាព បំណងប្រាថ្នា និង របៀបប្រតិបត្តិការខុសៗគ្នា ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈការកសាងភាពជាដៃគូប្រកបដោយជោគជ័យ គេអាចច្របាច់បញ្ចូលគ្នានូវភាពខុសគ្នាទាំងអស់នោះ ដើម្បីឈានទៅសំរេចនូវទស្សនវិស័យរួមមួយ ។

តាមរយៈការធ្វើការរួមគ្នា ភាពជាដៃគូសំរាប់ការអភិវឌ្ឍមាននិរន្តរភាព អាចផ្តល់នូវ :

- អភិក្រមបែបថ្មី ចំពោះបញ្ហាប្រឈមនានានៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព និង សេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងការបញ្ចប់ភាពក្រីក្រនៅលើពិភពលោក ។
- យន្តការមួយចំនួនដែលជួយឱ្យវិស័យនីមួយៗ អាចចែករំលែកនូវសមត្ថភាព និង លទ្ធភាព ដើម្បីធ្វើឱ្យសំរេចគោលដៅរួម និង គោលដៅដែលបំពេញឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក បានកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព មានភាពស្របច្បាប់ និង មាននិរន្តរភាពជាងពេលដែលវិស័យនីមួយៗធ្វើការដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ។
- លទ្ធភាពទទួលបានធនធានច្រើនជាងមុនដោយទាក់ទាញបាននូវធនធានបច្ចេកទេស មនុស្ស ចំណេះដឹង ធនធានជារូបវន្ត និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលអាចរកបាននៅក្នុងគ្រប់វិស័យ ។
- បណ្តាញការងារថ្មីហើយសកម្ម ផ្តល់ឱ្យវិស័យនីមួយៗនូវផ្លូវសំរាប់ការចូលពាក់ព័ន្ធជាមួយសហគមន៍បានទូលាយជាងមុន និង សមត្ថភាពខ្ពស់ជាងមុន ដើម្បីមានឥទ្ធិពលលើរបៀបវារៈគោលនយោបាយផ្សេងៗ ។
- ការយល់ដឹងកាន់តែច្រើនអំពីតំលៃ គុណតំលៃ និង លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់វិស័យនីមួយៗ ដែលតាមរយៈនោះនឹងកសាងបានសង្គមជាតិមួយមានលក្ខណៈរួបរួមគ្នា និង មានស្ថេរភាពប្រសើរជាងមុន ។

ខណៈដែលភាពជាដៃគូអាចកើតមានក្នុងគ្រប់លំដាប់ (ចាប់ពីថ្នាក់ជាតិ ឬ សម្ព័ន្ធភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរជាតិ នៅលំដាប់គោលនយោបាយ ស្ថិតលើចុងប៉ូលម្ខាងនៃដំណាក់កាលកសាងភាពជាដៃគូរហូតទៅដល់កំរិតថ្នាក់មូលដ្ឋានដែលនៅចុងប៉ូលម្ខាងទៀត) នេះជាបទពិសោធន៍ទូទៅនៃការកសាង និង រក្សាដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ និង អនុវត្តបានសំរាប់ការកសាងភាពជាដៃគូគ្រប់ប្រភេទ (សូមមើលប្រអប់ ១ ក្នុងទំព័រ ៦) ។

ឧបសគ្គចំពោះការកសាងភាពជាដៃគូ

ទោះបីជាមានហេតុផលល្អៗជាច្រើនសំរាប់ការបង្កើតភាពជាដៃគូដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអភិវឌ្ឍចំបងៗក៏ដោយ ក៏នៅមិនទាន់មានវិធីណាដែលល្អបំផុតសំរាប់ឱ្យយើងជ្រើសរើសយកទៅអនុវត្តបន្តនោះទេ ។ ជានិច្ចកាលមិនសុទ្ធតែជាការងាយស្រួលទេក្នុងការបង្កើតឱ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការគ្នា ជាពិសេសនៅក្នុងបរិបទមួយ ដែលមាន វប្បធម៌ នយោបាយ ឬ សេដ្ឋកិច្ច ដែលមិនជួយគាំទ្រ ។

ឧបសគ្គចំពោះការកសាងភាពជាដៃគូ អាចលេចចេញមកច្រើនបែបយ៉ាងដូចជា :

ប្រភពនៃឧបសគ្គ	ឧទាហរណ៍
សាធារណៈទូទៅ	• ឥរិយាបថសង្ស័យនិយម • ឥរិយាបថរឹងត្អឹង ឬ បុរេវិនិច្ឆ័យចំពោះដៃគូ • បំប៉ោងការរំពឹងទុកនូវអ្វីដែលអាចទៅរួច
ចរិតលក្ខណៈបែបអវិជ្ជមានតាមវិស័យ **(ជាក់ស្តែង ឬ ការយល់ឃើញ)**	• រដ្ឋាភិបាល : ការិយាធិបតេយ្យ និង មិនបត់បែន • ផ្នែកឯកជន : គិតជាឯកតោភាគី និង មានការប្រកួតប្រជែង • ផ្នែកសង្គមស៊ីវិល : តស៊ូប្រឈមមុខ និង ប្រកាន់យកតែគុណតំលៃរបស់ខ្លួន
ភាពខ្វះខាតផ្ទាល់ខ្លួន **(របស់ដៃគូដែលដឹកនាំភាពជាដៃគូ)**	• មិនមានជំនាញគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការកសាងភាពជាដៃគូ • អំណាចទាំងខាងក្នុង និង ខាងក្រៅនៅមានកំរិត • ផ្តោតលើការងារ និង តួនាទីបែបចង្អៀតពេក • ខ្វះជំនឿលើប្រសិទ្ធភាពនៃការកសាងភាពជាដៃគូ

ការចាត់ចែងនៅមានកំរិត (របស់អង្គភាពជាដៃគូ)	• មានវិវាទលើអាទិភាព • មានការប្រកួតប្រជែង (ខាងក្នុងវិស័យ) • ខ្វះការអត់ធ្មត់ (របស់វិស័យដទៃទៀត)
ការរាំងស្ទះពីមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅ	• បរិយាកាសនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមនៅមូលដ្ឋាន • កំរិតនៃបញ្ហាប្រឈម និង ល្បឿននៃការផ្លាស់ប្តូរ • អសមត្ថភាពក្នុងការរកធនធានពីខាងក្រៅ

នៅពេលដែលមានឧបសគ្គរាំងស្ទះច្រើនពេកចំពោះភាពជាដៃគូ ជាការល្អបំផុតត្រូវបោះបង់ចោលគំនិតនោះសិន ហើយរងចាំឱកាសដែលប្រសើរជាងនេះ ។ ប៉ុន្តែឧបសគ្គភាគច្រើនអាចជំនះបាន ប្រសិនបើមានការអត់ធ្មត់ ការតាំងចិត្ត និង កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងគ្រប់គ្រាន់ ។ ទោះបីជាបញ្ហាប្រឈមចំពោះភាពជាដៃគូទាំងនោះឈានដល់ចំណុចចែកផ្លូវគ្នាក៏ដោយ ក៏គេអាចប្រែក្លាយវាឱ្យទៅជាអ្វីមួយដែលមានភាពប្រសើរ និង រឹងមាំជាងនេះ ។ ជម្លោះខ្លះ (ភាពជាដៃគូភាគច្រើនបានជួបប្រទះ) គឺជាការចែកផ្លូវគ្នា ឬវិបត្តិនោះអាចបង្កើតឱ្យមានការឆ្លើយតបថ្មី និង មិនបានរំពឹងទុកកើតឡើង ពីព្រោះវាបង្ខំឱ្យដៃគូដែលចូលរួមមានការយកចិត្តទុកដាក់ជាថ្មី ហើយសំលឹងមើលរឿងរ៉ាវនោះ ប្រកបដោយប្រាជ្ញាញាណច្រើនជាងមុន ។

ជាការពិត ផ្តើមចេញពីទស្សនៈនេះ ឧបសគ្គមួយអាចផ្តល់ឱ្យភាពជាដៃគូនូវចំណុចរបត់មួយដ៏មានតំលៃមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន ។

គុណតំលៃគន្លឹះសំរាប់ការកសាងភាពជាដៃគូ

ដូចគ្នាជាមួយនឹងគោលដៅដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នាដែរ ភាពជាដៃគូទាំងអស់នឹងត្រូវការគុណតំលៃ ដើម្បីជួយពួកគេឱ្យរួបរួម និង ធ្វើការជាមួយគ្នា ។ គុណតំលៃ គួរតែបង្កើតឱ្យមានឡើងក្នុងតំណាក់កាលនៃការបង្កើតភាពជាដៃគូ និង មានការព្រមព្រៀងគ្នាពីគ្រប់ដៃគូទាំងអស់ ។ ប្រសិនបើគុណតំលៃទាំងនោះ ផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីកសាងភាពជាដៃគូ អញ្ចឹងក្នុងពេលដែលអ្វីៗកំពុងដំណើការទៅ វានឹងបន្តផ្តល់ការផ្សារភ្ជាប់គ្នា (ដូចជាស៊ីម៉ង់) ជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីឱ្យភាពជាដៃគូនៅឋិតថេរតទៅមុខទៀត ។

វិស័យនីមួយៗមានអាទិភាពរៀងខ្លួនៗ ហើយគេអាចមានការលំបាកក្នុងការទទួលយកអាទិភាពថ្មីពីដៃគូផ្សេងៗ ប៉ុន្តែការពិភាក្សាពន្យល់យ៉ាងតឹងតែងអំពីមូលហេតុ ដែលគុណតំលៃមិនស្របគ្នានឹងគុណតំលៃរបស់ដៃគូមួយ ឬ ដៃគូផ្សេងទៀត អាចនឹងបន្តជាហូរហែរហូតដល់មានដំណោះស្រាយសំរាប់ភាពខុសគ្នាទាំងនោះ និង ឈានទៅសំរេចបានការសំរុះសំរួលមួយ ។

គុណតំលៃ ៣ ចំបងៗ បានលេចឡើងជារឿយៗនៅក្នុងភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យនៅកន្លែងផ្សេងៗជុំវិញពិភពលោកនោះ គឺគុណតំលៃសមធមិ តម្លាភាព និង ផលប្រយោជន៍ទ្វេទិស ។ គុណតំលៃទាំងនោះ មានលក្ខណៈដូចខាងក្រោម :

សមធមិ ?
តើសមធមិមានអត្ថន័យដូចម្តេច ក្នុងទំនាក់ទំនងដែលមានគំលាតពីគ្នាដ៏ធំនៃអំណាច ធនធាន និង ឥទ្ធិពល ? សមធមិគឺមិនមានន័យដូចពាក្យសមភាពទេ ។ សមធមិ សំដៅលើសិទ្ធិស្មើគ្នាលើតុពិភាក្សា និង ការធ្វើឱ្យមានសុពលភាពសំរាប់ការរួមចំណែកទាំងឡាយ ដែលមិនអាចវាស់វែងដោយតំលៃជាប្រាក់ ឬ កិត្តិនាមសាធារណៈ ។

តម្លាភាព ?
ភាពបើកចំហ និង ភាពស្មោះត្រង់ក្នុងទំនាក់ទំនងការងារ ជាបុរេលក្ខខណ្ឌនៃការទុកចិត្តគ្នាដែលមនុស្សជាច្រើនយល់ឃើញថា ការទុកចិត្តគ្នាជាធាតុដ៏សំខាន់នៃភាពជាដៃគូដែលទទួលជោគជ័យ ។ មានតែធ្វើការប្រកបដោយតម្លាភាពប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូមួយមានគណនេយ្យភាពពិតប្រាកដចំពោះភ្នាក់ងារផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និង អ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

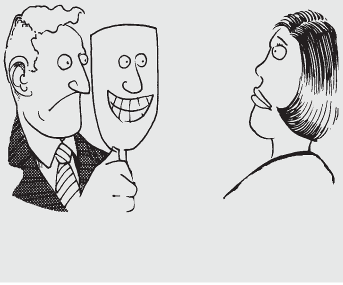

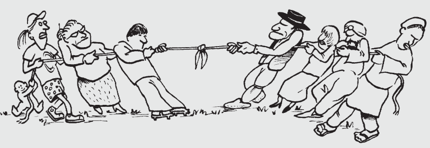

ផលប្រយោជន៍ទ្វេទិស ?

ប្រសិនបើដៃគូទាំងអស់ចូលរួមចំណែកក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូនោះ គេនឹងទទួលបានប្រយោជន៍ពីភាពជាដៃគូវិញ ។ ភាពជាដៃគូដែលរឹងមាំនឹងធ្វើការ ដើម្បីសំរេចបាននូវផលប្រយោជន៍ជាក់លាក់សំរាប់ដៃគូនីមួយៗបានច្រើនជាងធម្មតា ។ មានតែតាមវិធីនេះទេ ដែលភាពជាដៃគូអាចធានាបានការតាំងចិត្តជាបន្តទៀតរបស់ដៃគូ ហើយដែលប្រការនេះនឹងធ្វើឱ្យមាននិរន្តរភាព ។

គុណតំលៃគន្លឹះទាំង ៣ នេះ អាចជាចំណុចចាប់ផ្តើមពិភាក្សាដ៏មានប្រយោជន៍រវាងដៃគូដែលមានសក្តានុពល មុននឹងចាប់ផ្តើមកសាងភាពជាដៃគូជាមួយគ្នាជាផ្លូវការ ទោះបីជាពេលក្រោយមកគោលការណ៍ទាំងនោះ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរដោយគោលការណ៍ផ្សេងទៀតដែលបង្កើតឡើងពីក្រុមក៏ដោយ ។ អ្វីដែលសំខាន់ គឺថាគ្រប់ដៃគូទាំងអស់ទទួលយក និង ព្រមព្រៀងអនុវត្តតាមនូវអ្វីដែលក្រុមបានសំរេច ។

បញ្ហាប្រឈមក្នុងភាពជាអ្នកដឹកនាំ

ការដោះស្រាយឧបសគ្គចំពោះការកសាងភាពជាដៃគូ និង ការធានាថាគុណតំលៃដែលបានព្រមព្រៀងត្រូវបានគោរពជាបន្តបន្ទាប់នោះនឹងបង្កើតបញ្ហាប្រឈមធំៗខ្លះសំរាប់ភាពជាអ្នកដឹកនាំក្នុងភាពជាដៃគូ ។ បញ្ហាប្រឈមផ្សេងទៀត គឺទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងប្រចាំថ្ងៃលើកិច្ចការរបស់គំរោង និង សកម្មភាពដែលអនុវត្តជាដៃគូ ។ ជារួមអ្វីដែលម្នាក់ៗកំពុងប្រតិបត្តិក្នុងភាពជាដៃគូគិតអំពីគ្នាទៅវិញទៅមកនោះ គឺ (តើគេមានអារម្មណ៍ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងគោលបំណងរួមឬទេ ?) និង អារម្មណ៍របស់ពួកគេចំពោះភាពជាដៃគូ គឺ (តើគេចែករំលែកការប្តេជ្ញាចំពោះការធ្វើការងារជាមួយគ្នាឬទេ ?) មានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ។ ការកសាងភាពជាដៃគូតំរូវឱ្យមានឥរិយាបថត្រឹមត្រូវ ហើយមានការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ ក៏ដូចជារចនាសម្ព័ន្ធ ជំនាញ និង វិធានការត្រឹមត្រូវផងដែរ ។ ហើយបញ្ហាប្រឈមនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំក្នុងការធ្វើការជាដៃគូ គឺមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងប្រការទាំងនេះឯងហើយបញ្ហានេះនឹងលើកមកបរិយាយលំអិតនៅជំពូកទី ៤ ។

ចំណាំ

ភាពជាដៃគូ ត្រូវការកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងជាច្រើនពីសមាជិកដែលចូលរួម ជាពិសេស គេត្រូវវិនិយោគពេលវេលាយ៉ាងច្រើនដើម្បីកសាងគុណភាពទំនាក់ទំនងការងារ ដែលជួយជំរុញឱ្យមានកិច្ចសហការល្អ ។ ហានិភ័យដែលអាចមាននៅត្រង់ចំណុចនេះ គឺថាវាអាចនាំទៅការផ្តោតលើតែភាពជាដៃគូក្នុងគោលបំណងទាញយកប្រយោជន៍រៀងៗខ្លួនជាជាងសមត្ថភាពក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីដែលមានសារប្រយោជន៍ ។ ការកសាងភាពជាដៃគូ គឺជាយន្តការមួយសំរាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច បរិដ្ឋាន សង្គម គឺមិនមែនបញ្ចប់នៅត្រឹមតែធ្វើឱ្យវាកើតមានឡើងនោះទេ ។

កំណត់ត្រា

២ ការកសាងភាពជាដៃគូ

ការកំណត់រកដៃគូ

ភាពជាដៃគូដែលមានភាពរឹងមាំបំផុត គឺជាភាពជាដៃគូទាំងឡាយណា ដែលរួមគ្នាបង្កើតចេញជាសំនុំល្អបំផុតនៃអង្គភាពជាដៃគូមួយចំនួន ។ ក្នុងដំណាក់កាលដំបូងបន្ទាប់ពី "ការកំណត់វិសាលភាព" ក្នុងភាពជាដៃគូមួយ ជាការសំខាន់ត្រូវ :

- កំណត់រកអង្គភាពដៃគូប្រភេទណា ដែលអាចជួយបន្ថែមតំលៃ
- រកជំរើសនានាដែលអាចមានដោយការបង្កើតចេញពីដៃគូដែលមានអសយដ្ឋានទំនាក់ទំនងស្រាប់ ឬ ដោយការស្វែងរកដៃគូថ្មីទៀត
- ជ្រើសរើសយកដៃគូដែលសមស្របបំផុត និង ត្រូវធ្វើឱ្យគេចូលរួមយ៉ាងសកម្ម

វាមានតម្លៃសំរាប់ការចំណាយពេលវេលាដើម្បីធ្វើការងារនេះ ហើយរកព័ត៌មានឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចរកបានដើម្បីជួយដល់ការធ្វើការសំរេចចិត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវ រួមទាំងការសិក្សាស្រាវជ្រាវដើម្បីបញ្ជាក់ពីកំណត់ត្រាសាវតាររបស់អង្គភាពមួយ ។ ការនេះអាចធ្វើដោយ ការអាននូវរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ មើលគេហទំព័រ ធ្វើការស្វែងរកការពិតដោយការទៅទស្សនកិច្ច ឬ ក៏សាកសួរមនុស្សផ្សេងទៀត ដែលស្គាល់ប្រវត្តិអង្គភាពនោះ ដើម្បីដឹងអំពីទស្សនៈរបស់គេ ។ ការសន្ទនាជាដំបូង អាចធ្វើជាមួយអ្នកដឹកនាំថ្នាក់កំពូលៗរបស់អង្គភាពនោះ ។ នេះមិនមែនមានន័យថា ជួបគ្នាដើម្បីបង្កើតជាដៃគូទេ តែវាជួយផ្តល់ឱកាសឱ្យទាំងពីរភាគីអាចធ្វើការប្រមើលមើលក្នុងដំណាក់កាលដំបូង តើគួរបន្តទៅមុខទៀត ឬ អត់ ។ ជាការល្អ ភាគីទាំងពីរអាចលើកអ្វីដែលជាកង្វល់មកដោះស្រាយ និង បញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ពីទំនាស់ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗដែលអាចមាន ។

វាចាំបាច់ត្រូវពន្យល់គោលគំនិតនៃភាពជាដៃគូ និង បង្កើតករណីមួយសំរាប់រកហេតុផលដែលអង្គភាពទាំងនេះអាចមានដើម្បីចូលរួមចំណែកក្នុងភាពជាដៃគូ និង របៀបដែលអង្គភាពអាចទទួលផលប្រយោជន៍ ។ ដំណើរការនេះអាចត្រូវចំណាយពេលយូរដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សក្នុងអង្គភាពទាំងនោះបានយល់ថា ភាពជាដៃគូត្រូវការលះបង់ពេលវេលា និង ការខិតខំប្រឹងប្រែង ។

ឧបករណ៍ទី ១
ទម្រង់ប៉ាន់ប្រមាណដៃគូ : ផ្តល់ការគូសលើសំណួរដែលសួរអំពីដៃគូនីមួយៗ

វាអាចមានការរៀបចំសកម្មភាពពិសេសៗ (សិក្ខាសាលា ទស្សនកិច្ច ការផ្លាស់ប្តូរ) រវាងអង្គភាពជាដៃគូសំខាន់ៗ ដើម្បីស្វែងរកគំនិតក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូឱ្យបានពេញលេញ និង ប្រកបដោយការសហប្រតិបត្តិការច្រើនថែមទៀត មុននឹងមានការព្រមព្រៀងគ្នាលើការតាំងចិត្តជាក់លាក់ណាមួយ ។ ជាការល្អ ត្រូវបែងចែកការងារតាមដានសំរាប់ម្នាក់ៗ ដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន និង ដើម្បីឱ្យប្រាកដថា គេអាចប្រែក្លាយការតាំងចិត្តជាពាក្យសំដីរបស់គេឱ្យទៅជាសកម្មភាពបាន ។

ក្នុងករណីខ្លះ អាចមានតិចតួច ឬ គ្មានជំរើសសំរាប់រកដៃគូ ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើជាករណីចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន នោះត្រូវការខំប្រឹងប្រែងដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ដោយបង្ហាញនូវរបៀបដែលគេអាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ (ដូចជាគោលដៅរបស់គេអាចបានសំរេច) តាមរយៈការធ្វើការក្នុងកិច្ចសហប្រតបត្តិការមានលក្ខណៈស្ថាបនាល្អជាមួយវិស័យផ្សេងៗទៀត ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់ ជាការសំខាន់ត្រូវធ្វើឱ្យមានភាពពិតប្រាកដនូវអ្វីដែលភាពជាដៃគូអាចសំរេចបានជោគជ័យ និង ការបើកចំហទទួលយកនូវបញ្ហាប្រឈមដែលកើតមាន ។

ចំណាំ

គ្មានដៃគូណាមួយ (រួមទាំងលោកអ្នក និង អង្គភាពលោកអ្នកដែរ) ល្អឥតខ្ចោះនោះទេ ។ អ្វីដែលលោកអ្នកកំពុងស្វែងរក គឺអង្គភាពដៃគូមួយ ដែលអាចផ្តល់ឱ្យលោកអ្នកនូវការស៊ីសង្វាក់ល្អមួយ ដែលនឹងជួយឱ្យភាពជាដៃគូអាចសំរេចគោលដៅរបស់វាបាន ។ សំខាន់ជាងនេះទៀត លោកអ្នកស្វែងរកដៃគូដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសមស្របឱ្យបានច្រើន និង មានសក្តានុពលច្បាស់លាស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យចំរើនពេញលេញក្នុងតួនាទីជាដៃគូតទៅពេលខាងមុខទៀត

ការប៉ាន់ប្រមាណហានិភ័យ និង រង្វាន់

ភាគីនីមួយៗត្រូវប៉ាន់ប្រមាណនូវហានិភ័យ និង រង្វាន់ ដែលអាចកើតមានឡើងពីការចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យ ។ ជាការពិត ដៃគូនីមួយៗត្រូវការយល់ដឹងអំពីហានិភ័យ និង រង្វាន់ដែលអាចមានចំពោះអង្គភាពដែលជាដៃគូឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដូចជាស្គាល់ហានិភ័យ និង រង្វាន់របស់អង្គការខ្លួនដែរ ប្រសិនបើគេពិតជាតាំងចិត្តចំពោះកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដែលស្មោះត្រង់ និង គោលការណ៍ "ផលប្រយោជន៍ទ្វេទិស" ។ ពេលដែលមានលក្ខណៈរួមដែលភាគីនីមួយៗជឿថា ហានិភ័យសំរាប់អង្គភាពរបស់គេធំជាងអង្គភាពដៃគូផ្សេងៗនោះ ជាការគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដើម្បីកត់សំគាល់ថា ប្រភេទហានិភ័យភាគច្រើនអាចកើតមានដូចគ្នាចំពោះគ្រប់ភាគីដៃគូទាំងអស់ ។

ហានិភ័យលំដាប់អង្គភាពចំពោះវិស័យនីមួយៗ អាចនឹងកើតមានឡើងតាមផ្នែកដូចខាងក្រោម :

- **ផលប៉ះពាល់លើកេរ្តិ៍ឈ្មោះ** គ្រប់អង្គភាព និង ស្ថាប័នទាំងអស់ឱ្យតំលៃលើកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់គេ និង មានកង្វល់ក្រែងខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះដោយសារការចូលរួមជាដៃគូ ឬ ក៏ការបែកបាក់ពីភាពជាដៃគូពេលអនាគត ។
- **បាត់បង់ស្វ័យភាព** ការធ្វើការងារក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការមានន័យថា មានឯករាជ្យភាពតិចតួចជារឿងចៀសមិនរួច ជាពិសេសក្នុងផ្នែកការងារដែលធ្វើរួមគ្នា ។
- **ទំនាស់ផលប្រយោជន៍** ទោះបើក្នុងកិរិតយុទ្ធសាស្ត្រ ឬ កិរិតប្រតិបត្តិការក្តី ការតាំងចិត្តចំពោះភាពជាដៃគូអាចកើតចេញការបែកបាក់ភក្តីភាព ឬ មានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានបង្ខំឱ្យទទួលយកការសំរុះសំរួលមួយដែលមិនពេញចិត្ត ។
- **រំលោះធនធាន** ជាធម្មតាភាពជាដៃគូតំរូវឱ្យមានការវិនិយោគធំ (ជាពិសេសពេលវេលា) មុននឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ក្នុងកិរិតមួយសមស្របត្រឡប់មកវិញ ។
- **បញ្ហាប្រឈមនៃការអនុវត្ត** ពេលដែលបង្កើតភាពជាដៃគូបាន ហើយធនធានត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនោះនឹងមានការតាំងចិត្តស្រួចស្រាវមួយចំនួន និង បញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗចំពោះអង្គភាពជាដៃគូនៅពេលដែលភាពជាដៃគូឈានដល់ការអនុវត្តគំរោង ។

ការប៉ាន់ប្រមាណហានិភ័យ គឺជារឿងសំខាន់ តែពេលខ្លះអាចភ្លេចដោយងាយ ដោយសារតែភាពសប្បាយចិត្តជាមួយនឹងផលប្រយោជន៍ដែលបានពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូ ។ ដៃគូគួរតែលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណហានិភ័យតាំងពីគ្រាដំបូងៗនៃការធ្វើសហប្រតិបត្តិការរបស់គេ ហើយបើអាចទៅរួច គួរតែរកឱកាសដើម្បីលើកយកនូវការបារម្ភមកដោះស្រាយរួមគ្នាជាក្រុម ជាចំហ និង ក្នុងបរិកាសមិនវិនិច្ឆ័យ ។

តែជាការពិត ដៃគូទាំងអស់មើលឃើញថា រង្វាន់ដែលទទួលបាននោះធំជាងហានិភ័យទៅទៀត ហើយនៅទីនេះដែរមានប្រភេទនៃផលប្រយោជន៍ជាច្រើនដែលភាគីជាដៃគូជាទូទៅអាចទទួលបាន ។ ប្រភេទនៃផលប្រយោជន៍ទាំងនោះរួមមាន :

- អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់បុគ្គលិកសំខាន់ៗ
- មានលទ្ធភាពទទួលព័ត៌មាន និង បណ្តាញការងារផ្សេងៗប្រសើរជាងមុន
- លទ្ធភាពពង្រីកការងារច្រើនជាងមុន

បន្ថែមលើប្រយោជន៍ដែលមានលក្ខណៈរួមគ្នាខាងលើនេះ នៅមានរង្វាន់ច្រើនផ្សេងទៀត ដែលមានលក្ខណៈជាក់លាក់ទៅតាមដៃគូនីមួយៗ ។ ជាការប្រពៃរង្វាន់ទាំងនេះ គួរត្រូវបានទទួលដឹង និង ចែករំលែកឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកតាំងពីគ្រាដំបូងៗនៃភាពជាដៃគូ ដើម្បីឱ្យមានការទទួលយកនូវអាទិភាពរបស់គ្នាទៅវិញទៅមកដោយរីករាយ ហើយត្រូវធានាថាដៃគូទាំងអស់យល់ដឹងច្បាស់អំពីការរំពឹងទុករបស់ដៃគូនីមួយៗអំពីភាពជាដៃគូ ។

ការរៀបចំធនធាន

មុននឹងបង្កើតភាពជាដៃគូជាផ្លូវការ រឿងសំខាន់សំរាប់ដៃគូត្រូវពិចារណា គឺតើធនធានអ្វីខ្លះដែលត្រូវការចំណាយលើកម្មវិធី ឬ គំរោងដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ។ ជាធម្មតា គេគណនាធនធានដោយយោងទៅនឹងលក្ខខណ្ឌផ្តល់មូលនិធិ ប៉ុន្តែផលប្រយោជន៍ជាក់ស្តែងមួយទៀត ក្នុងចំណោមផលប្រយោជន៍ដែលបានពីការធ្វើការបែបអន្តរវិស័យនោះ គឺលទ្ធភាពច្រើនជាងមុនសំរាប់ទទួលធនធានមិនមែនសាច់ប្រាក់ដែលដៃគូនីមួយៗនាំមកចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូ ។

ការប្រជុំដៃគូមួយដង (ឬច្រើនដង) ដែលផ្តោតលើការកំណត់រកធនធាន ដែលដៃគូនីមួយៗអាចនឹងចូលរួមចំណែកអាចមានប្រយោជន៍ច្រើនណាស់ ។ រៀបចំតាមទម្រង់សិក្ខាសាលា បើមានលទ្ធភាពអញ្ជើញអ្នកសម្របសម្រួលពីខាងក្រៅដែលមានបទពិសោធន៍ជាមួយនឹងដំណើរការនេះមករៀបចំ ។ ការប្រជុំអាចផ្តល់ឱកាសឱ្យដៃគូនីមួយៗអាចរកឃើញសក្តានុពលរបស់ខ្លួនសំរាប់ចូលរួមចំណែកជាធនធាន និង ក្នុងស្មារតីប្រកួតប្រជែងប្រកបដោយភាពទន់ភ្លន់ អាចនាំឱ្យគេទទួលបានការតាំងចិត្តយ៉ាងមោះមុត ដែលជួយឱ្យភាពជាដៃគូអាចចាប់ដំណើរការបានរហ័ស និង មានប្រសិទ្ធផលថែមមួយកំរិតទៀត (សូមមើលប្រអប់ ២ ទំព័រ១៤) ។

មានមធ្យោបាយសំរាប់អនុវត្តន៏ការងារនេះប្រកបដោយថាមពលខ្ពស់ ។ មធ្យោបាយសមញ្ញបំផុតមួយ គឺសូមឱ្យទាំងអស់គ្នាដែលនៅក្នុងបន្ទប់សរសេរធនធានដែលពួកគេអាចចូលរួមលើក្រដាសកាត បន្ទាប់មកបិទលើផ្ទាំងក្រដាសធំបិទជាប់នឹងជញ្ជាំងដែលគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញកាតទាំងនោះកើនច្រើនឡើងៗ ។ ក្រដាសកាតអាចជាក្រដាសពណ៌ ដើម្បីកំណត់ចំណាំថាតើបានផ្តល់មកពីដៃគូណាមួយ ។ កាតទាំងនេះអាចដាក់ជាក្រុមៗតាមប្រភេទធនធាន ហើយក្រុមទាំងមូលធ្វើការពិនិត្យ និង សរសេរកាតដាក់បន្ថែមប្រសិនបើមានគំនិតថ្មីផ្សេងពីនោះ ។

ក្រៅពីការទទួលបានការចូលរួមចំណែកជាធនធនដែលការប្រជុំនេះសំរេចបាន ដំណើរការនេះមានតំលៃមិនអាចកាត់ថ្លៃក្នុងការកសាងការគោរព ការយល់គ្នា និង ការងារក្រុមរវាងដៃគូទាំងអស់ ។ ទាំងអស់នេះជាបុរេលក្ខខណ្ឌដ៏សំខាន់សំរាប់ជោគជ័យក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ។

ប្រអប់ ២ ការបង្កើតផែនទីធនធាន

គន្លឹះ : ផរ = រដ្ឋាភិបាល ផធ = ផ្នែកឯកជន ផស = ផ្នែកសង្គមស៊ីវិល

តើដៃគូនីមួយៗ មានអ្វីខ្លះចូលរួមចំណែក ក្នុងភាពជាដៃគូ ?

ព័ត៌មាន (ការទទួល)
ស្ថិតិ-ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ (ផរ)
វិភាគទីផ្សារ-ព្យាករណ៍ទុកមុន (ផធ)
ចំណេះដឹងក្នុងមូលដ្ឋាន-លក្ខខណ្ឌសង្គម

ទីកន្លែងសំរាប់
ភាពជាដៃគូ-ការិយាល័យ (រូម)
ការប្រជុំ-សិក្ខាសាលា (រូម)
ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ (ផរ. ផធ)
ឃ្លាំង (ផធ. ផរ)
សកម្មភាពគំរោង (រូម)
ព័ត៌មានសាធារណៈ (រូម)

ផលិតផល
(អាស្រ័យលើចំណុចគោលរបស់គំរោង និង ធុរកិច្ចដែលមាន)
ឱសថ (ផធ)
ឧបភោគបរិភោគ (ផធ)
ព័ត៌មានវិទ្យា (ផធ)
ផ្គត់ផ្គង់ថាមពល (ផធ. ផរ)

ផ្សេងៗ
ដឹកជញ្ជូន (ផធ. ផរ)
ឧបករណ៍ (ផធ. ផរ)
គ្រឿងសង្ហារឹម (ផធ. ផរ)

ព័ត៌មាន (ការផ្សព្វផ្សាយ)
ប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងអេឡិចត្រូនិក (រូម)
តាមផ្ទាល់មាត់ (រូម)
ឯកសារបោះពុម្ព (រូម)
បណ្តាញការងារ (រូម)

ជំនាញ
ជំនាញបច្ចេកទេស (រូម)
អភិវឌ្ឍគំរោង (រូម)
កសាងសមត្ថភាព និង បណ្តុះបណ្តាល (រូម)
ការគ្រប់គ្រង (រូម)
ទីផ្សារ (ផធ)
សំរបសំរួល (ផស)
រៀបចំការប្រជុំ (ផរ)

ទំនាក់ទំនងជាមួយ
អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន (ផស. ផរ)
អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ (ផរ. ផធ)
អ្នកផ្គត់ផ្គង់-អង្គការពលកម្ម (ផធ)
ស្ថាប័នសាសនា (ផស)
សាធារណៈទូទៅ (ផរ. ផស)
ក្រុមសហគមន៍ (ផស)
ឃោសនាផ្សព្វផ្សាយ (រូម)
អង្គការ (ផស. ផធ)

ធនធានមនុស្ស
បុគ្គលិកឯកទេស (រូម)
បុគ្គលិកបណ្តែត (ផរ.ផធ)
អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត (ផស. ផធ)
និសិត្ស-អ្នកហាត់ការ (ផរ)
គាំទ្ររដ្ឋបាល (រូម)

ចំណាំ

គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់មានធនធានមនុស្ស, បច្ចេកទេស និង ធនធានចំណេះដឹង យ៉ាងហោចណាស់ក៏គេមានផ្នែកណាមួយដែរ ។ គេមានមិនដូចគ្នាទេ ហើយក៏វិតក៏មិនស្មើគ្នាដែរ តែនៅពេលដែលគេដាក់បញ្ចូលគ្នា គេអាចនឹងរកបានទូវធនធានយ៉ាងច្រើនដែលគេត្រូវការ ដើម្បីរៀបចំផែនការសកម្មភាព ។ ស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានចង់ឃើញធនធាន ដែលបានយកមកចូលរួមចំណែកពីដៃគូនីមួយៗ ហើយមានធនធានក្រៅពីថវិកាជាច្រើនដែលធ្វើឱ្យធនធានថវិកាកាន់តែមានតម្លៃ ។ ធនធានលុយកាក់ គួរតែមើលវានៅដំណាក់កាលចុងក្រោយ វាមិនមែនជាតំរូវការទី ១ ទេ ។

៣ កិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់បង្កើតភាពជាដៃគូ

កសាងការប្តេជ្ញារបស់ដៃគូ

ភាពជាដៃគូច្រើនជាងការសន្ទនាគ្នាបន្តិច រហូតដល់ពេលអ្នកចូលរួមធ្វើការតាំងចិត្តសហប្រតិបត្តិការ ។ ការតាំងចិត្តនេះត្រូវបានកត់ត្រាទុកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងភាពជាដៃគូ ឬ ក្នុងអនុស្សារណៈយោគយល់គ្នា ។ មានការខុសគ្នារវាងកិច្ចព្រមព្រៀង និង កិច្ចសន្យា គឺថាកិច្ចព្រមព្រៀងជាទូទៅ :

- មិនចងដោយផ្លូវច្បាប់ទេ
- បង្កើត និង ព្រមព្រៀងគ្នាដោយភាគីទាំងសងខាងក្នុងឋានៈស្មើភាពគ្នា
- ត្រៀមជាស្រេចក្នុងការចរចាម្តងទៀត
- តែមួយដងចប់ (ទោះបីជាពេលខ្លះការព្រមព្រៀងគ្នារយៈពេលខ្លីជាស៊េរី សមស្របជាងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយដងចប់)
- ចូលរួមដោយការស្ម័គ្រចិត្ត

ដៃគូទាំងឡាយបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងដើម្បីសហប្រតិបត្តិការដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ហើយនេះអាចជារឿងដែលគេត្រូវការចាប់ផ្តើមធ្វើការបានល្អជាមួយគ្នា ។ នៅដំណាក់កាលបន្ទាប់ ប្រហែលជាចាំបាច់ត្រូវបង្កើតកិច្ចសន្យាចងសម្ព័ន្ធជាមួយគ្នាតាមផ្លូវច្បាប់ ដើម្បីបំពេញការងារក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ ឬ ក្នុងគំរោងស្មុគស្មាញដែលដំណើរការដោយការប្រើប្រាស់មូលនិធិក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ ឬ ចុះបញ្ជីជាទំរង់ថ្មីនៃស្ថាប័ន ។ ប៉ុន្តែការព្រមព្រៀងបង្កើតភាពជាដៃគូតាមធម្មតាជាជំហានដំបូង ហើយក្នុងកាលៈទេសៈជាច្រើន ការបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងនេះអាចសមល្មមដើម្បីបញ្ជាក់ និង ចងបញ្ចូលគ្នានូវភាពជាដៃគូពីរយៈពេលមធ្យមទៅយូរអង្វែង ។

ការចរចាដោយផ្អែកលើផលប្រយោជន៍

ដើម្បីទទួលបានកិច្ចព្រមព្រៀង តំរូវឱ្យមានការចរចា ប៉ុន្តែនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងជាដៃគូនេះ មិនមែនជាការចរចាដូចជារបៀបពាណិជ្ជកម្មដ៏តឹងតែងនោះទេ ។ អ្វីដែលជាតំរូវការនោះ គឺជាឱកាសសំរាប់ប្រយោជន៍ជាមូលដ្ឋានរបស់ដៃគូទាំងអស់ដើម្បីលើកយកមកពិភាក្សាក្នុងវិធីមួយមានគោលដៅជាក់លាក់ ក្នុងគោលបំណងកសាងការឯកភាព និង បំពេញគ្នាចៀសឆ្ងាយពីសេចក្តីប្រាថ្នាដែលខុសគ្នា ។

ដៃគូដែលអនុវត្តតាមទម្រង់នៃការចរចាបែបនេះ ត្រូវការពិចារណាលើការអត់ធ្មត់ ភាពប៉ិនប្រសព្វ និង មានការបត់បែនកំរិតខ្ពស់ តែបើសិនជាភាគីណាមួយសំដែងនូវឆន្ទៈធ្វើយ៉ាងដូច្នេះហើយនោះ ភាគីផ្សេងនឹងធ្វើតាមការដឹកនាំរបស់គេ ។

ចំណាំ

ការចរចាដោយផ្អែកលើផលប្រយោជន៏ បំរើយ៉ាងល្អនៅពេលដែលអ្នកចូលរួម :

- ស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់
- សួរសំណួរបើក (ប្រសើរជាងសំណួរបិទ)
- សង្ខេបនូវអ្វីដែលបាននិយាយ ដើម្បីធានាថាគេមានការយល់ច្បាស់នូវអ្វីដែលបាននិយាយ
- ពេលណាចាំបាច់ គួរយល់ព្រមលើអ្វីដែលមិនទាន់យល់ព្រម ដើម្បីជំរុញការពិភាក្សាទៅមុខទៀត

ប្រអប់ ៣ រចនាសម្ព័ន្ធជាផ្លូវការ និង មិនផ្លូវការ

ប្រភេទរចនាសម្ព័ន្ធ	គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
មិនផ្លូវការ		
ក្រុមការងារ មនុស្សមួយក្រុមតូចដែលព្រមព្រៀងគ្នាស្វែងរកការផ្តួចផ្តើមភាពជាដៃគូ ដែលតំណាងឱ្យមនុស្ស ១ ក្រុមធំ	សេរីភាពច្រើនជាងមុនក្នុងកាស្វែងរកគំនិតបំណង និង ដើម្បីកសាងទំនាក់ទំនងថ្មី	មិនបានខំប្រឹងប្រែងអស់ពីកាយចិត្តដោយភ្នាក់ងារខាងក្រៅ ឬ តួអង្គផ្សេងទៀត
ក្រុមបង្គោល មនុស្សមួយក្រុមតូចដែលព្រមព្រៀងគ្នា ដើម្បីឱ្យទិដ្ឋភាពជាក់លាក់នៃការអភិវឌ្ឍភាពជាដៃគូទៅមុខមួយជំហានទៀត	ថ្លៃថោកជាងតំរូវការធនធានសំខាន់ៗ គឺពេលវេលាជាជាងរូបិយប័ណ្ណ	ងាយនឹងធ្វេសប្រហែស ពេលដែលអ្នកចូលរួមបង្វែរចំណុចអាទិភាពរបស់គេ
ក្រុមកិច្ចការ តែងតាំងភារកិច្ចក្រុម ដើម្បីសំរេចការងារជាក់លាក់មួយ (ឧ. ផ្តល់សំភារៈ គ្រប់គ្រងដំណើរការចុះឈ្មោះ)	មិនមែនការិយាធិបតេយ្យ	មិនមានរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការសំរបសំរួល និង គ្រប់គ្រងធនធាន
ផ្លូវការខ្លះ		
បណ្តាញការងារ រៀបចំការប្រាស្រ័យទាក់ទងភ្ជាប់អ្នកដែលមានសកម្មភាពការងារស្រដៀងគ្នា	អភិវឌ្ឍន៍ទម្រង់ធំជាងមុន	ត្រូវការការសំរបសំរួលប្រសើរជាង
វេទិកា កន្លែងប្រជុំសំរាប់ការពិភាក្សាជាចំហ	ផ្តល់ការគាំទ្ររួមសំរាប់ការងារដែលមិនប្រទាក់ក្រឡាគ្នាល្អ	តំរូវឱ្យមានការព្រមព្រៀងលើគោលនយោបាយ និង គុណតំលៃនៃប្រតិបត្តិការ
សង្គម អង្គភាពសមាជិកមួយមានការផ្តោតខ្លាំងលើសកម្មភាពការងារ	កសាងការតាំងចិត្តពីមជ្ឈដ្ឋានទូលំទូលាយ	ដំណើរការធ្វើការសំរេចចិត្តកាន់តែស្មុគ្រស្មាញ
ផ្លូវការ		
សមាគម បែបផ្លូវការបន្តិច ស្ថាប័នថ្មីបានចុះបញ្ជីក្នុងសង្គម	បង្កើនសិទ្ធិអំណាច និង សមត្ថភាព ដើម្បីពង្រីកឥទ្ធិពល	យោងតាមការកំរិតដោយច្បាប់ក្នុងការធ្វើសកម្មភាព
មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការកកើត សមាគមដែលគៀងគរ និង បែងចែកធនធាន	សកម្មភាពកាន់តែជាក់លាក់ ហើយទំនងជាមាននិរន្តរភាពច្រើនជាងមុន	និន្នាការលំអៀងទៅរកការិយាធិតេយ្យកាន់តែខ្លាំង និង មិនមានលក្ខណៈជាបុគ្គល
ភ្នាក់ងារ អង្គភាពស្វយ័តដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពជំនួសក្រុមផ្សេងទៀត	លើកកំពស់សមត្ថភាព ដើម្បីគៀងគរ និង ចាត់ចែងធនធានក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ	បង្កើនតំលៃការងារផ្នែករដ្ឋបាលកាន់តែខ្ពស់ (ដែលជំទាស់នឹងគំរោង)

អភិបាលកិច្ច និង គណនេយ្យភាព

ទោះបើក្នុងដំណាក់កាលដំបូង ភាពជាដៃគូត្រូវការរចនាសម្ព័ន្ធអភិបាលកិច្ច ដើម្បីធានាថាការសំរេចចិត្ត ការគ្រប់គ្រង និង ការរៀបចំការអភិវឌ្ឍ មានភាពសមស្រប និង ប្រតិបត្តិការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

ឧបករណ៍ទី ២
កំរងសំណួរប៉ាន់ប្រមាណ ដៅទុកនូវសំណួរសំខាន់ៗ ដែលដៃគូ គួរសួរដើម្បីរកឱ្យឃើញពីបំណង ឥរិយាបថ និង ការតាំងចិត្ត របស់ខ្លួន និង របស់ដៃគូ ។

ជាធម្មតា ដៃគូបានបង្ហាញការទទួលខុសត្រូវរបស់គេចំពោះអ្នកពាក់ព័ន្ធមួយចំនួន រួមមាន :

- អ្នកទទួលផលពីភាពជាដៃគូរបស់គំរោង
- អ្នកខាងក្រៅ (មិនមែនជាដៃគូ) ភ្នាក់ងារផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន (អ្នកដែលតំរូវឱ្យធ្វើរបាយការណ៍)
- អង្គភាពដៃគូនីមួយៗ (ដែលមានប្រព័ន្ធគណនេយ្យភាព និង មានអភិបាលកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួន)
- ម្នាក់ៗជាសហការីក្នុងភាពជាដៃគូ

វាហាក់ដូចជាបង្ហាញថា គណនេយ្យភាពជាកត្តានាំផ្លូវដល់ភាពជាដៃគូជាងការទទួលស្គាល់ជារួម ហើយដោយហេតុផលនេះ និតិវិធីអភិបាលកិច្ច និង គណនេយ្យភាព ត្រូវមានការព្រមព្រៀងគ្នា និង ដាក់វាជាចំណុចស្នូលក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងជាដៃគូ ។

ក្នុងការអនុវត្តខ្លះ ដៃគូនឹងមានការជ្រើសរើសនូវអ្វីដែលគេធ្វើ និង ពីរបៀបដែលគេអនុវត្ត ។ ពួកគេអាចនឹងពិចារណានូវជម្រើសនានា ចាប់ពីការរៀបចំក្រៅផ្លូវការ (ឧ. ការជ្រើសរើសដៃគូក្នុងពេលត្រូវការ) រហូតដល់ការរៀបចំបែបផ្លូវការ (ឧ. អង្គភាពថ្មីដែលបានចុះបញ្ជី ដែលមាននិតិវិធីអភិបាលកិច្ច និង គណនេយ្យភាពឯករាជ្យ) មុននឹងធ្វើការជ្រើសរើសយកអ្វីមួយដែលសមស្របបំផុតសំរាប់តម្រូវការរបស់គេ ។

ឧបករណ៍ទី ៣
គំរូកិច្ចព្រមព្រៀងភាពជាដៃគូផ្តល់នូវទម្រង់កិច្ចព្រមព្រៀងជាដៃគូដំបូងបែបសាមញ្ញ ។

ទោះបីជាភាពជាដៃគូមិនផ្លូវការក្តី កិច្ចព្រមព្រៀងជាដៃគូតែងតែត្រូវការជាចាំបាច់ ដើម្បីចៀសវាងការយល់ច្រឡំ និង ទំនាស់គ្នានៅពេលក្រោយ ។ ដៃគូភាគច្រើនចាប់ផ្តើមតាមបែបមិនផ្លូវការ តែគេនឹងឈានទៅធ្វើតាមបែបផ្លូវការក្នុងពេលវេលាក្រោយមកទៀត ក្នុងគ្រាដែលកម្មវិធីការងាររបស់គេកាន់តែមានភាពស្មុគស្មាញ និង ប្រើប្រាស់ធនធានច្រើន (សូមមើលប្រអប់ ៣ ទំព័រ ១៦ និង ប្រអប់ ៤ ក្នុងទំព័រ ២២) ។

កំណត់ត្រា

៤ គ្រប់គ្រងដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ

ខណៈដែលភាពជាដៃគូបានបង្កើតឡើង និង បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងរួចរាល់ហើយ នឹងមានការប្រឈមថ្មីទៀតដែលត្រូវដោះស្រាយ ។

តួនាទីក្នុងភាពជាដៃគូ

មនុស្សជាច្រើននឹងចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូតាមដំណាក់កាលផ្សេងៗគ្នា និង ប្រកាន់យកនូវតួនាទីខុសៗគ្នាតាមតំរូវការ ។ ជាការសំខាន់ចំពោះការទទួលស្គាល់នូវភាពទីទៃពីគ្នា និង ដឹងថា តើតួនាទីអ្វីខ្លះដែលត្រូវការ ក្នុងដំណាក់កាលណា និង ក្នុងគោលបំណងអ្វី ។ វាក៏ជាការសំខាន់ណាស់ដែរ ក្នុងការធានាថាគេបានជ្រើសរើសមនុស្សសំខាន់សំរាប់តួនាទីជាក់លាក់ណាមួយ ។ តួនាទីអាចនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរញឹកញាប់ក្នុងជីវិតនៃភាពជាដៃគូ ហើយដៃគូអាចនឹងរីកចំរើនទៅតាមតួនាទីថ្មីៗ នៅពេលដែលគេមានបទពិសោធន៏កាន់តែច្រើននៅក្នុងការងារជាដៃគូ ។

តួនាទី	កំណត់សំគាល់
ដៃគូ	ម្នាក់ៗ (ឬ ច្រើននាក់) ដែលជំរុញឱ្យកើតមានភាពជាដៃគូ ដោយប្រើកេរ្តិ៍ឈ្មោះផ្ទាល់ខ្លួន ឬវិជ្ជាជីវៈ ឬ តួនាទី ដើម្បីធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូកាន់តែប្រសើរឡើង ឬ ចេញជារូបរាង ។
អន្តរការី ឬ អ្នកជាកណ្តាល	ជាបុគ្គលដែលគេជ្រើសរើស (ពីក្នុងអង្គភាពដៃគូ ឬ ពីខាងក្រៅ) ឱ្យធ្វើការងារក្នុងនាមដៃគូ ដើម្បីជួយកសាង និង ពង្រឹងភាពជាដៃគូ ជាពិសេសនៅដំណាក់កាលដំបូងៗ ។
ស្ថាប័នផ្តល់ ហិរញ្ញប្បទាន	ប្រសិនបើដៃគូទាំងអស់ចូលរួមវិភាគទានសំរាប់ភាពជាដៃគូ (សូមមើលផ្នែកទី ២) ដៃគូទាំងអស់ គឺជាស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន (សំគាល់ : មានករណីជាច្រើនដែលស្ថាប័នខាងក្រៅផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ភាពជាដៃគូ ពេលនោះ ដៃគូត្រូវដឹងឱ្យច្បាស់អំពីទំនាក់ទំនង និង របៀបធ្វើរបាយការណ៏ទៅពួកគេ ដោយមិនធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់សុចរិតភាពនៃភាពជាដៃគូ ។
អ្នកគ្រប់គ្រង	បុគ្គលដែលបានទទួលការតែងតាំងដោយមានប្រាក់ឈ្នួលដើម្បីគ្រប់គ្រងភាពជាដៃគូ និង/ឬ គំរោងដៃគូ ជាពិសេសនៅខណៈដែលភាពជាដៃគូបានបង្កើតឡើង និង នៅក្នុងដំណាក់កាលអនុវត្តគំរោង ។
អ្នកសំរបសំរួល	បុគ្គល (ជាទូទៅអ្នកពីខាងក្រៅដៃគូ) ដែលបានទទួលការតែងតាំងដើម្បីគ្រប់គ្រងដំណើរការជាក់លាក់ណាមួយរបស់ភាពជាដៃគូ (ឧ. ការប្រជុំដើម្បីដោះស្រាយចំពោះបញ្ហាណាមួយដែលក្រុមជាដៃគូជួបប្រទះ) ។
អ្នកគាំទ្រ	បុគ្គល (ភាគច្រើនជាសមាជិកនៃភាពជាដៃគូ) ដែលធ្វើសកម្មភាពគាំទ្រដៃគូផ្សេងទៀត អ្នកគាំទ្រសកម្ម ផ្តល់តំលៃចំពោះភាពជាដៃគូផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃកំណត់ត្រាព័តិមានជាក់ស្តែងជាងកិត្តិសព្ទផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គល ។

នៅក្នុងទម្រង់នេះ ភាពជាអ្នកដឹកនាំអាចនឹងប្តូរពីមនុស្សម្នាក់ទៅម្នាក់ទៀត អាស្រ័យទៅតាមតំរូវការសំរាប់ធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូមានការវិវឌ្ឍប្រកបដោយផាសុខភាព និង មានការគ្រប់គ្រងល្អ ។

ដៃគូជាអ្នកដឹកនាំ

ភាពជាដៃគូបានចោទជាបញ្ហាអំពីភាពជាអ្នកដឹកនាំ ។តើអ្នកដឹកនាំមានតួនាទីអ្វីនៅក្នុងគំរូដ៏សំខាន់នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង សមធម៌រវាងភាគីសំខាន់ៗ ? តើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងដៃគូផ្សេងៗ ត្រូវដើរទន្ទឹមគ្នាជាមួយនឹងភាពជាអ្នកដឹកនាំដ៏ខ្លាំងពូកែដែរឬទេ ? តើភាពជាអ្នកដឹកនាំកើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច និង បង្ហាញក្នុងគំរូនៃភាពជាដៃគូដោយមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់គោលការណ៍នៃការចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវដោយរបៀបណា ? តើដៃគូនីមួយៗអនុវត្តតួនាទីសំខាន់ៗក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំដែលតំណាងឱ្យភាពជាដៃគូ និង នៅក្នុងអង្គភាពរបស់ពួកគេផ្ទាល់យ៉ាងដូចម្តេច ?

ជាធម្មតា ក្នុងដំណាក់កាលខុសៗគ្នានៃដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ ដៃគូមួយ ឬ ដៃគូផ្សេងទៀត នឹងធ្វើបុរេសកម្មភាព ធ្វើជាតំណាង និង បង្ហាញភាពជាអ្នកដឹកនាំជាសាធារណៈ ។ ពួកគេទទួលខុសត្រូវ និង មានគណនេយ្យភាពចំពោះដៃគូ និង ចំពោះសកម្មភាពរបស់គេ ។ តើគួរជ្រើសរើសប្រភេទនៃការដឹកនាំបែបណា គឺអាស្រ័យតាមប្រភេទនៃភាពជាដៃគូ ភាពស្មុគ្រស្មាញនៃបញ្ហា ភាពបន្ទាន់នៃសកម្មភាព និង បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ភាពជាដៃគូ រួមបញ្ចូលមនុស្សដែលមានសមត្ថភាពជាអ្នកដឹកនាំមកពីប្រភពផ្សេងៗគ្នា ដូច្នេះឧបសគ្គភាគច្រើនកើតឡើងពីភាពមិនចុះសំរុង (មិនចែករំលែក) គ្នានៃដៃគូផ្សេងៗគ្នា ។

តួនាទីដឹកនាំផ្សេងទៀត ដែលត្រូវការនៅក្នុងដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ :

- ធ្វើសកម្មភាពជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើបេសកកម្មភាពជាដៃគូ (ទាំងក្នុង និង ក្រៅ) និង ឈរលើគុណតំលៃរបស់ភាពជាដៃគូ ។
- បង្វឹកគ្នាទៅវិញទៅមក (ដោយផ្ទាល់ និង ប្រយោល) ក្នុងអាកប្បកិរិយាសមស្របនៅក្នុងភាពជាដៃគូ និង ជាដៃគូក្នុងការគ្រប់គ្រងគំរោង ។
- ហ៊ានប្រឈមចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងការធ្វើអ្វីមួយ និង ចំពោះបញ្ហាលំបាកផ្សេងៗ
- ផ្តល់អំណាចដល់សមាជិកផ្សេងៗទៀត ដើម្បីអាចធ្វើបុរេសកម្មភាព ដើម្បីធ្វើការកែប្រែ និង អាចទទួលបានការអត់ឱនចំពោះកំហុសឆ្គងផ្សេងៗ ។
- បង្កើតឱ្យមានសេចក្តីសង្ឃឹម និង សុទិដ្ឋិនិយម ពេលដំណើរការហាក់ដូចជាជាប់គាំង

ដំណាក់កាលដំបូងនៃដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ ជាការសំខាន់ត្រូវជ្រើសរើសមនុស្សម្នាក់ (មកពីអង្គការដៃគូ ឬពីក្រៅដៃគូ) ឱ្យធ្វើជាអន្តរការី ដើម្បីជួយកសាង និង ពង្រឹងភាពជាដៃគូ ។ អន្តរការីមានសមត្ថភាពភ្ជាប់ចក្ខុវិស័យទៅនឹងការងារអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងប្រចាំថ្ងៃ ។ អន្តរការីប្រតិបត្តិតាមបែបបទដឹកនាំថ្មី ដោយធ្វើជាចលករសំរាប់ជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈការណែនាំបង្ហាញផ្លូវច្រើនជាងការបង្គាប់បញ្ជា ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូមានប្រសិទ្ធភាព និង ជំនះបានចំពោះការប្រឈមផ្សេងៗ ត្រូវចាប់ផ្តើមពីការតាំងចិត្តដ៏រឹងមាំពីបុគ្គលម្នាក់ៗចំពោះការកសាងភាពជាដៃគូ និង ជឿជាក់ទាំងស្រុងថា អភិក្រមនៃការកសាងភាពជាដៃគូ មានសារៈសំខាន់ក្នុងការសម្រេចគោលដៅដែលយើងចង់បាន ។

ជំនាញសំរាប់កសាងភាពជាដៃគូ

ការកសាងភាពជាដៃគូបានជោគជ័យត្រូវការជំនាញច្រើន (ជំនាញខ្លះកើតមកជាធម្មតា និង ខ្លះទៀតកើតឡើងដោយសារគេបង្កើតវា) ហើយជំនាញទាំងអស់នោះ ត្រូវការសំរាប់ធ្វើការចរចា និង ជាអន្តរការីសម្របសម្រួល និង បង្វឹកដល់អ្នកផ្សេងៗទៀត ។ សមត្ថភាពធ្វើការងារជាក្រុម មានសារៈសំខាន់សំរាប់បុគ្គលម្នាក់ៗដែលចង់បំពេញការងារជាមួយគ្នាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និង សំរេចបានលទ្ធផលល្អប្រសើរ ។ ពួកគេអាចធ្វើការចរចាកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងដៃគូផ្សេងៗ ឬ សម្របសម្រួលកិច្ចប្រជុំដ៏លំបាកមួយ ។ ពួកគេត្រូវការធ្វើកំណត់ត្រាដោយសុក្រឹត និង ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជាច្រើន ។ ពួកគេប្រហែលជាត្រូវធ្វើការបង្វឹក ឬ កសាងសមត្ថភាពដៃគូផ្សេងៗទៀត អ្នកចូលរួមសំខាន់ៗ ឬ បុគ្គលិកគំរោង ។ ការធ្វើជាតំណាងសំរាប់ភាពជាដៃគូ ដើម្បីធ្វើឱ្យអង្គភាពរបស់ពួកគេចូលរួមកាន់តែស៊ីជំរៅថែមទៀត តម្រូវឱ្យមានជំនាញក្នុងការបង្កើត និង ពង្រឹងស្ថាប័ន ។ ជាចុងក្រោយ ដៃគូនីមួយៗនឹងមានការទទួលខុសត្រូវមួយចំនួនលើការវាយតំលៃ និង ពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវការកសាងភាពជាដៃគូ និងផលប៉ះពាល់របស់វា ។

ជាការពិតណាស់ គ្មាននរណាម្នាក់មានជំនាញទាំងអស់នោះទេ ហើយក្នុងកិច្ចការនៃភាពជាដៃគូពួកគេមានគណនេយ្យភាពចំពោះភាពខ្លាំង និង ខ្សោយនៅក្នុងវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេ ។ បុគ្គលម្នាក់ៗដែលមកពីវិស័យផ្សេងៗគ្នានឹងនាំមកជាមួយនូវជំនាញ និង វិជ្ជាជីវៈខុសៗគ្នាមកចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូ ។ ដំណាក់កាលដំបូងកិច្ចការនឹងអាចត្រូវបានបែងចែកទៅដល់បុគ្គលណាដែលបានបង្ហាញអំពីភាពប៉ិនប្រសព្វរបស់ខ្លួនចំពោះសកម្មភាពជាក់លាក់ណាមួយ ។

ធ្វើការងារជាដៃគូបានផ្តល់ឱកាសឱ្យម្នាក់ៗបានអភិវឌ្ឍជំនាញ និង ពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់គេផងដែរ ។ តាមការពិតនេះគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៅក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ ដែលបង្កើតឱ្យមានការចាប់អារម្មណ៍ចំពោះអ្នកទាំងឡាយណាដែលត្រៀមរួចជាស្រេចដើម្បីធ្វើការផ្លាស់ប្តូរវិជ្ជាជីវៈ ។

ឧបករណ៍ទី ៤ :
កំរងសំណួរអំពីតួនាទី និង ជំនាញសំរាប់កសាងភាពជាដៃគូ :
ជួយឱ្យម្នាក់ៗអាចចូលរួមក្នុងការងារជាដៃគូ ដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន និង ពីរបៀបដែលគេអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈដើម្បីក្លាយជាដៃគូដ៏ប្រសើរនៅអនាគត ។

ក្នុងដំណើរការអភិវឌ្ឍ និង ពង្រឹងសមត្ថភាព បុគ្គលម្នាក់ៗតែងតែអាចរកឃើញថា ដំណើរការភាពជាដៃគូមិនត្រឹមតែអាចនាំគេឆ្ពោះទៅរកភាពរីកចំរើននៃវិជ្ជាជីវៈប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ជាដំណើរផ្សងព្រេងមួយដើម្បីបានស្គាល់ និង ធ្វើការអភិវឌ្ឍខ្លួនឯងផងដែរ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជំនាញក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ ងាយនឹងចាប់យកបានសំរាប់អ្នកទាំងឡាយណាដែលស្គាល់ខ្លួនឯង និង អាចម្ចាស់ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបាន ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ការកសាងភាពជាដៃគូដែលមានប្រសិទ្ធភាព តម្រូវឱ្យមានមនុស្សដែលអាចយល់ និង គ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ខ្លួនឯងបាន អ្នកដែលមានជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯង និង អ្នកដែលមានការយល់ចិត្តគ្នា មានសុទិដ្ឋិនិយម មានការស្រមើស្រមៃ បើកចិត្តទូលាយ និង មានភាពរម្យទម ។ ភាពជាដៃគូក៏ត្រូវការចាំបាច់នូវដៃគូដែលមានគំនិតផ្តួចផ្តើមល្អ ។

ប្រអប់ ៤ ជំរើសក្នុងការគ្រប់គ្រង និង អាណត្តិ

ជំរើសក្នុងការគ្រប់គ្រង	គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
គ្រប់គ្រងបែបមជ្ឈការ (ឧ. ការគ្រប់គ្រងភាពជាដៃគូ ឬ គំរោង ដោយអង្គភាពណាមួយតំណាងឱ្យភាពជាដៃគូ)	● មានប្រសិទ្ធផលខ្ពស់ ● សំរេចចិត្តច្បាស់លាស់ អំពីដំណើរការ និង ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការងារប្រចាំថ្ងៃ ● ដឹងច្បាស់អំពីអភិក្រមនៃការគ្រប់គ្រង ● មានច្រកចេញចូលតែមួយសំរាប់ធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយភ្នាក់ងារ ឬ បុគ្គលខាងក្រៅ ● ចំណាយពេលតិច	● មានការលំបាកចំពោះដៃគូផ្សេងៗទៀតក្នុងការចូលរួម និង ចែករំលែក ● ឥទ្ធិពល និង ការគ្រប់គ្រងឋិតក្នុងដៃភាគីតែម្ខាង ● ពុំសូវមានភាពបត់បែនតាមតំរូវការរបស់ដៃគូ ● សំរេចចិត្តលឿន ប៉ុន្តែអាចពុំបានត្រឹមត្រូវ
គ្រប់គ្រងបែបវិមជ្ឈការ (ឧ. ផ្នែកផ្សេងៗនៃការគ្រប់គ្រងត្រូវបានចែករំលែកក្នុងចំណោមអង្គភាពជាដៃគូ)	● មានភាពចំរុះគ្នាច្រើននៅក្នុងកិរិតប្រតិបត្តិការ ● ចែករំលែកភាពជាម្ចាស់ ● ចៀសផុតពីការគ្រប់គ្រងបែបប្រើអំណាច ● មានសេរីភាពច្រើនក្នុងការប្រតិបត្តិ ● ឱកាសច្រើនសំរាប់បុគ្គលនីមួយៗធ្វើជាអ្នកដឹកនាំ	● មានសក្តានុពលជំលោះផលប្រយោជន៍ខ្ពស់ ● ដៃគូ និង បុគ្គលម្នាក់ៗមានអារម្មណ៍ឯកោ ● ដំណើរការសំរេចចិត្តយឺត ● បាត់បង់ភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា
គ្រប់គ្រងដោយមានអាណត្តិ (ឧ. កិច្ចសន្យាការងារជាក់លាក់ចំពោះបុគ្គល ឬ អង្គភាពជាដៃគូណាមួយឱ្យទទួលខុសត្រូវចំពោះដៃគូទាំងអស់)	● អភិក្រមមានភាពបត់បែនខ្ពស់ អាចធ្វើការពិនិត្យ និង ផ្លាស់ប្តូរតាមតំរូវការ ● ផ្តល់តួនាទីទៅអ្នកដែលមានពេលច្រើន (ឬ យកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងចំពោះការងារ) ● ចែករំលែកការងារក្នុងដៃគូ និង ជំរុញឱ្យមានការសហការទទួលខុសត្រូវ	● តម្រូវឱ្យមានការកំណត់ និង បែងចែកការងារបានជាក់លាក់ ● ពឹងផ្អែកខ្លាំងពេកទៅលើសកម្មភាពរបស់បុគ្គល ● ជួបហានិភ័យ ដោយសារបុគ្គល ឬ អង្គភាពជាដៃគូធ្វើការងារសំរាប់តែអង្គភាពខ្លួនឯងដោយមិនប្រឹក្សាជាមួយក្រុមដៃគូ

ប្រតិបត្តិល្អក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ

ប្រើភាសាធ្វើជាឧបករណ៍សំរាប់កសាងភាពជាដៃគូ

របៀបដែលដៃគូប្រើប្រាស់ភាសាអាចបង្កើត ឬធ្វើឱ្យបែកបាក់ភាពជាដៃគូបាន ។ វិស័យនីមួយៗមានភាសាដោយឡែករបស់ខ្លួនដែលអាចធ្វើឱ្យមនុស្សមួយចំនួន (ដែលមិនដឹង) អាចយល់ខុសទាំងស្រុងចំពោះអត្ថន័យរបស់វា ។ ដៃគូត្រូវតែចាប់អារម្មណ៍ចំពោះការប្រើប្រាស់ភាសារបស់ខ្លួន (ប្រើប្រាស់តែភាសាណាដែលសមរម្យ ខ្លី និង ច្បាស់លាស់) ។ ជ្រើសរើសពាក្យល្អៗ ២ ឬ ៣ ម៉ាត់ សំរាប់ធ្វើទំនាក់ទំនង ប្រសើរជាងការប្រើពាក្យច្រើនដែលមិនច្បាស់ និង ច្របូកច្របល់ ។

ជ្រើសរើសពាក្យបានល្អ ដើម្បីប្រើជាឧបករណ៍សំរាប់ធ្វើឱ្យមានការយល់ស្របគ្នា ប្រសើរជាងការធ្វេសប្រហែសក្នុងការប្រើភាសាដែលនាំឱ្យកើតមានការបែកបាក់ ។ មានឧទាហរណ៍មួយចំនួនអំពីភាពខុសគ្នានៃការប្រើភាសានាពេលបច្ចុប្បន្ន :

អត្ថន័យដែលពិបាកសំរាប់ដៃគូ	**ពាក្យដែលកសាងភាពជាដៃគូ**
ទុកចិត្ត	តម្លាភាព
កំរៃ	គុណប្រយោជន៍
គោលបំណងរួម	គោលបំណងបំពេញបន្ថែមឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក
កិច្ចសន្យា	កិច្ចព្រមព្រៀង
ផែនការធុរកិច្ច	ផែនការសកម្មភាព
ផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន	ផ្តល់ធនធាន
អាទិភាពតាមវិស័យ	គុណតំលៃតាមវិស័យ
គណៈកម្មការ	ក្រុមគោលដៅ ក្រុមការងារ
វាយតម្លៃ	ពិនិត្យឡើងវិញ
វិភាគទីផ្សារ	វិភាគវិសាលភាព
ការប្រឹក្សា	ការចូលរួម
យុទ្ធសាស្ត្រដកចេញ	យុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់អនាគត

ភាពខុសគ្នាកើតឡើងពីការយល់ដឹងរបស់យើង និង របៀបដែលយើងភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយនឹងពិភពលោកខាងក្រៅ ។សមត្ថភាពក្នុងការចែកឱ្យដាច់ពីគ្នា គឺមានសារៈសំខាន់បំផុតសំរាប់ការកសាងភាពជាដៃគូប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។ វាផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវសេរីភាពក្នុងការគិត និង ធ្វើសកម្មភាពកាន់តែប្រសើរ និង នាំឱ្យមានជោគជ័យដ៏ត្រចះត្រចង់ចំពោះខ្លួនឯងផ្ទាល់ និង ចំពោះវិជ្ជាជីវៈ ។ ខាងក្រោមនេះ ជាឧទាហរណ៍មួយចំនួនសំរាប់អ្នកដែលធ្វើការក្នុងភាពជាដៃគូ :

ធ្វើការជាមួយការពិត

សមត្ថភាពក្នុងការចែកឱ្យដាច់ពីគ្នារវាងការពិត និង អ្វីដែលគ្រាន់តែជាការសន្មត (បកស្រាយពីការពិត) ទាំងអស់នេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននេះ ។ វាអាចធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ភាពជាដៃគូ ប្រសិនបើមនុស្សធ្វើសកម្មភាពផ្អែកតាមការកាត់យល់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយ ជាងផ្អែកតាមភស្តុតាងជាក់ស្តែងនៃព្រឹត្តិការណ៍នោះ ។

បោះជំហានទៅមុខ មិនមែនបោះបង់ចោល

ការបោះបង់ចោលអាចកើតមានឡើងក្នុងដំណាក់កាលណាមួយនៃដំណើរការកសាងភាពជាដៃគូ ។ ជាការពិតការបោះបង់ចោល គឺជាផលវិបាកនៃដំណើរការដែលជួបនឹងការប្រឈម ។ ម្យ៉ាងទៀត ការបោះបង់ចោលអាចជាការបាក់ទឹកចិត្ត ហើយជាទូទៅ ត្រូវបានគេមើលឃើញថា ជាឧបសគ្គរាំងដែលពុំអាចជំនះបាន ។ ការបោះបង់ចោល មិនមែនសុទ្ធតែជារឿងអាក្រក់នោះទេ វាអាចគ្រាន់តែជាការរំខានមួយចំពោះដំណើរការដែលធ្វើឱ្យយើងពុំអាចសំរេចតាមអ្វីដែលចង់បាន ។ ការប្រឈមសំរាប់ភាពជាដៃគូ គឺត្រូវចាត់ទុកការការបោះបង់ចោលថាជាឱកាសដើម្បីបោះជំហានទៅមុខ ។

សំណើ និង ការប្តឹងតវ៉ា

សំណើ គឺជាចរិតលក្ខណៈនៃគ្រប់ភាពជាដៃគូទាំងអស់ ។ ជាទូទៅ មនុស្សពុំបានលើកជាសំណើឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទេ ប៉ុន្តែចូលចិត្តប្តឹងតវ៉ា ។ ពាក្យទាំងពីរនេះមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងណាស់ ។ ការប្តឹងតវ៉ាធ្វើឱ្យមនុស្សមានការអាក់អន់ស្រពន់ចិត្ត ។ ដូច្នេះពួកគេពុំទទួលបាននូវការផ្តល់អំណាចទេ ហើយជាញឹកញាប់ធ្វើឱ្យពួកគេមានកំហឹងស្អប់គ្នា ច្រើនជាងខិតខំព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហា ។ ផ្ទុយមកវិញ សំណើបង្កើតឱ្យមានស្ថានការខុសពីមុនទាំងស្រុង ។ សំណើជំរុញឱ្យមានការឆ្លើយតប និង ធ្វើសកម្មភាព ។

បង្កើតការសន្ទនាប្រកបដោយគុណភាពក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ

ភាពជាដៃគូ (ក្នុងកំរិតមួយ) គឺជាបណ្តាញនៃការសន្ទនា ។ គុណភាពនៃការសន្ទនារវាងដៃគូផ្សេងៗនឹងកំណត់ប្រសិទ្ធភាពជានៃភាពជាដៃគូ ។ នៅក្នុងការសន្ទនា ដៃគូបង្កើតអនាគត ។ ពួកគេរួមគ្នាបង្កើតនូវចក្ខុវិស័យមួយដែលពួកគេធ្វើដំណើរទៅ ។ គេពិភាក្សាអំពីជំហររបស់គេពីគណនេយ្យភាពចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក និង បង្កើតឱ្យមានការយល់ដឹងពីរបៀបដែលពួកគេអាចពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ ការសន្ទនា គឺជាឧបករណ៍មួយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពសំរាប់បង្កើតឱ្យមានតម្លាភាព និង ទំនុកចិត្តក្នុងចំណោមដៃគូ ។ តាមរយៈការសន្ទនាបញ្ហានឹងត្រូវបានបម្លែងទៅជាឱកាស ហើយសកម្មភាពជាក់ស្តែងនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង ។

ឧបករណ៍ទី ៥ : គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ដៃគូសន្ទនាពិភាក្សាឱ្យបានល្អិតល្អន់អំពីសារប្រយោជន៍នៃការសន្ទនាប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត ដែលអាចជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏ល្អសំរាប់ការកសាងភាពជាដៃគូ

គ្រប់គ្រងការប្រជុំបានល្អ

ភាពជាដៃគូ (ជាពិសេសក្នុងដំណាក់កាលដំបូង) ពឹងផ្អែកលើការជួបជុំគ្នារបស់មនុស្សក្នុងលក្ខណៈមួយទល់នឹងមួយ ឬក៏ជួបជាក្រុម ។ ការប្រជុំអាចក្លាយទៅជារឿងដដែលៗ មិនទទួលបានលទ្ធផល និង ងាយធុញទ្រាន់ប្រសិនបើគេមិនយកចិត្តទុកដាក់ និង គ្រប់គ្រងមិនបានល្អ ។ វាត្រូវការជំនាញជាក់លាក់មួយដើម្បីបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសល្អសំរាប់ការប្រជុំ និង ដើម្បីធានាថារាល់ការប្រជុំនឹង :

- សំរេចតាមគោលដៅ
- ធ្វើឱ្យដៃគូនីមួយៗសកម្មចូលរួមតាំងពីដើមរហូតដល់ចប់
- ធ្វើការបូកសរុបគ្រប់ចំណុចទាំងអស់នៃរបៀបវារៈ
- បែងចែកការងារសំរាប់តាមដាន និង ពេលវេលាសំរាប់បញ្ចប់ការងារ
- ព្រមព្រៀងគ្នាលើដំណើរការសំរេចចិត្ត ដែលនឹងអនុវត្តនៅក្នុងពេលប្រជុំនីមួយៗ
- រំលឹកនូវបញ្ហាដែលត្រូវពិភាក្សានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកក្រោយ
- ធ្វើការបូកសរុបនូវសេចក្តីសំរេចចិត្តទាំងអស់
- បញ្ចប់តាមម៉ោងដែលបានកំណត់

អភិក្រមល្អសំរាប់ការប្រជុំ (ទោះជាផ្លូវការ ឬ មិនផ្លូវការក្តី) នឹងនាំឱ្យយើងមានអារម្មណ៍ល្អ ផ្តល់តំលៃចំពោះការចូលរួម និង គោរពចំពោះភាពមមាញឹករបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ។

ការប្រជុំក៏អាចប្រើប្រាស់ធ្វើជាឧបករណ៍សំរាប់កសាងភាពជាដៃគូបានដែរ (តាមរយៈការបែងចែកការទទួលខុសត្រូវសំរាប់គ្រប់គ្រងកិច្ចប្រជុំដូចជាប្រធានអង្គប្រជុំ អ្នកសម្របសម្រួល និង អ្នកកត់ត្រា ជាដើម) ។

មធ្យោបាយផ្សេងទៀត ដើម្បីធ្វើឱ្យការប្រជុំមានន័យ និង រស់រវើក មានដូចខាងក្រោម :

- ផ្តល់ឱកាសឱ្យសមាជិកមានអន្តរអំពើជាមួយគ្នា
- ធ្វើការបំផុសគំនិត និង បញ្ហាថ្មីៗដែលកំពុងកើតមាននៅកន្លែងណាមួយ
- អញ្ជើញវាគ្មិនសំខាន់ៗមកចូលរួម
- ចែករំលែកបទពិសោធន៍ល្អៗ ។ ធ្វើទស្សនកិច្ចគំរោង ឬ បើកអង្គប្រជុំនៅអង្គភាពរបស់ដៃគូថ្មីណាមួយ ដើម្បីបានដឹងពីការងាររបស់គេតាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូង ។
- ប្រើប្រាស់ការប្រជុំដើម្បីពង្រឹងការរៀនសូត្រ ដោយធ្វើការបញ្ចប់កិច្ចប្រជុំជាមួយនឹងការរំលឹកឡើងវិញនូវអ្វីដែលដំណើរការបានល្អ និង អ្វីដែលត្រូវធ្វើការកែលំអទាក់ទងនឹងអន្តរអំពើរបស់អ្នកចូលរួមទាំងអស់ ។

ប្រសិនបើវត្តមានចូលរួមប្រជុំរបស់ដៃគូមានការថយចុះ វាគឺជាសញ្ញាមួយបង្ហាញថាការប្រជុំមិនមានសារៈសំខាន់សំរាប់ដៃគូទៀតទេ (ត្រូវធ្វើការពិនិត្យវាស់វែងឱ្យបានហ្មត់ចត់) ។

រក្សាទុកកំណត់ត្រា

ការរក្សាទុកកំណត់ត្រាការប្រជុំ និង កំណត់ត្រាភាពជឿនលឿននៃភាពជាដៃគូវាគឺជាភាពប៉ិនប្រសព្វមួយ ។ វាមិនមែនជាការល្អទេ ដែលឱ្យអ្នកដែលមានបទពិសោធន៍ក្មេងខ្ចីទទួលតួនាទីជាអ្នករក្សាទុកកំណត់ត្រា ។ ការប្រឈមធំបំផុតនោះគឺត្រូវពិចារណា តើគួរកត់ត្រាគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ ឬកត់ត្រាតែចំណុចសំខាន់ៗ ។ ដៃគូនីមួយៗត្រូវធ្វើការសំរេចចិត្តពីអ្វីដែលជាតម្រូវការ ។ ចំនុចមួយចំនួនដែលគួរពិចារណារួមមាន :

- សំរេចចិត្តឱ្យហើយជាមុន តើនរណាត្រូវការព័ត៌មានអ្វី ក្នុងទម្រង់បែបណា បន្ទាប់មកធ្វើការបន្សុំព័ត៌មានឱ្យសមស្របទៅតាមគោលបំណងទាំងអស់នោះ ។
- កាត់បន្ថយកំណត់ត្រាពីការប្រជុំ ដោយផ្តោតទៅលើតែ (ក) ការសំរេចចិត្ត (ខ) ផ្នែកដែលត្រូវធ្វើការពិភាក្សាបន្ត និង (គ) ចំណុចដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ។
- រក្សាកំណត់ត្រាប្រវត្តិនៃភាពជាដៃគូ (ទាំងសំណេរបរិយាយ និង រូបថត) ដើម្បីឱ្យដៃគូថ្មីៗអាចយល់ពីអ្វីដែលបានសំរេចហើយ និង ដោយរបៀបណា ។
- សំណេរកំណត់ត្រាផ្សេងៗ ត្រូវតែឱ្យដៃគូទាំងអស់អាចរកបាន ដើម្បីធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូមានប្រសិទ្ធផល និង តម្លាភាព ។

បង្កើតវប្បធម៌រៀនសូត្រ

អ្នកចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូភាគច្រើនព្រមព្រៀងគ្នាថា ភាពជាដៃគូដែលឋិតថេរ លុះត្រាណាតែគេបើកចិត្តទូលាយចំពោះការរៀនសូត្រពីកំហុសរបស់គេផ្ទាល់ និង ពីអ្នកដទៃ ។ ភាពជាដៃគូទាំងអស់ អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងទម្រង់នៃការ "រៀនសូត្រពីសកម្មភាព" ដែលដៃគូនីមួយៗរៀនពីអ្វីដែលគេកំពុងធ្វើ ។ ដើម្បីមើលឃើញសកម្មភាពទាំងអស់នៃភាពជាដៃគូថាមានលក្ខណៈជាការសិក្សាស្រាវជ្រាវ (បន្ថែមលើយន្តការដែលដំណើរការដើម្បីសំរេចការងារ) គឺត្រូវផ្តល់ឱកាសឱ្យដៃគូទាំងអស់ធ្វើការពង្រឹងចំណេះដឹង ជំនាញ និង ការអនុវត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់គេឱ្យកាន់តែស៊ីជំរៅ និង ប្រសើរឡើង ។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពិតប្រាកដធ្វើឱ្យដៃគូនីមួយៗមានមនសិការ : ដៃគូជួយគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យមានការរីកចំរើនទាំងចំពោះខ្លួនគេផ្ទាល់ និង ទាំងជំនាញវិជ្ជាជីវៈក្នុងខណៈដែលគេព្យាយាមធ្វើឱ្យសំរេចនូវគោលបំណងនៃភាពជាដៃគូ ។

បន្ថែមលើសនេះទៀត គ្រប់ដៃគូទាំងអស់នឹងត្រូវធ្វើការបង្រៀនដល់អ្នកផ្សេងៗទៀត ដែលចង់បង្កើតឱ្យមានអភិក្រមសហប្រតិបត្តិការ ដើម្បីធ្វើឱ្យដំណើរការអភិវឌ្ឍរបស់គេមាននិរន្តរភាព ។ ភាពជាដៃគូជាច្រើន (ទោះបីមើលទៅហាក់ដូចជាត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងល្អក្តី) នឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការចូលរួមជាមួយ "បណ្តាញរៀនសូត្រ" ដែលបានចែករំលែកបទពិសោធន៍ទាំងល្អ និង អាក្រក់ ។

បង្កើតបទវិន័យ

បទវិន័យសាមញ្ញៗដែលព្រមព្រៀងរវាងដៃគូ អាចជាជំនួយដ៏សំខាន់ខណៈដែលភាពជាដៃគូនៅក្មេងខ្ចី ។ ដៃគូផ្សេងៗនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការធានាអះអាងចំពោះខ្លួនគេ និង របៀបរារៈការងាររបស់ពួកគេ ដែលនឹងផ្តល់នូវសេរីភាពចំពោះអ្នកដទៃ ។ ដៃគូខ្លះ ជាពិសេសមកពីផ្នែកឯកជន និង រដ្ឋាភិបាល អាចនឹងចាត់ទុកថាជារឿងចំឡែកចំពោះការមានបទវិន័យសំរាប់ការប្រព្រឹត្តិ ក៏ប៉ុន្តែសំរាប់ដៃគូដែលមកពីផ្នែកសង្គមស៊ីវិលនឹងគិតថា នេះជារឿងធម្មតា និង អាចទទួលយកបាន (សំរាប់ការជួបគ្នាជាលើកដំបូងរបស់វិស័យចំរុះ) ។

បទវិន័យអាចដាក់បញ្ចូលនូវចំនុចមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម :

- ការចូលរួមស្តាប់យ៉ាងសស្រាក់សស្រាំ
- មិនរំខានអ្នកដទៃ
- និយាយសង្ខេបៗ ហើយចំគោលដៅ
- ផ្អែកលើការពិត មិនមែនជាពាក្យចចាមអារាម
- មានការគោរពចំពោះអ្នកដែលមិនបានចូលរួម

នៅដំណាក់កាលដំបូង ដៃគូត្រូវការរំលឹកគ្នាទៅវិញទៅមកអំពីបទវិន័យដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា (វាត្រូវការពេលវេលាដើម្បីជំរុះចោលនូវទម្លាប់ប្រព្រឹត្តិមួយចំនួន) ប៉ុន្តែមួយរយៈពេលក្រោយមកទៀត ភាពជាដៃគូនឹងទទួលយកនូវវិធីសាស្ត្រថ្មីៗដោយខ្លួនឯង ហើយបទវិន័យនោះនឹងប្រើដើម្បីគ្រាន់តែធ្វើការរំលឹកដោយទន់ភ្លន់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ដៃគូថ្មីៗងាយនឹងសម្រប ខ្លួនជាមួយនឹងការផ្លាស់ប្តូរការប្រព្រឹត្តិដែលគេមើលឃើញថាមានដំណើរការល្អ ។

បទវិន័យអាចសរសេរក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងការកសាងភាពជាដៃគូ ។

ចំណាំ

ភាពជាដៃគូនឹងមានដំណើរការល្អនៅពេលដែល :

- មានពិធីសារនៃដំណើរការសំរេចចិត្តច្បាស់លាស់ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា និង ចូលជាធរមាន
- ការសំរេចចិត្តចំពោះការងារប្រចាំថ្ងៃ គឺធ្វើឡើងដោយបុគ្គល ឬ ក្រុមតូចដែលតំណាងឱ្យភាពជាដៃគូ ។
- មានតែការសំរេចចិត្តសំខាន់ៗ (ឧ. គោលនយោបាយ ឬ ការចំណាយធំៗ) ប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុង ដៃគូក្រុមធំ
- មានការចែករំលែកយ៉ាងទៀងទាត់នូវព័ត៌មានខ្លីៗ និង ច្បាស់លាស់រវាងដៃគូនីមួយៗ

៩ ការអនុវត្តគំរោងប្រកបដោយជោគជ័យ

គ្រប់គ្រងអន្តរកាល

ខណៈដែលភាពជាដៃគូបានបង្កើតឡើង និង កិច្ចព្រមព្រៀងភាពជាដៃគូក៏បានបង្កើតរួចរាល់ហើយដែរ ដៃគូនឹងងាកទៅធ្វើការចាប់អារម្មណ៍លើការអភិវឌ្ឍគំរោង កម្មវិធី ឬ សកម្មភាពរួមគ្នារបស់ពួកគេ ។ នេះជាដំណាក់កាលដែលភាពជាដៃគូចាប់ផ្តើមចុះធ្វើការងារ ហើយជាចំណុចអន្តរកាលយ៉ាងសំខាន់ ដែលគេផ្លាស់ប្តូរការយកចិត្តទុកដាក់ពីការបង្កើតភាពជាដៃគូទៅជាការបង្កើត និង អនុវត្តគំរោង ។ ដៃគូខ្លះមានភាពកក់ក្តៅនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ពីព្រោះគេចូលចិត្តអនុវត្តការងារជាក់ស្តែង ហើយប្រហែលជាធុញទ្រាន់ចំពោះដំណាក់កាលមុននេះបន្តិច ។ ដៃគូខ្លះមានការខ្វល់ខ្វាយដោយសារភាពជាដៃគូនៅមិនទាន់រឹងមាំល្មមនឹងឱ្យគេឈានពីការជជែកទៅធ្វើជាសកម្មភាព ។

គ្រប់គំរោងទាំងអស់ គួរយកចិត្តទុកដាក់គ្រប់ចំនុចលំអិត និង ត្រូវធ្វើផែនការសកម្មភាពឱ្យបានច្បាស់លាស់ដើម្បីផ្តល់ជាគ្រោងការណ៍ និង សូចនាករ ដែលគ្រប់គ្នាអាចព្រមព្រៀង (សូមមើលប្រអប់ ៥ ទំព័រ ២៨) ។

នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ជាការសំខាន់ត្រូវពិនិត្យមើលឡើងវិញអំពីរបៀបគ្រប់គ្រងភាពជាដៃគូ និង ធ្វើការកែសំរួលវាប្រសិនបើចាំបាច់ (មើលប្រអប់ ៤ ទំព័រ ២២) ។

ផ្តោតលើការងារ

ភាពជាដៃគូដែលមានជោគជ័យបំផុត គឺដៃគូដែលផ្តោតលើការងារខ្ពស់បំផុត ដែលគ្រប់ដៃគូទាំងអស់សកម្មជាមួយនឹងការបំពេញការងារ និង ទទួលបានលទ្ធផលជាក់ស្តែង ។ ក្នុងចំណុចនេះ អ្នកសម្របសម្រួល ឬ ប្រធានគំរោង អាចនឹងត្រូវបានតែងតាំងដើម្បីចាត់ចែងគ្រប់គ្រងគំរោងជំនួសឱ្យដៃគូ ដែលមិនមានពេលវេលាមកធ្វើការងារនេះជាប្រចាំថ្ងៃ ។ បុគ្គលនោះត្រូវយល់អំពីដំណើរការការងារទាំងមូល និង ធានាថាបុគ្គលិកគំរោង និង ដៃគូសំរេចបានយ៉ាងល្អ និង ទាន់ពេលវេលានូវអ្វីដែលគេបានតាំងចិត្ត ។ នេះ គឺជារង្វាស់មួយសំរាប់វាស់ពីភាពរីកចំរើនរបស់ដៃគូចំពោះការជឿទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ប្រសិនបើគេមិនចាំបាច់ធ្វើការពិនិត្យលើការងារលំអិតប្រចាំថ្ងៃ និង ដោយមានទំនុកចិត្តថាការងារនៅក្នុងកម្មវិធីភាពជាដៃគូដែលបានបង្កើតឡើងកំពុងប្រតិបត្តិដោយរលូន ។

ការរាយកាណ៍ ការពិនិត្យមើលឡើងវិញ និង ការកែតំរូវ

ឧបករណ៍ទី ៦
ទម្រង់ពិនិត្យមើលឡើងវិញអំពីភាពជាដៃគូ : ផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រជាច្រើនដើម្បីពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវអភិក្រមនៃភាពជាដៃគូដោយផ្អែកលើទិសដៅនៃការធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ ។

ខណៈពេលដែលគំរោង ឬ កម្មវិធីការងារកំពុងដំណើរការ ដៃគូអាចសំរេចចិត្តកាត់បន្ថយការជួបគ្នាកុំឱ្យញឹកញាប់ពេក ហើយនៅពេលចាំបាច់ ពួកគេជួបគ្នាគ្រាន់តែដើម្បីធ្វើការពិនិត្យមើលឡើងវិញលើប្រតិបត្តិការតែប៉ុណ្ណោះ ។ របាយកាណ៍ជាប្រចាំ ត្រូវការជាចាំបាច់ដើម្បីធានាថា ដៃគូបានផ្តល់ដំណឹងពីភាពជឿនលឿននៃការងារ និង ការប្រឈមដែលគេជួប ។ របាយការណ៍ជាសំណេរ ឬផ្ទាល់មាត់អាចប្រើធ្វើជាមូលដ្ឋានដើម្បីធ្វើការរំលឹកវាយតំលៃទាំងគំរោង និង ភាពជាដៃគូខ្លួនឯងផងដែរ (សូមមើលផ្នែកទី ៧) ។ ដៃគូអាចធ្វើការពិនិត្យកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់គេឡើងវិញ (អាចធ្វើ ១ ឆ្នាំម្តង) និង បើចាំបាច់អាចធ្វើការកែសំរួលដើម្បីឱ្យត្រូវតាមអាទិភាព និង បំណងប្រាថ្នាថ្មីៗ ។

ប្រអប់ ៥ ផែនការសកម្មភាព

ផែនការសកម្មភាព (ពេលខ្លះគេហៅថាផែនការអភិវឌ្ឍ ឬ ផែនការធុរកិច្ច) គឺជាដំណើរការមួយទទួលស្គាល់ដោយអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈភាគច្រើន និង មានអភិក្រមការងារច្រើន ។ ក្នុងភាពជាដៃគូ វាមានសារៈសំខាន់ដែលត្រូវចងចាំថា :

- គ្រប់ដៃគូទាំងអស់ ត្រូវតែចូលរួមក្នុងដំណើរការធ្វើផែនការសកម្មភាព ដើម្បីឱ្យមានការតាំងចិត្ត និង ភាពជាម្ចាស់ ។
- ដៃគូនីមួយៗនឹងនាំមកនូវជំនាញ និង ការរំពឹងទុកចំពោះការងារផ្សេងៗគ្នា ។ ការគ្រប់គ្រងភាពទីទៃពីគ្នានេះអាចចំណាយពេលវេលាច្រើន ក៏ប៉ុន្តែវាមានចំណុចពិសេសរបស់វា គឺវានឹងបន្ថែមនូវគុណតំលៃដែលអាចពិចារណា ។
- ដៃគូនីមួយៗត្រូវធ្វើការពិចារណា អំពីឥទ្ធិពលទៅលើផែនការសកម្មភាពសំរាប់អង្គភាពរបស់គេ និង ទៅលើដំណើរការធ្វើផែនការសកម្មភាព និង អាទិភាពក្នុងអង្គភាពរបស់គេផ្ទាល់ ។

គំរូការធ្វើគំរោងផែនការសកម្មភាព

ចំណាំ

ផែនការសកម្មភាពជាចំណុចសំខាន់សំរាប់ភាពជាដៃគូ : នៅពេលដែលទំនាក់ទំនងភាពជាដៃគូត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយចំណាប់អារម្មណ៍បានប្តូរពីការបង្កើតភាពជាដៃគូ ទៅផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការបង្កើត និង អនុវត្តកម្មវិធីរួមគ្នា ។ វាជារឿងសំខាន់ណាស់ ដែលយើងត្រូវធ្វើវាឱ្យបានល្អ បើមិនដូច្នេះទេវានឹងអន្តរាយដល់ភាពជាដៃគូ ។

៦ និរន្តរភាពក្នុងការកសាងភាពជាដៃគូ

រៀបចំផែនការសំរាប់រយៈពេលយូរ

ការប្រឈមដ៏ធំមួយចំពោះនិរន្តរភាពនៃភាពជាដៃគូ គឺធនធានសំរាប់រយៈពេលយូរ ។ ស្ថានភាពនីមួយៗនឹងមានតម្រូវការធនធានផ្សេងៗគ្នា ហើយការផ្តួចផ្តើមមួយចំនួនច្រើនតែពឹងផ្អែកលើហិរញ្ញប្បទានពីខាងក្រៅ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន គួរត្រៀមរៀបចំឱ្យមានរួចជាស្រេចនូវធនធាននៅក្នុងមូលដ្ឋាន និង ធនធានដែលអាចប្រើប្រាស់សាជាថ្មីឡើងវិញ ។ មានករណីជាច្រើន ដៃគូអនុវត្តន៍គំរោងក្នុងស្មារតីជាអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវ ហើយនៅពេលដែលការផ្តួចផ្តើមរបស់គេបានបង្ហាញថាមានប្រសិទ្ធភាព គេនឹងរៀបចំធ្វើវាឱ្យទៅជាអចិន្ត្រៃយ៍ជាមួយនឹងស្ថាប័នផ្សេងៗទៀត ឧទាហរណ៍ដូចជា : រដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ឬ ភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលជាដើម ។

ដៃគូ (ម្នាក់ៗ និង ច្រើននាក់) ត្រូវមានយុទ្ធសាស្ត្ររំកិលទៅមុខនៅក្នុងគំនិត (គួរតែគិតចាប់តាំងពីគ្រាដំបូងទៅ និងអាចបញ្ចូលទៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូងនៃការកសាងភាពជាដៃគូ) ។ អាចមានសេណារីយ៉ូចំនួនបួនសំរាប់រំកិលទៅមុខ :

សេណារីយ៉ូរំកិល	យោបល់
អង្គភាពដៃគូចាកចេញពីភាពជាដៃគូ	គ្រប់ភាពជាដៃគូនឹងមានបញ្ហានៃការស្នងដំណែង (ដំណើរការផ្ទេរពីស្ថាបនិកទៅអ្នកជំនាន់ក្រោយ) ។ ម្នាក់ៗអាចលាចេញពីភាពជាដៃគូ (ទោះក្នុងហេតុផលអ្វីក៏ដោយ) បានគ្រប់ពេល ។ ដូច្នេះកាធ្វើផែនការសំរាប់ស្នងដំណែង គឺជារឿងសំខាន់ ដើម្បី : • ធានាថា ភាពជាដៃគូនៅតែមានជីវិត ទោះបីមានការចាកចេញរបស់សមាជិក • ជួយឱ្យអ្នកចំណូលថ្មីអាចទទួលយក និង ចុះសម្រុងបានឆាប់រហ័ស • បញ្ចូលអ្នកដែលទើបចូលថ្មី ដែលសកម្មក្នុងការចូលរួមក្នុងបញ្ជី ទោះបីជាបែបបទប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេអាចខុសពីបុព្វការីរបស់គេក៏ដោយ ។
ភាពជាដៃគូ បែកខ្ញែក (១)	ដៃគូអាចធ្វើការសំរេចចិត្តថា អង្គភាពដៃគូណាសមនឹងធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រង និង អភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីការងារបានដោយឯករាជ្យ ។ ក្នុងករណីនេះ ដៃគូនឹងយល់ព្រមធ្វើការផ្ទេរការងារ និង ទ្រព្យសកម្មទៅអង្គភាពដៃគូនោះ ។ ប្រហែលជាអាចមានតំណាងមកពីអង្គភាពដៃគូផ្សេងៗធ្វើជាក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ ទីប្រឹក្សា ប៉ុន្តែការទទួលខុសត្រូវមិននៅក្រោមភាពជាដៃគូទៀតទេ ។
ភាពជាដៃគូ បែកខ្ញែក (២)	ដៃគូសំរេចចិត្តបង្កើតស្ថាប័នអន្តរវិស័យថ្មីមួយ ដើម្បីទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រង និង អភិវឌ្ឍភាពជាដៃគូ ។ មានជម្រើសមួយចំនួន (ក្នុងប្រអប់ ៦) ហើយដៃគូអាចត្រូវការជំនួយពីខាងក្រៅដើម្បីជ្រើសរើសជម្រើសដែលសក្តិសមបំផុត ។ ដូចខាងលើដែរ តំណាងមកពីអង្គភាពដៃគូផ្សេងៗ អាចធ្វើជាក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ ទីប្រឹក្សា (ជាពិសេស នៅក្នុងដំណាក់កាលផ្ទេរ) ។
ភាពជាដៃគូ ត្រូវបានបញ្ចប់	ជោគជ័យមួយចំនួន និង ភាពច្នៃប្រឌិតក្នុងការផ្តួចផ្តើមភាពជាដៃគូមួយចំនួន ត្រូវបានរៀបចំឡើងមានលក្ខណៈជា "បណ្តោះអាសន្ន" ដូច្នេះការចាកចេញនៃដៃគូ គឺជាសញ្ញាប្រាប់ពីជោគជ័យជាងបរាជ័យ (ទោះបីមានការពិបាកក្នុងការធ្វើឱ្យអ្នកខាងក្រៅជឿក៏ដោយ) ។ ក្នុងករណីខ្លះភាពជាដៃគូត្រូវបញ្ចប់ដោយចៀសមិនរួច ពីព្រោះវាមិនអាចសំរេចគោលដៅ ទោះក្នុងហេតុផលអ្វីក៏ដោយ ។ ជំហានណែនាំក្នុងសៀវភៅនេះ មិនតម្រូវឱ្យអនុវត្តតាមទាំងអស់ទេ ។ នៅពេលភាពជាដៃគូបញ្ចប់ (ទោះក្នុងហេតុផលអ្វីក៏ដោយ) ចាំបាច់ឱ្យអ្នកចូលរួមទាំងអស់ទទួលស្គាល់ និង អបអរសាទរចំពោះផលសំរេច ។

ធានាការចូលរួមកាន់តែប្រសើរ

ដៃគូខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើការងារ ដើម្បីធានាឱ្យមានការចូលរួមកាន់តែប្រសើរឡើងពីអង្គភាពជាដៃគូ និង ពីអង្គភាពដែលមិនមែនជាដៃគូផងដែរ ។

ជាមួយនឹងអង្គភាពជាដៃគូ វាជារឿងធម្មតាក្នុងការយកឈ្មោះអង្គភាពណាមួយធ្វើជាឈ្មោះរបស់ភាពជាដៃគូសំរាប់ប្រតិបត្តិការការងារ ។ ហេតុអ្វីបានជាទង្វើនេះអាចក្លាយជាបញ្ហា ? ការដែលមិនបានឱ្យអង្គភាពជាដៃគូចូលរួម អាចមានន័យថា (ក្នុងន័យល្អ) ខ្វះភាពស្វាហាប់ និង ខ្វះការចូលរួមពេញលេញពីអង្គភាពហើយ (ក្នុងន័យអាក្រក់) គឺជាការធ្លាក់ចុះនៃទំនាក់ទំនងភាពជាដៃគូ ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមសំខាន់ៗមួយ ឬ ពីរចាកចេញ ។ ប្រហែលជាការចូលរួមដ៏សកម្មរបស់អង្គភាពជាដៃគូមានសារៈសំខាន់ជាងការដែលគ្រាន់តែធ្វើឱ្យគេទទួលស្គាល់ ។

ចុះស្ថាប័នដែលមិនមែនជាដៃគូវិញយ៉ាងម៉េចដែរ ?

មានស្ថាប័ន ឬ ភ្នាក់ងារជាច្រើន ដែលភាពជាដៃគូមានសារៈសំខាន់ចំពោះពួកគេ និង ត្រូវការយល់ដឹង និង ចូលរួមជាមួយនឹងដៃគូតាមមធ្យោបាយជាច្រើន រួមមាន ៖

- ស្ថាប័នដែលប្រតិបត្តិការក្នុងកំរិតយុទ្ធសាស្ត្រ និង គោលនយោបាយ
  (ឧ. នាយកដ្ឋាននានារបស់រដ្ឋាភិបាល គណបក្សនយោបាយ ទីភ្នាក់ងារអន្តរជាតិ)
- អង្គភាពដែលនៅកំរិតប្រតិបត្តិ
  (ឧ. ក្រុមហ៊ុនផ្សេងៗ ទីភ្នាក់របស់រដ្ឋាភិបាល និង អង្គការសង្គមស៊ីវិល)
- ស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន (អ្នកនៅខាងក្រៅដែលផ្តល់ធនធានដល់ភាពជាដៃគូ)

ដៃគូនឹងត្រូវការធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណពីសារៈសំខាន់នៃទំនាក់ទំនងខុសៗគ្នាទាំងអស់នោះ ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌនៃការជួយជំរុញឱ្យភាពជាដៃគូកាន់តែមានផលប៉ះពាល់ខ្លាំង ឬ ក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូ មានឥទ្ធិពលនៅក្នុងការប្រតិបត្តិការការងារ ។

កសាងសមត្ថភាពស្ថាប័ន

តើដៃគូជួយកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលចូលរួមដោយរបៀបណា ? នេះ គឺជាសំណួរមួយដែលជួយឱ្យគេបញ្ជ្រាបមេរៀនភាពជាដៃគូចូលទៅក្នុងស្ថាប័ន ។ ពេលខ្លះវាគ្រាន់តែមានបញ្ហាជាមួយនឹងពេលវេលា ក៏ប៉ុន្តែជាញឹកញាប់ វាគឺជាការតស៊ូជាមួយនឹងភាពសកម្ម ឬ អសកម្មនៃការមិនទទួលយក ។ មានអភិក្រមច្រើនដែលដៃគូអាចប្រើប្រាស់ ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនៅក្នុងស្ថាប័ន ឬ អង្គភាពដែលបានចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលនៅក្នុងភាពជាដៃគូ ។ អភិក្រមទាំងនេះ រួមមានការដាក់បញ្ចូលនូវបទពិសោធន៍សហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យទៅក្នុងស្ថាប័នដើម្បីកសាង :

ការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌ក្នុងអង្គភាព	• បង្ហាញថាអង្គភាពផ្សេងៗទៀតធ្វើការងារតាមរបៀបខុសពីយើង (ហើយពេលខ្លះ មានប្រសិទ្ធភាពជាងយើង) • ផ្តល់ភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីតំលៃនៃអង្គភាពមួយដែលមានវប្បធម៌រៀនសូត្រ • លើកកំពស់អភិក្រមអង្គភាពផ្អែកលើគុណតំលៃ • បញ្ចុះបញ្ចូលអ្នកគ្រប់គ្រងឱ្យជឿថា អភិក្រមនៃការចូលរួមអាចធ្វើឱ្យការងារមានប្រសិទ្ធផល
ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស	• បង្ហាញថាកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យ អាចជួយធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការអនុវត្តតាមវិជ្ជាជីវៈ • ឱ្យនិយោជិតចូលរួមធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងការផ្តួចផ្តើមឱ្យមានភាពជាដៃគូ • បញ្ចុះបញ្ចូលអ្នកគ្រប់គ្រងឱ្យជឿថា អង្គភាពអាចទទួលប្រយោជន៍ពីការចូលរួមរបស់និយោជិតនៅក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យ
បណ្តាញប្រកបដោយថាមពល	• បង្ហាញនូវតំលៃចំពោះអង្គភាពដែលបង្កើតទំនាក់ទំនងថ្មីៗ ភាពចំរុះគ្នា និង ការជះឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេ • បង្ហាញពីសក្តានុពលសំរាប់ទំនាក់ទំនងថ្មី គំនិត និង ផ្នែកការងារ • យកគន្លឹះសំខាន់ៗមកក្នុងអង្គភាពតាមបែបច្នៃប្រឌិត និង មានប្រយោជន៍
ការប្រាស្រ័យទាក់ទងកាន់តែប្រសើរ	• គាំទ្រអង្គភាពតាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវជោគជ័យនៃភាពជាដៃគូ • ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងអង្គភាព ដើម្បីធ្វើឱ្យមនុស្សបានចូលរួម និង ផ្តល់ព័ត៌មាន • បង្កើតព្រឹត្តិការណ៍ពិសេស ដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃទៀតបង្ហាញពីផលប្រយោជន៍នៃភាពជាដៃគូ (ជាពិសេសទៅដល់អង្គភាពដែលនៅមានការសង្ស័យ)
ឱកាសក្នុងការចេញពីប្រអប់	• ផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកចូលរួមសំខាន់ៗទទួលបាននូវបទពិសោធន៍ដោយផ្ទាល់ និង មុនគេបង្អស់អំពីការងារនៃភាពជាដៃគូ • បង្កើត និង គ្រប់គ្រងការជួបគ្នារវាងមនុស្សសំខាន់ៗដែលមិនធ្លាប់បានជួប (និង អាចមានកំណត់ត្រានូវការមិនពេញចិត្តចំពោះគ្នា ឬ មន្ទិលសង្ស័យ) • បង្កើតឱ្យមានឱកាស "បានរៀនសូត្រពីបទពិសោធន៍" (ឧ. ផ្លាស់ប្តូរការងារ ធ្វើជាអ្នកហាត់ការ សិក្ខាសាលាអំពីភាពជាដៃគូ)

ក្នុងស្ថានភាពខ្លះ ការបង្កើតនូវស្ថាប័នថ្មីមួយប្រហែលជាសមស្រប ដើម្បីអនុវត្តន៍តួនាទីទាំងអស់នៃភាពដៃគូក្នុងរយៈពេលមធ្យម និង វែង (ប្រអប់ ៦ ទំព័រ ៣២ ពិពណ៌នាពីប្រភេទទាំង៧នៃ "ស្ថាប័ន" ជាដៃគូដែលបានវិវត្តក្នុងទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ : បង្កើតឱ្យមានទំរង់ខុសគ្នាតិច ឬ ច្រើននូវគំរូនៃការចូលរួមអន្តរវិស័យដូចដែលបានបង្ហាញក្នុងប្រអប់ ៣ ទំព័រ ១៦) ។

ប្រអប់ ៦ ការកសាងស្ថាប័នដៃគូថ្មី

ប្រភេទ	លក្ខណៈសម្បត្តិ	ចំណុចខ្លាំង
បណ្តាញមូលដ្ឋាន	ដៃគូដែលមកពីវិស័យសំខាន់ៗផ្តល់សមធម៌ក្នុងការចូលរួម និង ទទួលខុសត្រូវក្នុងការសំរេចចិត្ត ក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវការមួយ ដែលប្រតិបត្តិដោយឯករាជ្យនៅក្នុងមូលដ្ឋាន	● អ្នកមូលដ្ឋានមានភាពជាម្ចាស់ខ្ពស់ និង ស្គាល់ខ្លួនឯង ● កសាង និង ធ្វើឱ្យស្ថាប័នមូលដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការ
បណ្តាញសកល	ដូចខាងលើដែរ ក៏ប៉ុន្តែប្រតិបត្តិក្នុងកំរិតអន្តរជាតិ	● ថ្លឹងថ្លែងសេដ្ឋកិច្ច ● កសាងយុទ្ធសាស្ត្រផ្សាភ្ជាប់រវាងអ្នកចូលរួម ដែលនាំមកនូវអំណាច ធនធាន និង ឥទ្ធិពល
បែកខ្ញែក	ដៃគូបានព្រមព្រៀងគ្នាលើទិសដៅរួម តែគេពុំសូវបានជួបមុខគ្នា ។ ជំនួសមកវិញ គេប្រតិបត្តិដោយដៃគូផ្សេង (ឬ ក្រុមតូច) ដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញភារកិច្ច តំណាងឱ្យភាពជាដៃគូប្រកបដោយគណនេយ្យភាព	● មានភាពបត់បែនខ្ពស់ ● សេរីភាពក្នុងប្រតិបត្តិការ និង ដៃគូស្គាល់ខ្លួនឯង
បណ្តោះអាសន្ន	រចនាសម្ព័ន្ធភាពជាដៃគូត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីប្រើតែមួយរយៈ ។ វាបានកំណត់ពេលជាក់លាក់ ហើយត្រូវបានគេឈប់ប្រើខណៈដែលកម្មវិធីការងារ ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាត្រូវបានបញ្ចប់ ។	● មានការចូលរួមអស់ពីកំលាំងកាយចិត្ត ● ផ្តោតលើលទ្ធផលរយៈពេលខ្លី និង ដែលមើលឃើញជាក់ស្តែង
ប្រឹក្សាយោបល់	កិច្ចការងាររបស់ស្ថាប័នដៃគូ គឺផ្តល់យោបល់ ឬ គំនិតថ្មីៗ ជាងការបង្កើត និង អនុវត្តគំរោង	● បំពេញបន្ថែមលើដំណើរការនយោបាយ ● សិទ្ធិអំណាចបានមកពីការឯកភាពគ្នា មិនមែនផ្អែកលើអំណាចបុគ្គល
អន្តរការី	អង្គភាពមួយដែលប្រតិបត្តិជំនួសឱ្យដៃគូ និង អ្នកចូលរួមផ្សេងៗទៀត ។ ជាការសំខាន់ គេជួយគាំទ្រដល់ការផ្តួចផ្តើម បង្កើតភាពជាដៃគូដោយឯករាជ្យ ជាងការធ្វើឱ្យខ្លួនឯង ក្លាយទៅជាដៃគូ	● គំរូនៃការផ្តល់អំណាចកំរិតខ្ពស់ ● ជួយកសាងវប្បធម៌សហប្រតិបត្តិការ ● បង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្របានសមរម្យ និង មានភាពបត់បែន
ការរៀនសូត្រ	ភាពជាដៃគូបានបង្កើតឡើងជាមួយនឹងគោលដៅចំបង គឺការរៀនសូត្រ និង ចែករំលែកព័ត៌មាន ដែលបានមកពីបទពិសោធន៍នៃភាពជាដៃគូ	● បត់បែន ● កសាងចំណេះដឹង និង សមត្ថភាពជាទិសដៅដ៏ចំបង

ដូច្នេះ ដៃគូត្រូវធ្វើការបកស្រាយថា តើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់គេមានភាពវិសេសវិសាល សំរាប់ភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងស្ថាប័នផ្សេងៗយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព សំរាប់កសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលមានស្រាប់ ឬ បង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធស្ថាប័នថ្មី ។ តាមពិត ភាពជាដៃគូអាចធ្វើកិច្ចការទាំងបីនៅក្នុងកំឡុងពេលណាមួយ ។

ទីបញ្ចប់ វាអាចក្លាយជាសំណួរនៅជុំវិញកំណែទម្រង់ស្ថាប័ន ។

យើងងាកមករកភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យ ដើម្បីបង្កើតអភិក្រមមួយ ឈានទៅរកការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលមានការច្នៃប្រឌិត និង បំរើឱ្យសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និង បរិដ្ឋាន ជាងអភិក្រមដែលបំរើឱ្យវិស័យតែមួយ ។ក៏ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើភាពជាដៃគូបរាជ័យចំពោះការប្រឈម និង រារាំងចំពោះការផ្លាស់ប្តូរក្នុងស្ថាប័ន ឬ អាកប្បកិរិយារបស់វិស័យណាមួយនោះ ផលប៉ះពាល់របស់វាប្រហែលជាគ្រាន់តែបានសើរៗ និង ពុំបានឋិតថេរឡើយ ។

ក្នុងដំណាក់កាលខ្លះ វាបង្ហាញច្បាស់ថាភាពជាដៃគូដើរតួនាទីដ៏សំខាន់ក្នុងប្រតិបត្តិការដោយផ្ទាល់ឬប្រយោល ក្នុងការសើររើឡើងវិញ និង កែសំរួលគុណតំលៃរួម តួនាទី និង សកម្មភាពចំបងៗនៃវិស័យខុសៗគ្នា (រដ្ឋាភិបាល ផ្នែកឯកជន និង សង្គមស៊ីវិល) ។

កំណែទម្រង់ស្ថាប័ន អាចជាលទ្ធផលយ៉ាងសំខាន់ក្នុងភាពជាដៃគូជាងអ្វីៗផ្សេងទៀត ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រសិនបើភាពជាដៃគូអាចធ្វើឱ្យនាយកដ្ឋានរបស់រដ្ឋាភិបាលមានដំណើរការកាន់តែមានភាពច្នៃប្រឌិត និង មានប្រសិទ្ធភាព ឬក៏ធ្វើឱ្យក្រុមសាជីវកម្មចែករំលែកកាន់តែខ្លាំងក្លា និង ជាប្រព័ន្ធ ឆ្ពោះទៅរកការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងគ្រប់វិស័យដែលគេប្រតិបត្តិ ឬ ក៏ធ្វើឱ្យអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលកាន់តែរីកចំរើនឡើង និង មានផលប៉ះពាល់កាន់តែធំនោះ "លទ្ធផលរយៈពេលវែង" នៃភាពជាដៃគូនឹងមានសារៈសំខាន់ដ៏វិសេសវិសាលជាង "លទ្ធផលរយៈពេលខ្លី" ។

កំណត់ត្រា

៧ ការកសាងភាពជាដៃគូដ៏ជោគជ័យ

កំណត់ពីភាពជោគជ័យ

តើភាពជាដៃគូដែលប្រកបដោយជោគជ័យមានសណ្ឋានបែបណា ? តើអ្នកណាជាអ្នកកំណត់ភាពជោគជ័យ ? តើវាស់វែងដោយរបៀបណា ? ការកសាងភាពជាដៃគូ និង គំរោងជាដៃគូមានភាពស្មុគ្រស្មាញ និង មានការលំបាកណាស់ក្នុងការវាយតំលៃ ។ លទ្ធផលរយៈពេលខ្លី លទ្ធផលរយៈពេលវែង និង ផលប៉ះពាល់ជាទូទៅមានភាពខុសគ្នា ពេលខ្លះមានលក្ខណៈតូចខ្លាំង ហើយជាញឹកញាប់មិនអាចនឹងរំពឹងទុកជាមុនបាន ។ ក្នុងសៀវភៅនេះ យើងលើកយកបញ្ហាជាក់លាក់ទាក់ទងនឹងការធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណភាពជាដៃគូ ។ យើងសន្មតទុកជាមុនថា គំរោងជាច្រើននឹងត្រូវបានធ្វើការវាយតំលៃតាមវិធីដូចៗគ្នាទៅនឹងការវាយតំលៃនៃគ្រប់គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ (ជាទូទៅ ធ្វើតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានបានកំណត់តាំងពីគ្រាដំបូង) ។ ការបារម្ភដ៏ចំបងរបស់យើង គឺជុំវិញទស្សនៈរបស់អង្គភាពជាដៃគូចំពោះប្រសិទ្ធភាពនៃភាពជាដៃគូ ។

ដៃគូត្រូវធ្វើការវាស់វែង ឬ ប៉ាន់ប្រមាណលើបីចំនុចដូចខាងក្រោម :

- ផលប៉ះពាល់នៃគំរោងភាពជាដៃគូរបស់គេទៅលើសង្គម
- តំលៃនៃភាពជាដៃគូ ចំពោះអង្គភាពជាដៃគូនីមួយៗ
- ការចំណាយជាក់ស្តែង និង ផលប្រយោជន៍នៃអភិក្រមភាពជាដៃគូ

ដោយពិនិត្យទៅលើចំនុចទាំងបីនេះ យើងនឹងអាចធ្វើការវាយតំលៃបានថា :

- ភាពជាដៃគូមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការធ្វើឱ្យសំរេចទិសដៅរបស់វា
- ដៃគូបានទទួលផលប្រយោជន៍ពិតប្រាកដពីការចូលរួមរបស់ពួកគេ
- អភិក្រមនៃភាពជាដៃគូ គឺជាជំរើសដ៏ប្រសើរ និង ស័ក្តិសមបំផុត

ការប្រមូលព័ត៌មានដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃភាពជាដៃគូគឺជាដំណើរការដ៏លំបាកមួយ ។ ភាពជាដៃគូជាច្រើនដែលឈានមកដល់ដំណាក់កាលធ្វើការវាយតម្លៃ ហាក់ដូចជាចង់ធ្វើការបែងចែកដាច់ពីគ្នារវាងការវាស់វែងផលប៉ះពាល់គំរោងនៃភាពជាដៃគូ និង ការប៉ាន់ប្រមាណអំពីតំលៃនៃភាពជាដៃគូចំពោះអង្គភាពដែលជាដៃគូ ។

វាជាការសមហេតុផលដែលយើងអាចរំពឹងថា គំរោង និង សកម្មភាពផ្សេងៗអាចធ្វើការវាយតំលៃដោយប្រើវិធីសាស្ត្រសាមញ្ញ និង ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលរយៈពេលខ្លី និង ស្ថិតិ ។ ប៉ុន្តែការប៉ាន់ប្រមាណពីតំលៃនៃភាពជាដៃគូខ្លួនឯង តម្រូវឱ្យប្រើអភិក្រមផ្សេង ។ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង ការចូលរួម តម្រូវឱ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង ការចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការសិក្សាស្រាវជ្រាវ (ប្រសិនបើសុចរិតភាពនៃភាពជាដៃគូខ្លួនឯងបានទទួលការគោរព និង ថែរក្សា) ។

ដូច្នេះ តើភាពជាដៃគូដែលប្រកបដោយភាពជោគជ័យមានសណ្ឋានបែបណា ? ភាពជាដៃគូដែលប្រកបដោយជោគជ័យមានលក្ខណៈមួយចំនួនច្រើន ឬ ទាំងអស់ នៃលក្ខណៈខាងក្រោម :

- ភាពជាដៃគូធ្វើអ្វីៗតាមផែនការដែលបានកំណត់ទុកជាមុន (កម្មវិធី ឬ គំរោងបានសំរេចតាមគោលបំណងដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាពីដំបូង)
- ភាពជាដៃគូមានផលប៉ះពាល់ចំពោះអ្នកដទៃទៀតដែលមិនមែនជាក្រុមគោលដៅ (មានការទទួលស្គាល់ពីសមិទ្ធផលពីក្រុមគោលដៅរបស់គំរោង និង ពីសហគមន៍ ។
- ភាពជាដៃគូមាននិរន្តរភាព និង ការគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង (ទោះបីតាមរយៈការបន្តភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងអង្គភាពជាដៃគូ ឬ តាមរយៈខ្លួនឯងផ្ទាល់) យន្តការសំរាប់និរន្តរភាពដែលដាក់ជំនួសភាពជាដៃគូនឹងជំរុញឱ្យដៃគូឈានទៅមុខទៀត ។
- ភាពជាដៃគូមាន "តំលៃបន្ថែម" ដែលដៃគូនីមួយៗបានទទួលនូវផលប្រយោជន៍ (អង្គភាពជាដៃគូបង្កើតរបៀបធ្វើការងារថ្មីៗជាមួយវិស័យផ្សេងៗទៀត ហើយមានប្រព័ន្ធផ្ទាល់ខ្លួន និង បែបបទក្នុងការប្រតិបត្តិ ក៏កាន់តែប្រសើរ) ។

ប្រអប់ ៧ ការនិយាយរឿង

មានគ្រាមួយ...

ភាពជាដៃគូ ចាប់ផ្តើមដូចជារឿងដែលស្ថិតក្នុងគំនិតរបស់យើង ហើយបញ្ចប់ដូចរឿងផ្សេងៗទៀតក្នុងពិភពលោកដែរ ។ ក្នុងដំណើរដែលចាប់ផ្តើមពីការគិតរហូតក្លាយជាការពិត យើងចាប់ផ្តើមដោយការស្រមើស្រមៃ ។ ខណៈដែលយើងស្រមើស្រមៃបង្កើតនូវគំនិតមួយ យើងក៏អាចធ្វើការចែករំលែករឿងនោះតាមរបៀបដែលរស់រវើក ធ្វើឱ្យគេមានចំណាប់អារម្មណ៏ និង រំភើបរីករាយ ។

ការចែករំលែកបទពិសោធន៍របស់យើងដោយមិនពឹងផ្អែកលើការស្រមើស្រមៃ អាចធ្វើឱ្យការកសាងភាពជាដៃគូប្រៀបដូចជាការលាបពណ៌ដោយលំហាត់មួយចំនួន ។ ដំណើរការត្រូវបានកាត់បន្ថយទៅជាស៊េរីនៃការសាកល្បងនូវយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗ ការរៀបរាប់ពីស្ថិតិ និង វិភាគការពិត ។ ខណៈដែលរឿងបាននិទាន វានឹងទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៏តិចតួចពីអ្នកស្តាប់ ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរជាងនេះ យើងត្រូវដឹងពីអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានន័យជ្រៅក្នុងដំណាក់កាលនោះ និង ព្យាយាមនាំទស្សនៈនៃជីវិតដែលយើងធ្លាប់រស់ក្នុងហានិភ័យពិតៗ ។

ដើម្បីនិយាយរឿងនៃភាពជាដៃគូ គឺត្រូវរាប់ឡើងវិញនូវដំណើរផ្សងព្រេង ជាដំណើរស្វែងរកអ្វីមួយដែលខុសប្លែកពីគេ និង ជាសកល ។ ប្លែកពីគេ ពីព្រោះគ្មានអ្នកធ្វើបែបនេះពីមុនមក ។ ជាសកល ពីព្រោះភាពជាដៃគូនីមួយៗធ្វើដំណើរទៅក្នុងសាគរដែលគេមិនស្គាល់ពីមុន ហើយស្វែងរកទិសដៅដែលគ្មានសុវត្ថិភាព ឬដែលគ្មានភាពជាក់លាក់ ។ ជាការពិត វាមានរង្វាន់សំរាប់អ្នកឈ្នះ តែវាក៏មានគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងរហ័ស ដែលភាពជាដៃគូនឹងត្រូវជួបប្រទះក្នុងដំណើរផ្លូវឆ្ពោះទៅរកទីបញ្ចប់ ។

ចំពោះការប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងដំណើររឿងនេះ ជាចាំបាច់មិនត្រូវរំលងឧបសគ្គដែលគេបានជួបប្រទះទេ មើលបញ្ហាដែលកើតឡើងពីដំបូងដូចជាដុំថ្មដែលកំពុងចោល (ចំពោះអ្នកទាំងឡាយណាដែលមិនមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ) ឬ ក៏ជាកំហុសឆ្គងដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃការវិនិច្ឆ័យ ដែលត្រូវធ្វើការប្រឈម និង ដោះស្រាយ ។ រឿងដែលល្អ គឺរឿងដែលរក្សាបាននូវភាពតានតឹងរវាងល្អ និង អាក្រក់ រវាងលទ្ធភាពដែលអាចទទួលបានជោគជ័យ និង លទ្ធភាពដែលអាចបរាជ័យ ។ ធានាឱ្យបានថាកំហុសឆ្គងក៏ដូចជាភាពជោគជ័យ គឺត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យកើតមានឡើងតាមលក្ខណៈពេញលេញ ។ យើងដែលជាអ្នកស្តាប់ចង់ឮពីអ្វីដែលជិតបាត់បង់ ឬ ការខំប្រឹងប្រែងដល់ដំណាក់កាលចុងក្រោយ ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពកិច្ចព្រមព្រៀង ។

ប្រសិនបើមានការផ្តល់ដំបូន្មានតែមួយ ដំបូន្មាននោះ គឺត្រូវតែមានសេចក្តីក្លាហាន ។ ជាការងាយស្រួលក្នុងការដាក់ខ្លួនដើម្បីកាត់បន្ថយនូវអ្វីដែលបានសំរេច ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យវាមិនមែនជារឿងធម្មតានោះទេ ។ ភាពជាដៃគូពិតប្រាកដប្រៀបដូចជាដំបងក្នុងដៃអ្នកខ្លាំងពូកែ ។ សូមពិចារណាអំពីភាតរភាពរបស់ចិញ្ចៀន ។ ការសំរេចជ្រើសរើសប្រតិបត្តិការភាពជាដៃគូ ដើម្បីយកឈ្នះលើឧបសគ្គ និង ដើម្បីធ្វើអ្វីៗឱ្យសំរេចតាមគោលបំណងទាំងអស់នេះគឺជារឿងដែលមិនធម្មតា និង មិនអាចរំពឹងទុកជាមុនបាន ។

នេះមិនមែនមានន័យថាត្រូវប្រើភាសាល្អដូចផ្កា ឬ ក៏ប្រើប្រយោគកថាខ័ណ្ឌសីលសាស្ត្រដែរ ។ ប៉ុន្តែវាមានន័យថាកាត់បន្ថយភាពជោគជ័យឱ្យត្រូវតាមការពិត ។ យើងអាចស្ងប់ស្ងែងជាមួយនឹងអ្វីដែលយើងបានសំរេច ។ ម្យ៉ាងទៀតវាជួយឱ្យយើងមើលឃើញភាពជាដៃគូថាជាគោលគំនិតនៃការខំប្រឹងប្រែងពិតៗ ។

នៅទីបំផុត (ការនៅតែរក្សាបាននូវការខិតខំប្រឹងប្រែង ការតតាំងជាមួយព្យុះកំណាច និង ឆ្ពោះទៅកាន់ជ័យជំនះ) គ្មានអ្នកណាម្នាក់នៅតែដដែលនោះទេ ។ បទពិសោធន៏មានជាហូរហែ ។ ការប្រឈមមុខជាមួយនឹងការសង្ស័យ និង ការពុះពារជំនះការលំបាក បាននាំមកនូវការរៀនសូត្រថ្មី កំលាំងថ្មី និង ការយល់ដឹងថ្មីៗ ។ អនុវត្តកសាងភាពជាដៃគូតាមបែបច្នៃប្រឌិត យើងបានផ្លាស់ប្តូរអត្តភាពរបស់យើង និង ខ្លួនរបស់យើង និយាយម្យ៉ាងទៀត ផ្លាស់ប្តូរពិភពលោករបស់យើង ។

នេះ គឺជារឿងដ៏មានតម្លៃ ។

- ភាពជាដៃគូបានបង្កើតឱ្យមានការចូលរួមចំណែកដ៏មានប្រយោជន៍ទៅក្នុងចលនានៃភាពជាដៃគូសកល (ព័ត៌មានអំពីភាពជាដៃគូមានភាពទូលំទូលាយអាចរកបាននៅតាមទីសាធារណៈ ដើម្បីឱ្យក្រុមផ្សេងៗទៀតបំពេញបន្ថែមតាមមធ្យោបាយរបស់គេរៀងៗខ្លួន) ។

ចំនុចដែលសំខាន់នៅទីនេះ គឺថាក្នុងដំណាក់កាលដំបូងៗនៃភាពជាដៃគូ ដៃគូបានព្រមព្រៀងគ្នាលើសូចនាករមួយចំនួន (ទាំងសូចនាករប្រតិបត្តិការជាក់ស្តែង និង សូចនាករអំពីដំណើរការទូលំទូលាយ) សំរាប់ប្រើប្រាស់ធ្វើជាមូលដ្ឋានគ្រឹះវាស់វែងរកប្រសិទ្ធភាពនៃភាពជាដៃគូក្នុងកំឡុងពេលណាមួយ ។ ប្រសិនបើអាច សូចនាករគួរតែគ្របដណ្តប់លើដៃគូជាក់លាក់ និង គោលដៅរួម ។

ចែករំលែកបទពិសោធន៍ល្អៗ

ឧបករណ៍ទី ៧ : គំរូករណីសិក្សា – ផ្តល់ទំរង់សាមញ្ញសំរាប់ប្រមូលករណីសិក្សា ដើម្បីធ្វើការចែករំលែកបទពិសោធន៍

ប្រសិនបើភាពជាដៃគូបានទទួលជោគជ័យ និង លទ្ធផលល្អ ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ (ប៉ុន្តែត្រូវតែមានភាពប្រាកដប្រជា ហើយប្រាកដក្នុងចិត្តថា អ្នកមានរឿងពិតដើម្បីនិទានប្រាប់គេ) ។ នៅពេលដែលអ្នកសំរេចចិត្តប្រកាសប្រាប់ជាសាធារណៈ ត្រូវនិយាយប្រាប់ឱ្យបានល្អ (សូមមើលប្រអប់ ៧ ទំព័រ ៣៦) អ្នកត្រូវជ្រើសរើស "អ្នកដែលពូកែនិយាយរឿង" ពីបណ្តាញភាពជាដៃគូរបស់អ្នក ។

តើនរណានឹងចាប់អារម្មណ៍លើភាពជោគជ័យ ឬមិនជោគជ័យក្នុងភាពជាដៃគូ ?

មានអ្នកស្តាប់សំខាន់ៗជាច្រើន (ទាំងខាងក្នុង និង ខាងក្រៅ) ដែលគេចាប់អារម្មណ៍ :

អ្នកស្តាប់ខាងក្នុង	• ក្រុមគោលដៅនៃគំរោងភាពជាដៃគូ • ដៃគូ និង បុគ្គលិកដែលចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូ • អ្នកគ្រប់គ្រង • ក្រុមអ្នកគ្រប់គ្រងជាន់ខ្ពស់នៅក្នុងអង្គភាពដៃគូ • នាយកដ្ឋានដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងអង្គភាពដៃគូ • បុគ្គលិកប្រតិបត្តិដែលមានការប្រឈមស្រដៀងៗគ្នា កន្លែងផ្សេង
អ្នកស្តាប់ខាងក្រៅ	• ស្ថាប័នហិរញ្ញប្បទានពីខាងក្រៅ • អ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ • ភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយទ្វេភាគី ពហុភាគី និង ប្រចាំតំបន់ • អង្គភាពពាក់ព័ន្ធ • ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និង ស្ថាប័នសាធារណៈ • ដៃគូផ្សេងៗ រាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកដែលចូលរួមជាដៃគូ ឬ អ្នកដែលបង្កើតភាពជាដៃគូសំរាប់ខ្លួនគេ ដោយទទួលការលើកទឹកចិត្តពីគំរោងនេះ

ឧបករណ៍ទី ៨ : បញ្ជីសម្រង់ការប្រាស្រ័យទាក់ទង : សំណើមួយចំនួនអំពីអ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ ជម្រើសនានាក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងសារសំរាប់ដំណើររឿងការកសាងភាពជាដៃគូ

វាជាការសំខាន់ក្នុងការបែងចែកព័ត៌មានតាមមធ្យោបាយត្រឹមត្រូវដល់ក្រុមអ្នកស្តាប់ផ្សេងៗគ្នា ។ ស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានពីខាងក្រៅរំពឹងថានឹងទទួលបានរបាយការណ៍ជាផ្លូវការ ។ មជ្ឈដ្ឋានសាធារណៈនឹងចង់ដឹងរឿងដែលទាក់ទងនឹងការបានប្រសើរឡើងរបស់បុគ្គល ។ អ្នកបង្កើតគោលនយោបាយត្រូវការស្ថិតិ ។ ដៃគូដែលមានសក្តានុពលផ្សេងទៀត ចង់ដឹងអំពីរបៀបដែលដៃគូបច្ចុប្បន្នទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការចូលរួមរបស់គេ ។ ភាពជាដៃគូមួយដែលទទួលបានជោគជ័យនឹងដឹងថាតើអ្នកណាត្រូវការព័ត៌មានអ្វី ហើយនឹងរកវិធីសាស្ត្រធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយក្រុមអ្នកចង់ដឹងចង់ឮតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗគ្នា ។

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងពិភពប្រកួតប្រជែង

ភាពជាដៃគូផ្តល់នូវអភិក្រមជាក់លាក់សំរាប់ធ្វើការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយបញ្ចូលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដើម្បីធ្វើការប្រកួតប្រជែង ។

គ្មានភាពជាដៃគូណាមួយមានភាពងាយស្រួល សុវត្ថិភាព ស្ថេរភាព រហ័ស ឬ មានតម្លៃថោកនោះទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែជាមួយនឹងការគ្រប់គ្រងបានល្អ ការតាំងចិត្តបានល្អ និង ការប្តេជ្ញាចិត្ត ភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យដើម្បីការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព អាចនឹងមានដំណើរការល្អ និង អាចសំរេចបានលទ្ធផលល្អប្រសើរជាងការមានអភិក្រមតែមួយវិស័យ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដូចគ្នានេះ ។

ជាចុងក្រោយ មានតម្រាមាសសំខាន់បី ដែលអាចជួយធ្វើឱ្យការកសាងភាពជាដៃគូដំណើរការបានល្អ...

ចំណាំ

ផែនការសកម្មភាពជាចំណុចសំខាន់សំរាប់ភាពជាដៃគូ : នៅពេលដែលទំនាក់ទំនងភាពជាដៃគូត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយចំណាប់អារម្មណ៍បានប្តូរពីការបង្កើតភាពជាដៃគូ ទៅផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការបង្កើត និង អនុវត្តកម្មវិធីរួមគ្នា ។ វាជារឿងសំខាន់ណាស់ ដែលយើងត្រូវធ្វើវាឱ្យបានល្អ បើមិនដូច្នេះទេ វានឹងអន្តរាយដល់ភាពជាដៃគូ ។

ជារួម ត្រូវចងចាំថា ភាពរឹងមាំនឹងទទួលបានជោគជ័យ (កវីនិពន្ធជនជាតិនីហ្សេរីយ៉ាម្នាក់ ឈ្មោះ បេន អ៊ុករីបានមានប្រសាសន៍ថា : មនុស្សបានទទួលព្រះពរជាមួយនឹងបំលាស់ប្តូរសំខាន់ៗ) ។ ភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យមានសក្តានុពលក្នុងការធ្វើជាយន្តការដ៏ប្រសើរសំរាប់ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ច បរិដ្ឋាន និង សង្គម ។ សូមឱ្យជួបនឹងសំណាងល្អ ក្នុងការនាំភាពជាដៃគូរបស់លោកអ្នកទៅកាន់គោលដៅនេះ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ

១
ទម្រង់ប៉ាន់ប្រមាណដៃគូ

២
កំរងសំណួរការប៉ាន់ប្រមាណ

៣
គំរូកិច្ចព្រមព្រៀងភាពជាដៃគូ

៤
កំរងសំណួរអំពីតួនាទី និង
ជំនាញសំរាប់កសាង ភាពជាដៃគូ

៥
គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ដៃគូសន្ទនា

៦
ទម្រង់ពិនិត្យមើលឡើងវិញអំពីភាពជាដៃគូ

៧
គំរូករណីសិក្សា

៨
បញ្ជីសម្រង់ការប្រាស្រ័យទាក់ទង

កំណត់ត្រា

ឧបករណ៍ ១ ទម្រង់ប៉ាន់ប្រមាណដៃគូ

អ្នកក្រើនរំលឹក ជួយឱ្យអ្នកដែលបង្កើតភាពជាដៃគូសួរសំណួរបែបជាប្រព័ន្ធចំពោះដៃគូនីមួយៗ ដើម្បីធានាថា វាស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងគោលដៅ និងតម្រូវការរបស់ភាពជាដៃគូ ។ ទម្រង់ឧបករណ៍នេះ អាចប្រើជាការចាប់ផ្តើមធ្វើការរាវរកទំនាក់ទំនង ដោយផ្តល់នូវការពិភាក្សាជាមូលដ្ឋានគ្រឹះជាមួយអ្នកចូលរួមសំខាន់ៗ ទាំងក្នុងកំរិតខ្ពស់ និង កំរិតប្រតិបត្តិការ ។ វាបានបង្កើតឡើង ដើម្បីសួរសំណួរដែលសមរម្យ (មិនមែនជាការផ្តល់និយមន័យជាក់លាក់ទេ) ។

តើអង្គភាពជាដៃគូមាន...	**ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន** រំលឹកអំពី : • អ្វីដែលលោកអ្នកដឹង • ធនធានព័ត៌មានដែលអាចទុកចិត្តបាន • ទោះបើមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់-ការសំរេចចិត្តផ្អែកលើអ្វីជាគោល	**សកម្មភាពអនាគត** កត់សំគាល់អំពី : • តំរូវការព័ត៌មានសំរាប់អនាគត • អ្វីដែលនៅតែមានកង្វល់ • តារាងពេលវេលា និង លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំរាប់ធ្វើការសំរេចចិត្តអំពីនិរន្តរភាព
១. កំណត់ត្រាទិន្នន័យបានល្អ ?		
២. ឈរលើហេតុផល និងមានការគោរពនៅក្នុងវិស័យខ្លួនឯងដូចម្តេចដែរ ?		
៣. ឈរលើហេតុផល និង មានការគោរពពីវិស័យផ្សេងៗ និង អ្នកចូលរួមសំខាន់ៗ ?		
៤. បំណងចែករំលែកនូវទំនាក់ទំនងដ៏ទូលំទូលាយ និង មានប្រសិទ្ធភាព ?		
៥. ច្រកបែងចែកព័ត៌មាន ធនធាន និង បទពិសោធន៍ ?		
៦. ជំនាញ និងសមត្ថភាពដែលបំពេញបន្ថែមទៅក្នុងអង្គភាពរបស់អ្នក និង ដៃគូ ?		
៧. ការគ្រប់គ្រង និង រចនាសម្ព័ន្ធ អភិបាលកិច្ចល្អ ?		
៨. របាយការណ៍អំពីស្ថេរភាពហិរញ្ញវត្ថុ និង ភាពអាចជឿទុកចិត្តបាន ?		
៩. ក្រុមបុគ្គលិកមានស្ថេរភាព ?		
១០. ប្រើអំណាចផ្តាច់ការ ពេលជួបស្ថានភាពមិនប្រក្រតី ?		
តើបុគ្គលិកអង្គភាពជាដៃគូមាន ...		
១១. បទពិសោធន៍ និង ទំនុកចិត្តក្នុងការអភិវឌ្ឍគំរោង ?		
១២. ជោគជ័យក្នុងការរកធនធាន និង គ្រប់គ្រងថវិកា ?		
១៣. ការប្រាស្រ័យទាក់ទង និង ធ្វើការងារជាក្រុមបានល្អ ?		

កំណត់ត្រា

ឧបករណ៍ ២ កំរងសំណួរការប៉ាន់ប្រមាណ

១. បំណងប្រាថ្នា ឥរិយាបថ និង ការតាំងចិត្តរបស់អ្នកដឹកនាំម្នាក់ៗ

- តើខ្ញុំចាត់ទុកអភិក្រមនៃភាពជាដៃគូថាជារឿងសំខាន់សំរាប់សំរេចគោលដៅដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំជឿថា ដៃគូរបស់ខ្ញុំ ចង់ឱ្យភាពជាដៃគូមានជោគជ័យដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំបានតាំងចិត្តទទួលយកលទ្ធផលនៃភាពជាដៃគូដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំនឹងហ៊ានប្រឈមចំពោះការសន្មតរបស់ខ្ញុំដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំឱ្យតំលៃទៅលើភាពទីទៃពីគ្នា ក្នុងចំណោមដៃគូរបស់យើងដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំជឿទុកចិត្តលើដៃគូរបស់ខ្ញុំ ក្នុងការដែលគេធ្វើការសំរេចចិត្តជំនួសខ្ញុំដែរឬទេ ?

២. អាកប្បកិរិយារបស់អ្នកដឹកនាំម្នាក់ៗ

- តើខ្ញុំបានជួយគាំទ្រអភិក្រមនៃភាពជាដៃគូដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំប្រុងប្រៀបស្តាប់យ៉ាងសកម្មចំពោះដៃគូរបស់ខ្ញុំដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំបានប្រកាន់ខ្ជាប់លើគុណតំលៃរបស់ភាពជាដៃគូដែរឬទេ ? (ឧ. អាកប្បកិរិយាចំពោះ សមធមិ តម្លាភាព និង ផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក)
- តើខ្ញុំបានស្វែងរក និង ផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ដល់ ឬ ពីដៃគូរបស់ខ្ញុំដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំដើរតាមអ្វី ដែលខ្ញុំបានតាំងចិត្តដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំគោរពឱ្យតម្លៃដៃគូរបស់ខ្ញុំ ទោះបីក្នុងពេលគេអវត្តមានដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំគាំទ្រតម្រូវការអភិវឌ្ឍរបស់ដៃគូខ្ញុំដែរឬទេ ?
- តើខ្ញុំទទួលស្គាល់ផលសំរេច ដែលដៃគូរបស់ខ្ញុំបានធ្វើដែរឬទេ ?

៣. ផ្នត់គំនិត គុណតំលៃ និង បទដ្ឋានរបស់ភាពជាដៃគូ

- តើយើងបានចែករំលែកការយល់ដឹងអំពីផលប្រយោជន៍ និង ហានិភ័យនៃភាពជាដៃគូដែរឬទេ ?
- តើយើងបានផ្សាភ្ជាប់លើទស្សនៈវិស័យ និង គុណតំលៃរួមដែរឬទេ ?
- តើយើងមានសេរីភាពក្នុងការចែករំលែកគំនិតរបស់យើង ទោះបីជាក្នុងស្ថានភាពខ្វែងគំនិតគ្នាជាមួយអ្នកដទៃដែរឬទេ ?
- តើយើងមានការបើកចំហចិត្ត ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈរបស់យើងចំពោះអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដែរឬទេ ?
- តើយើងផ្តល់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក នូវផលប្រយោជន៍នៃការសង្ស័យដែរឬទេ ?
- តើយើងបានបង្កើតវប្បធម៌មិតម្លាភាព ក្នុងចំណោមយើង និង ជុំវិញភាពជាដៃគូដែរឬទេ ?
- តើយើងបានបន្តរកមើលឱកាស ដើម្បីរៀនសូត្រ ផ្លាស់ប្តូរ និង កែលំអដែរឬទេ ?

៤. រចនាសម្ព័ន្ធ ប្រព័ន្ធ និង យុទ្ធសាស្ត្ររបស់ភាពជាដៃគូ

- តើកិច្ចព្រមព្រៀងជាដៃគូរបស់យើងច្បាស់លាស់ ហើយគ្រប់គ្នាងាយយល់ដែរឬទេ ?
- តើមានផលកំរៃសំរាប់ដៃគូគិត និង ធ្វើសកម្មភាពសំរាប់ជាប្រយោជន៍ចំពោះភាពជាដៃគូដែរឬទេ ?
- តើយើងមានជំនាញ សមត្ថភាព និង បច្ចេកវិជ្ជា ដើម្បីធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូបានជោគជ័យដែរឬទេ ?
- តើយើងមានរចនាសម្ព័ន្ធ និង ច្បាប់វិន័យ ក្នុងការធ្វើការជាមួយគ្នាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពដែរឬទេ ?
- តើយើងបានចែករំលែកព័ត៌មានជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗដោយសេរីដែរឬទេ ?
- តើយុទ្ធសាស្ត្រជាអាទិភាពរបស់យើងមានភាពច្បាស់លាស់ចំពោះអ្នកគ្រប់គ្នា ដែលពាក់ព័ន្ធដែរឬទេ ?
- តើយើងបានកំណត់ និង គោរពតាមស្តង់ដារគុណភាពកំរិតខ្ពស់ចំពោះអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដែលយើងបានធ្វើដែរឬទេ ?
- តើយើងបាននាំយកធនធានដ៏ប្រពៃដើម្បីបំពេញបង្គ្រប់ និង ធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូបានជោគជ័យដែរឬទេ ?
- តើយើងបានធ្វើឱ្យភាពជាដៃគូកើតមានឡើងនូវក្នុងស្ថាប័នទាំងមូល ដើម្បីអាចបន្តដំណើរការទៅមុខដោយគ្មានយើងដែរឬទេ ?

គ្រោងការនេះដកស្រង់ចេញពី "ប្រវត្តិសង្ខេបនៃអ្វីៗទាំងអស់" រៀបរៀងដោយ លោកគិន វីលប័រ បោះពុម្ពដោយរោងពុម្ពសាំហាឡា ។

កំណត់ត្រា

ឧបករណ៍ ៣ គំរូកិច្ចព្រមព្រៀងភាពជាដៃគូ

១.០ អង្គភាពជាដៃគូ

១.១ ដៃគូ ក
អាសយដ្ឋានទំនាក់ទំនង
អ្នកទំនាក់ទំនង

១.២ ដៃគូ ខ
អាសយដ្ឋានទំនាក់ទំនង
អ្នកទំនាក់ទំនង

១.៣ ដៃគូ គ
អាសយដ្ឋានទំនាក់ទំនង
អ្នកទំនាក់ទំនង

២.០ សេចក្តីថ្លែងពីគោលបំណង

២.១ យើងបានយល់ព្រមចុះហត្ថលេខាខាងក្រោម ដោយទទួលស្គាល់នូវការតាំងចិត្ត/កង្វល់រួម អំពី...

២.២ ដោយធ្វើការរួមគ្នាក្នុងភាពជាដៃគូ យើងមើលឃើញថា គុណតំលៃបន្ថែមរបស់យើងទាំងសងខាង អាចនាំទៅសំរេចការតាំងចិត្តនេះ និង ដោះស្រាយនូវកង្វល់នេះ

២.៣ យើងរំពឹងទុកយ៉ាងច្បាស់លាស់ថា ដៃគូនីមួយៗនឹងចូលរួមចំណែក ក្នុងគំរោងតាមមធ្យោបាយដូចខាងក្រោមនេះ :
ដៃគូ ក...
ដៃគូ ខ...
ដៃគូ គ...
ដៃគូទាំងអស់...

៣.០ រចនាសម្ព័ន្ធ និង និតីវិធី

៣.១ តួនាទី និង ការទទួលខុសត្រូវរបស់ដៃគូ...
៣.២ ការសំរបសំរួល និង ការងាររដ្ឋបាល...
៣.៣ ក្រុមការងារ/គណៈកម្មាធិការ/ក្រុមប្រឹក្សាយោបល់...
៣.៤ ដំណើរការក្នុងការសំរេចចិត្ត...
៣.៥ ការរៀបចំឱ្យមានគណនេយ្យភាព...

៤.០ ធនធាន

៤.១ យើងនឹងផ្តល់ធនធានខាងក្រោមទៅ :
ក. ភាពជាដៃគូ និង
ខ. គំរោង...

៥.០ សវនកម្ម / ពិនិត្យឡើងវិញ / កែសំរួល

៥.១ យើងបានព្រមព្រៀងបង្កើតឱ្យមានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដល់ភាពជាដៃគូនេះ ដោយអាចរកបានទៅតាមការចាំបាច់

៥.២ យើងបានព្រមព្រៀងពិនិត្យភាពជាដៃគូឡើងវិញ រៀងរាល់... ខែ

៥.១ ធ្វើសវនកម្មឯករាជ្យលើការចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ភាពជាដៃគូ (ហើយគំរោងណា ដែលជាលទ្ធផលរបស់ភាពជាដៃគូត្រូវធ្វើសវនកម្មរៀងរាល់ឆ្នាំ)

៥.១ យើងបានព្រមព្រៀងធ្វើការកែសំរួលភាពជាដៃគូ (ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការសរសេរកិច្ចព្រមព្រៀងជាថ្មី) គួរតែធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ ឬ ធ្វើសវនកម្មដែលបង្ហាញថា វាជាការចាំបាច់សំរាប់ភាពជាដៃគូដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលបំណង)

៦.០ លក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀង

៦.១ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មិនអនុញ្ញាតឱ្យប្រើសំភារៈដែលរក្សាសិទ្ធិ (រាប់បញ្ចូលទាំងផ្លាកសញ្ញា) ឬ ផ្សព្វផ្សាយនូវព័ត៌មានសំងាត់ដល់ភាគីទី ៣ ដោយមិនបានអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខអក្សរពីភាគីដែលទាក់ទងឡើយ ។

៦.២ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះមិនបានបញ្ចូលអង្គភាពដៃគូ ឬ បុគ្គលិករបស់គេចំពោះរឿងហិរញ្ញវត្ថុ ឬ ការទទួលខុសត្រូវផ្សេងៗ ដោយមិនមានក្នុងឯកសារជាផ្លូវការឡើយ ។

ហត្ថលេខា

តំណាងភាគី ក
____

តំណាងភាគី ខ
____

តំណាងភាគី គ
____

កាលបរិច្ឆេទ : ______________________

ទីកន្លែង : ______________________

កំណត់ត្រា

ឧបករណ៍ ៤ កំរងសំណួរអំពីតួនាទី និង ជំនាញសំរាប់កសាងភាពជាដៃគូ

កំរងសំណួរនេះបានរៀបចំឡើងសំរាប់រាល់អ្នកដែលចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូ ដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណជំនាញភាពជាដៃគូរបស់គេ ក្នុងគោលបំណងបង្កើនទំនុកចិត្តលើជំនាញដែលខ្លាំង និង រកយុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយជំនាញដែលខ្សោយ ។ វាអាចប្រើសំរាប់ដៃគូជាក្រុម ដើម្បីបង្កើតជាទិដ្ឋភាពនៃជំនាញរួមដែលអាចមានក្នុងភាពជាដៃគូ ហើយកំណត់រកថា តើដៃគូនីមួយៗមានជំនាញពិសេសអ្វីត្រូវនឹងតួនាទី និង ការងារអ្វី ។ វាក៏អាចជាឧបករណ៍ជួយឱ្យដៃគូទទួលស្គាល់នូវតំរូវការជំនាញថ្មី ដែលត្រូវនាំមកពីខាងក្រៅភាពជាដៃគូ ។

ការប៉ាន់ប្រមាណលើតួនាទី (១=ទាប ៥=ខ្ពស់)

តើអង្គភាពជាដៃគូមាន...	ការប៉ាន់ប្រមាណលើសមត្ថភាពបច្ចុប្បន្នក្នុងផ្នែកនេះ					យុទ្ធសាស្ត្រធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង (បើចាំបាច់)
ភាពជាដៃគូ/ "ជើងឯក" គំរោង	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
បញ្ជ្រាបការយល់ដឹង	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការសំរបសំរួល/ការងាររដ្ឋបាល	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនង	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
គៀងគរប្រមូលធនធាន	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ធ្វើផែនការគំរោង/កម្មវិធី	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការគ្រប់គ្រងគំរោង/កម្មវិធី	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការប្រាស្រ័យទាក់ទង	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការត្រួតពិនិត្យ	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ផ្សេងៗ (បញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់)	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	

ការប៉ាន់ប្រមាណលើជំនាញ (១=ទាប ៥=ខ្ពស់)

តួនាទីសំខាន់ៗក្នុងភាពជាដៃគូ	ការប៉ាន់ប្រមាណលើសមត្ថភាពបច្ចុប្បន្នក្នុងផ្នែកនេះ					យុទ្ធសាស្ត្រធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង (បើចាំបាច់)
ការចរចា	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការសម្រុះសម្រួលផ្សះផ្សា	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការសម្របសម្រួល	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការសំយោគព័ត៌មាន	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការបង្វឹក និង ការកសាងសមត្ថភាព	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការផ្សាភ្ជាប់ស្ថាប័ន	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការពង្រឹងស្ថាប័ន	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ការពិនិត្យឡើងវិញ និង ការវាយតំលៃ	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	
ផ្សេងៗ (បញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់)	☐ ១	☐ ២	☐ ៣	☐ ៤	☐ ៥	

ចំណាំ

ជំនាញអាចអភិវឌ្ឍបាន ហើយតួនាទីក៏អាចផ្លាស់ប្តូរក្នុងរយៈពេលភាពជាដៃគូ ។ បើដៃគូម្នាក់ៗកាន់តែអាចអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពអាជីពរបស់គេ ហើយទទួលយកការងារថ្មីៗ នោះគេកាន់តែមានអារម្មណ៍ផ្សាភ្ជាប់ ហើយឱ្យតំលៃក្នុងភាពជាដៃគូ ។ ភាពជាដៃគូអាចដំណើរការល្អព្រោះគេផ្តល់ឱកាស ហើយអនុញ្ញាតឱ្យម្នាក់ៗចេញពីប្រអប់នៃរបៀបប្រតិបត្តិការការងារពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃរបស់គេ ។

កំណត់ត្រា

ឧបករណ៍ ៥ គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ដៃគូសន្ទនា

ការសន្ទនាដែលបង្កើតឱ្យមានលទ្ធភាព

ការសន្ទនាដែលបង្កើតឱ្យមានលទ្ធភាព ជាការសន្ទនាដែលប្រមើលមើលអនាគតពោរពេញទៅដោយលទ្ធភាពដែលអាចទៅរួច ។ វាជាការចែករំលែកគំនិតថ្មៃប្រឌិត និង គំនិតស្រមើលស្រមៃ ។ សំណួររាវរកភាពដែលអាចធ្វើទៅរួចមិនត្រូវមានការខ្វល់ខ្វាយក្នុងដំណាក់កាលនេះទេ ។ ជាងនេះទៅទៀត ការសន្ទនាដែលបង្កើតឱ្យមានលទ្ធភាព គឺមានបំណងនឹងនាំមកនូវអព្ភន្តរញ្ញាណ និង ទស្សនះដែលជាបំណងប្រាថ្នាពីរបៀបដែលអនាគតអាចកើតមានឡើងជាប្រាកដ ។

ការសន្ទនាដែលបង្កើតឱ្យមានលទ្ធភាព ស័ក្តិសមប្រើបំផុតនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងៗ ពេលដែលដៃគូធ្វើការជាមួយគ្នា ដើម្បីបង្កើតចក្ខុវិស័យ ហើយក៏អាចប្រើក្រោយមកទៀត ក្នុងខណៈដែលភាពជាដៃគូត្រូវធ្វើការកែសំរួលជាថ្មី ។ វាអាចប្រើក្នុងពេលនៃការធ្វើព្យុះគំនិតជុំវិញយុទ្ធសាស្ត្រជាក់លាក់ណាមួយដែលបានកំណត់ជាមួយនឹងសំណួរបើក ដែលលើកទឹកចិត្តក្នុងការធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និង ការស្រមើស្រមៃ ហើយមិនគ្រាន់តែទាញយកចំលើយដែលអាចឆ្លើយត្រឹមតែ បាទ និង ទេ នោះដែរ ។

ការសន្ទនាដែលបង្កើតឱ្យមានលទ្ធភាព គួរតែបន្តធ្វើយ៉ាងហោចណាស់ក៏ ១៥ នាទីដែរ ទោះជាវាអាចធ្វើបានរហូតដល់មួយម៉ោងក៏ដោយ ។ ជាឧទាហរណ៍ សំណួរបើក ដែលសក្តិសម គឺ:

តើដំណោះស្រាយក្នុង... (អាចដាក់គោលគំនិត ឬលទ្ធផលដែលគេប្រាថ្នា) មានន័យដូចម្តេច ?
តើដំណោះស្រាយក្នុង... (អាចដាក់គោលគំនិត ឬលទ្ធផលដែលគេប្រាថ្នា) អាចទៅរួចដោយរបៀបណា ?
តើលោកអ្នក ឬ យើងអាចបន្តធ្វើការផ្តួចផ្តើមនេះរបៀបណា ?

ការសន្ទនាដែលបង្កើតឱ្យមានឱកាស

ការសន្ទនាដែលបង្កើតឱ្យមានឱកាស គឺទាក់ទងនឹងការបង្កើតការប្តេជ្ញាចិត្តរួម និង ជាក់លាក់ក្នុងការដោះស្រាយសកម្មភាព ។ វាជាការសន្ទនាអំពីការចែករំលែកគណនេយ្យភាព ។ តាមរយៈការសន្ទនាបែបនេះ ដៃគូអាចឈានទៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងបង្កើតលទ្ធភាពដែលអាចទៅរួច ដោយបញ្ជាក់ច្បាស់ពីឱកាសអនាគត ហើយអាចមានភាពប្រាកដនិយមក្នុងការអនុវត្តដោយដៃគូ ។

ការសន្ទនា សំរាប់បង្កើតឱ្យមានឱកាស បានឱ្យមនុស្សឆ្លើយនូវសំណួរដូចខាងក្រោម :

តើលោកអ្នកអាចប្រកាសបានថា ក្រោយពីបញ្ចប់ការផ្តួចផ្តើមនេះនឹងមានដំណោះស្រាយអ្វីកើតឡើង ?

ខណៈដែលសំណួរនេះ ត្រូវធ្វើការពិភាក្សាយ៉ាងហោចណាស់ក៏១៥នាទីដែរ ដៃគូអាចបន្តទៅបង្កើតសេចក្តីថ្លែងពីការប្តេជ្ញាចិត្តនៃភាពជាដៃគូរួមគ្នា (មិនត្រូវច្រឡំជាមួយនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងដៃគូទេ) ។ សេចក្តីថ្លែងគួរតែចាប់ផ្តើមដូចជា :

យើង/ភាពជាដៃគូរបស់យើង គឺ... ប្តេជ្ញាចំពោះ...

ស្នើសុំឱ្យដៃគូនីមួយៗសរសេរនូវអ្វីដែលគេគិតថា គួរតែមាននៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត ។ បន្ទាប់មកឱ្យគេចែកចាយ និង ពិភាក្សាកិច្ចការនេះជាមួយដៃគូផ្សេងៗទៀតពីចំណុចខ្លាំង (មិនមែនចំណុចខ្សោយ) នៃសេចក្តីថ្លែងនីមួយៗ ។ ក្រុមនឹងធ្វើការជ្រើសរើសសេចក្តីថ្លែងដែលគេគិតថាវាល្អបំផុត ហើយក្រុមបន្តកែសំរួលឱ្យកាន់តែប្រសើរ រហូតទាល់តែវាសមល្មមឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ដៃគូទាំងអស់ ហើយគ្រប់គ្នាមានការពេញចិត្ត ។

(នៅមានត...)

ការសន្ទនា ដែលបង្កើតឱ្យមានសកម្មភាព

ការសន្ទនា ដែលបង្កើតឱ្យមានសកម្មភាព អាចធ្វើគ្រប់ដំណាក់កាលនៃភាពជាដៃគូ នៅពេលណាមានការចូលរួម ឬ តំរូវការសកម្មភាពរបស់ដៃគូនីមួយៗ ។ វាជួយធ្វើឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវច្បាស់លាស់ដល់ដៃគូនីមួយៗ ហើយបង្កើនការយល់ដឹងរួមថា តើនរណាមានគណនេយ្យភាពចំពោះអ្វី ។ វាក៏ជួយជំរុញដំណើរការភាពជាដៃគូឱ្យឈានទៅមុខមួយជំហានទៀត ដោយប្រែក្លាយលទ្ធភាព និង ឱកាស ទៅជាសកម្មភាពជាក់លាក់ ។ សំណួរបើកសំខាន់ៗអាចជា : តើអ្នកណាទទួលខុសត្រូវសកម្មភាពណា ហើយនៅពេលណា ?

យើងសូមផ្តល់អនុសាសន៍ឱ្យកត់ត្រាសំណេរ ហើយរក្សាទុករាល់ការប្តេជ្ញារបស់ដៃគូនីមួយៗ ព្រមទាំងថតចំឡងចែកជូនទៅគ្រប់ដៃគូ ។ ធ្វើដូច្នេះ វានឹងជួយឱ្យដៃគូជួយមើលគ្នាទៅវិញទៅមកនៅពេលក្រោយមកទៀត ។

ការសន្ទនា សំរាប់ការបញ្ចប់

"ការបញ្ចប់" អ្វីមួយមានន័យថា "ធ្វើទាំងអស់" ជាមួយនឹងវា ។ ការបញ្ចប់មិនមែនមានន័យថា ការបញ្ឈប់ដំណើរការជាក់ស្តែងណាមួយទេ តែវាមានសារៈសំខាន់ស្មើគ្នា ដែលថា ដៃគូបានបញ្ចប់លើដំណើរការដែលអនុវត្តជាបន្ត ។ ការនេះជួយជំរុញឱ្យមានការយល់ដឹង និង ការតឹរីមរវាងដៃ-គូ និង ដៃគូ ។ ដូច្នេះ ការសន្ទនាសំរាប់ការបញ្ចប់អាចនឹងធ្វើនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃដំណើរការភាពជាដៃគូ ។ ជាទូទៅ ដៃគូអាចធ្វើការសួរខ្លួនឯង (និង អ្នកផ្សេងទៀតទៅវិញទៅមក) ដូចសំណួរខាងក្រោម ហើយព្យាយាមធ្វើសកម្មភាពយោងតាមចំលើយដែលបានផ្តល់ឱ្យ :

តើមានអ្វីដែលនៅសេសសល់ ដើម្បីឱ្យយើងអាចនិយាយបានថា ភាពជាដៃគូរបស់យើងបានជោគជ័យ ឬ ត្រូវបានបញ្ចប់ ?
តើសកម្មភាពអ្វីទៀត ដែលយើងត្រូវធ្វើ ដើម្បីសំរេចកិច្ចការនេះ ?
តើអ្នកណាទទួលខុសត្រូវសកម្មភាពណា ហើយនៅពេលណា ?

តើសេចក្តីសន្យាណា ដែលយើងបានប្តេជ្ញា តែមិនទាន់បានធ្វើ ?
តើអ្នកណាទទួលខុសត្រូវសកម្មភាពណា ហើយនៅពេលណា ដើម្បីសំរេចកិច្ចការនេះ ?

តើនរណាចង់ ឬ ត្រូវការប្រាប់ជាមុនពីស្ថានភាព ឬ លទ្ធផលនៃភាពជាដៃគូនេះ ?
តើយើងត្រូវធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងអ្វីខ្លះ ?

តើនរណាអាចនឹងទទួលការខឹងសម្បារ រំខានចិត្ត ក្តៅក្រហាយ ឬ ខកចិត្តជាមួយនឹងយើង ឬ ជាមួយនឹងសកម្មភាពរបស់យើង ?
តើយើងត្រូវបញ្ចប់បែបណាជាមួយនឹងពួកគេ ?

តើនរណាបានចូលរួមចំណែកក្នុងភាពជាដៃគូ និង សកម្មភាពការងារនេះ ?
តើយើងត្រូវទទួលស្គាល់គេ និង ការចូលរួមរបស់គេ ដោយរបៀបណា ?

តើអ្វីទៀតដែលយើងត្រូវធ្វើបង្ហើយ (ឧ. ទាំងមូល) ជាមួយនឹងការផ្តួចផ្តើមរបស់យើង ?

ឧបករណ៍ ៦ ទម្រង់ពិនិត្យឡើងវិញអំពីភាពជាដៃគូ

នេះជាឧបករណ៍ដែលបានរៀបចំឡើងសំរាប់ពិនិត្យឡើងវិញ អំពីភាពជាដៃគូ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណលើភាពជោគជ័យទៅលើគោលដៅ ឬ ការរំពឹងទុករបស់អង្គភាពជាដៃគូនីមួយៗ ។ វាមានការចាំបាច់ណាស់ក្នុងការ " ឆែកមើលសុខភាព " នៃការងារជាដៃគូ ជាជាងការធ្វើសវនកម្មជាផ្លូវការលើគំរោង ឬ កម្មវិធីរបស់ដៃគូដែលបានធ្វើ ។

ទិសដៅ	សកម្មភាព ដែលអាចទៅរួច
ផ្តល់ឱកាសឱ្យដៃគូ ធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងលើគុណតំលៃនៃភាពជាដៃគូពីទស្សនៈនៃអង្គភាពរបស់គេ	• **១.១ ការសន្ទនា**ជាមួយអ្នកចូលរួមសំខាន់ៗពីអង្គភាពដៃគូនីមួយៗ ឱ្យគេទទួលយក និង តែងតាំងអ្នកធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ ហើយសរសេរបែបព័ណ៌នាសំរាប់ក្រុមជាដៃគូពិភាក្សាបន្ត ។ • **សិក្ខាសាលាក្រុមធំ :** ធ្វើដាច់ដោយឡែកក្នុងអង្គភាពដៃគូនីមួយៗ ធ្វើការវិភាគស្ថានភាព (រកចំណុចខ្លាំង ខ្សោយ ឱកាស និង ការគំរាមកំហែងដល់ភាពជាដៃគូ) បន្ទាប់មកយកលទ្ធផលមកផ្គុំជាមួយនឹងអង្គភាពដៃគូផ្សេងទៀត ។ • **ជួបគ្នាតែពីរៗនាក់ :** (ពីរៗនាក់មកពីអង្គភាពដៃគូផ្សេងគ្នាជួបគ្នាបែបជាមិត្តភ័ក្រ) ក្នុងគោលបំណងផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈ ហើយបន្ទាប់មក ធ្វើការចែកចាយលទ្ធផលជាមួយអង្គភាពដៃគូក្នុងសិក្ខាសាលា ។
ធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណ (ប្រសិនបើមាន) ការផ្លាស់ប្តូរដែលអាចជួយកែលំអប្រសិទ្ធភាពនៃភាពជាដៃគូ	• **ផ្លាស់ប្តូរការយកចិត្តទុកដាក់ :** អាចរកឃើញតាមរយៈការធ្វើសិក្ខាសាលា "អំពីអនាគត " ឬ ធ្វើលំហាត់ "អំពីសេនារីយ៉ូនៃការធ្វើផែនការ " ដោយអញ្ជើញដៃគូឱ្យមកចូលរួម និង ឱ្យធ្វើការគិតពិចារណាតាមបែបស្រមើស្រមៃ ។ • **កំណត់តួនាទី និង ការទទួលខុសត្រូវឡើងវិញ :** អញ្ជើញដៃគូនីមួយៗឱ្យចូលរួមក្នុងការធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណលើតួនាទី និង ការទទួលខុសត្រូវឡើងវិញ (សូមមើលឧបករណ៍ ៣) ហើយចាត់តាំងការទទួលខុសត្រូវម្តងទៀតដល់ដៃគូឱ្យដោះស្រាយចំពោះការងារថ្មីៗ តាមរបៀបផ្សេងៗទៀត ។ • **បញ្ជ្រាបទៅក្នុងស្ថាបនាស្ថាប័ន :** ឱ្យក្រុមមនុស្សជាច្រើនទៀត នៅក្នុងអង្គភាពដៃគូនីមួយៗ ចូលរួមក្នុងភាពជាដៃគូតាមរបៀបថ្មី ។
ព្រមព្រៀងគ្នាជាក្រុម ក្នុងការកែសំរួលចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងភាពជាដៃគូ ដើម្បីទទួលខុសត្រូវលើរបកគំហើញពីដំណើរការត្រួតពិនិត្យ	• **សរសេរកិច្ចព្រមព្រៀងដៃគូសាជាថ្មី** ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីគោលដៅថ្មី ផ្លាស់ប្តូរការផ្តង់ចិត្ត ឬ សកម្មភាពថ្មី ។ • **ពង្រីកភាពជាដៃគូ**-ដាក់បញ្ចូលដៃគូថ្មីៗ ឬ ដោយការផ្សព្វផ្សាយសកម្មភាព និង សមិទ្ធផលរបស់វាជាសាធារណៈ និង គាំទ្រអ្នកផ្សេងដែលបង្កើតការផ្តួចផ្តើមស្រដៀងគ្នា ។ • **បង្កើតផែនការបញ្ចប់ ឬ យុទ្ធសាស្ត្របន្ត**-សំរាប់គំរោង ឬ ភាពជាដៃគូ ឬ សំរាប់អង្គការដៃគូមួយ ឬ ច្រើន ។ បន្ត មានន័យថា ការងារមានលទ្ធផលល្អ មិនមែនបកស្រាយថា បរាជ័យទេ ។ ភាពជាដៃគូដែលមានសុខភាព ត្រូវទប់ទល់នឹងការបិទការផ្លាស់ប្តូរ ការចាកចេញក្នុងបែបថ្លៃប្រឌិត និងក្នុងបែបវិជ្ជមាន ។

ចំណាំ

ក្នុងនាមជាអ្នកពិនិត្យមើលឡើងវិញមកពីខាងក្រៅ ដែលផ្តល់តែគំនិតរបស់ខ្លួន អាចធ្វើឱ្យទំនាក់ទំនងដៃគូងាយនឹងប្រេះស្រាំ ។ ដៃគូអាចដឹងច្បាស់អំពីអ្វីគួរ និង អ្វីមិនគួរ ដោយបញ្ចេញទស្សនៈរបស់គេ ។ នៅពេលដែលគេមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាព គេមានភាពស្មោះត្រង់ចំពោះការបង្ហាញទស្សនៈរបស់គេ និង បើកចំហចំពោះអ្វីៗដែលអាចផ្លាស់ប្តូរទៅបាន ។ ដូច្នេះការពិនិត្យភាពជាដៃគូឡើងវិញ គួរតែជាដំណើរការខាងក្នុង ដោយឱ្យអ្នកពិនិត្យមកពីក្រៅ ធ្វើត្រឹមជាអ្នកសំរបសំរួល ជាជាងធ្វើជាអ្នកប៉ាន់ប្រមាណ ។

កំណត់ត្រា

ឧបករណ៍ ៧ គំរូករណីសិក្សា

ព័ត៌មាន	ឈ្មោះអ្នកផ្ដួចផ្ដើម ដៃគូ (លំអិត) អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត (លំអិត) កាលបរិច្ឆេទសំខាន់ៗ ទីកន្លែង
ប្រវត្តិ	តើបញ្ហាអ្វី ដែលនាំឱ្យមានការផ្ដួចផ្ដើមភាពជាដៃគូ ? នរណាចាប់ផ្ដើមវា ? តើគោលការណ៍ និង គុណតំលៃសំខាន់ៗអ្វីខ្លះដែលបានព្រមព្រៀង ? តើវាមានគោលដៅ និង គោលបំណងអ្វី ? តើជំហានដំបូងៗមានអ្វីខ្លះ ?
សកម្មភាព	តើភាពជាដៃគូបានធ្វើអ្វីខ្លះ ? តើសកម្មភាពទាំងនោះចាត់ចែងរបៀបណា ? តើមកដល់ពេលនេះ បានទទួលលទ្ធផលរយៈពេលខ្លី និង លទ្ធផលរយៈពេលវែងដូចម្ដេចខ្លះ ? តើអ្វីទៀតដែលរំពឹងថានឹងទទួលបាន ?
តួនាទី	តើអ្នកចូលរួមសំខាន់ៗជានរណា ? ហើយតើគេមានតួនាទីអ្វី ? តើមានការផ្លាស់ប្ដូរយ៉ាងដូចម្ដេចរហូតដល់ពេលនេះ ?
គណនេយ្យភាព	ក្នុងមធ្យោបាយណា ដែលការផ្ដួចផ្ដើមនេះមានគណនេយ្យភាព ? តើវាមានការប៉ាន់ប្រមាណផលប៉ះពាល់ប្រសិទ្ធភាពដោយរបៀបណា ? តើភាពជាដៃគូ អាចត្រូវបានធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញយ៉ាងដូចម្ដេច ? តើដំណើរការសំរេចចិត្តសំខាន់ៗ (រាប់បញ្ចូលទាំងការផ្លាស់ប្ដូរ) មានអ្វីខ្លះ ?
ការប្រឈម	ក្នុងជីវិតភាពជាដៃគូ តើមានការប្រឈមសំខាន់ៗអ្វីខ្លះ ? តើគេដោះស្រាយវាដោយរបៀបណា ? តើការប្រឈមអ្វីទៀតដែលនៅសេសសល់ ?
ធនធាន	តើការផ្ដួចផ្ដើមនេះមានធនធានដូចម្ដេចដែរ (ថវិកា និង សំភារៈដែលបានដាក់ចូល) ? តើមានការផ្ដល់ជំនួយពីខាងក្រៅដែរឬទេ ? ប្រសិនបើមាន តើមកពីណា សមាមាត្រទំហំប៉ុណ្ណា ? តើក្នុងវិសាលភាពប៉ុណ្ណាដែលធនធានអាចបន្តជាថ្មី និង ឬក៏ តើគំនិតផ្ដួចផ្ដើមនេះមាននិរន្តរភាពដែរឬទេ ? បច្ចុប្បន្ន ? និងក្នុងពេលណាមួយនាអនាគត ?
អនាគត	តើផែនការអភិវឌ្ឍក្នុងរយៈពេលខ្លីមានអ្វីខ្លះ ? តើមានផែនការយូរអង្វែង ហើយឬនៅ ? តើដៃគូគេមានយុទ្ធសាស្ត្របន្តហើយឬនៅ ? តើការផ្ដួចផ្ដើមនេះមានកាលកំណត់សំរាប់ធ្វើប្រតិបត្តិការទេ ? តើត្រូវការរយៈពេលប៉ុន្មាន ដើម្បីអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្របន្តទៅមុខទៀត ឬ ក៏ត្រូវប្រើយុទ្ធសាស្ត្រដកថយ ?
ផលសំរេច	តើអ្វីដែលជាសមិទ្ធផលសំខាន់ៗ ?
ទំនាក់ទំនងលំអិត	តើអាចទាក់ទងជាមួយនរណា សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែមពេលអនាគត ? និងដោយរបៀបណា ?

ចំណាំ

ក្នុងការសម្ភាសន៍ជាមួយមនុស្សសំខាន់ៗ (ដើម្បីប្រមូលយកព័ត៌មាន) សូមកុំភ្លេច :

- ប្រាប់អ្នកដែលយើងសម្ភាសន៍ថា តើអ្នកជានរណា ហើយហេតុអ្វីអ្នកសួរសំណួរទាំងនេះ
- ប្រើសំណួរបើក ប្រសើរជាងសំណួរបិទ : សំណួរបើកអញ្ជើញគេឱ្យបរិយាយប្រាប់ដល់យើង តែសំណួរបិទគ្រាន់តែអញ្ជើញគេឱ្យឆ្លើយដល់យើងតែ បាទ និង ទេប៉ុណ្ណោះ
- ចូរធ្វើខ្លួនជាអ្នកស្ដាប់យ៉ាងសកម្ម : ប្រុងប្រយ័ត្នស្ដាប់ និង កុំព្យាយាមរកនឹកគិតសួរសំណួរបន្ទាប់ទៀត
- ធ្វើការកត់ត្រានៅពេលដែលមានការសំរាក ដូច្នេះត្រូវសំលឹងមើលមុខអ្នកដែលយើងសំភាសន៍ មិនត្រូវមើលកំណត់ត្រារបស់យើងខណៈពេលដែលគេនិយាយ
- ផ្ដល់ចំឡើយត្រលប់នូវអ្វីដែលលោកអ្នកឮ ដើម្បីធានាថាអ្នកយល់ដឹងត្រឹមត្រូវ ហើយឱ្យគេបន្ថែមនូវអ្វីដែលគេភ្លេច ។

កំណត់ត្រា

ឧបករណ៍ ៨

បញ្ជីសម្រង់ការប្រាស្រ័យទាក់ទង

អ្នកចូលរួមសំខាន់ៗ

- ដៃគូ ☐
- បុគ្គលិកគំរោង ☐
- បុគ្គលិកផ្សេងៗទៀតក្នុងអង្គភាពដៃគូ ☐
- អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងគំរោង ☐
- អ្នកទទួលផលពីគំរោង ☐
- ក្រុមសហគមន៍ ☐
- ស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានក្រៅដៃគូ ☐
- ឥស្សរជនសាធារណៈ ☐
- អ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ ☐
- រដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ មូលដ្ឋាន ☐
- ដៃគូថ្មីដែលមានសក្តានុពល ☐
- អង្គការជាតិ ☐
- ស្ថាប័នសិក្សា ☐
- ភ្នាក់ងារអន្តរជាតិ ☐
- ផ្សេងៗ ? ☐

ជំរើសនានាក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង

- ការសន្ទនា ☐
- ការប្រជុំជាសាធារណៈ ☐
- សិក្ខាសាលា ☐
- សកម្មភាពកសាងសមត្ថភាព ☐
- ព្រឹត្តិការណ៍ជាប្រវត្តិសាស្ត្រសំខាន់ៗ ☐
- ទស្សនកិច្ចដល់កន្លែង ☐
- ផ្ទាំងផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ☐
- វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ☐
- វីឌីអូ ឌីវីឌី ☐
- គេហទំព័រ ☐
- ស៊ីឌី ☐
- ករណីសិក្សា ☐
- ព្រឹត្តិប័ត្រព័ត៌មាន ☐
- បោះពុម្ពផ្សាយ ☐
- ផ្សេងៗ ? ☐

សារ សំខាន់ៗ

- *យើងបានរៀនពីគុណតំលៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការលោកអ្នកគួរសាកល្បងមើល* ☐
- *យើងបានដោះស្រាយបញ្ហាសំខាន់ៗ ហើយវាមានប្រសិទ្ធភាពជាងអភិក្រមដែលធ្លាប់ប្រើកាលពីអតីតកាល* ☐
- *ភស្តុតាងរបស់យើងបង្ហាញថា អន្តរាគមន៍នេះមានផលប៉ះពាល់ជាវិជ្ជមាន និងជាក់ស្តែងដល់អ្នកដែលត្រូវការ* ☐
- *សំណួរទាំងអស់ផ្តោតលើភាពជាអ្នកដឹកនាំ និង ការប្តេជ្ញាធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ* ☐
- *អភិក្រមនេះមានប្រសិទ្ធភាព និង និរន្តរភាព* ☐
- *នេះជាដំណោះស្រាយមូលដ្ឋានសំរាប់ការប្រឈមនៅមូលដ្ឋាន* ☐
- *ទម្រង់នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនេះ ជំរុញឱ្យមានការចូលរួមកាន់តែខ្លាំង ហើយផ្តល់អំណាចដល់អ្នកដែលយើងស្វែងរកជំនួយ* ☐
- ផ្សេងៗ ? ☐

ចំណាំ

វាមានហេតុផលចាំបាច់មួយចំនួនសំរាប់ការផ្សព្វផ្សាយភាពជាដៃគូ ឬ សកម្មភាពរបស់វា ហើយហេតុផលទាំងនេះត្រូវការការត្រិះរិះពិចារណា តែការដែលឆាប់នឹងធ្វើការផ្សព្វផ្សាយពេក នោះអាចជាសម្ពាធយ៉ាងធ្ងន់ទៅលើភាពជាដៃគូ ហើយអាចកើតមានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដែលនឹកស្មានមិនដល់ខ្លះៗ ។ ដៃគូត្រូវធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណហានិភ័យ និង ផលប្រយោជន៍នៃការបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយការងាររបស់គេ ហើយធានាថាគ្រប់ដៃគូទាំងអស់យល់ស្របគ្នា និង ប្រកាន់ខ្ជាប់ជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ។

កំណត់ត្រា

ឯកសារយោង

សៀវភៅជំនួយស្មារតីការកសាងភាពជាដៃគូរៀបរៀងចេញពីឯកសារ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយមុនៗ ចំនួន ៣ គឺ :

• ការគ្រប់គ្រងភាពជាដៃគូ : ឧបករណ៍សំរាប់ចងក្រងរដ្ឋាភិបាល ផ្នែកឯកជន និង ផ្នែកសង្គមស៊ីវិល ធ្វើជាដៃគូអភិវឌ្ឍ រៀបរៀងដោយលោកស្រី រ៉ូស ថេនីសុន និង
បោះពុម្ពដោយ : វេទិកាអ្នកដឹកនាំធុរកិច្ច រាជាធិរាជក្រុងវេល ឆ្នាំ ១៩៩៨

• ហត្ថាជំនួយ : អន្តរការីនៃភាពជាដៃគូសំរាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព
រៀបរៀងដោយ : លោកស្រី រ៉ូស ថេនីសុន និង លូកា វ៉ាល
បោះពុម្ពដោយ : ការិយាល័យព័ត៌មានសាធារណៈអង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ ២០០០

• ស្ថាប័នភាពជាដៃគូ : មេរៀនពីខ្សែត្រៀមជួរមុខ រៀបរៀងដោយលោកស្រី រ៉ូស ថេនីសុន
បោះពុម្ពដោយ : វេទិកាអ្នកដឹកនាំធុរកិច្ចអន្តរជាតិ ឆ្នាំ ២០០៣

ឯកសារជំនួយផ្សេងៗទៀត :

• មធ្យោបាយធ្វើខ្លួនឱ្យមានសេរីភាព រៀបរៀងដោយ បេន អ៊ុករី
បោះពុម្ពដោយ : ហ្វូនិក

• ប្រវត្តិសង្ខេបនៃអ្វីៗទាំងអស់ : រៀបរៀងដោយលោក គិន វីលប័រ
បោះពុម្ពដោយ : រោងពុម្ព សាំហាឡា

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ការបោះពុម្ពផ្សាយលើកទី ១ នៃសៀវភៅជំនួយស្មារតីការកសាងភាពជាដៃគូបានទទួលសិទ្ធិ និង ជំនួយឧបត្ថម្ភពីបណ្តាញសកលដើម្បីបង្កើនជីវជាតិចំណីអាហារ (GAIN) ។ GAIN ក៏បានផ្តល់ជំនួយក្នុងការបកប្រែសៀវភៅជាច្រើន ដែលអាចទាញយកពីគេហទំព័រ : www.thepartneringinitiative.org

ឯកសារនេះ បានរៀបរៀងចេញពីបទពិសោធន៍នៃអ្នកអនុវត្តផ្ទាល់ ដែលមកពីជុំវិញពិភពលោក ក៏ប៉ុន្តែសូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេសចំពោះលោក ម៉ៃខើល យ៉ាកុប ដែលបានជួយសរសេរប្រអប់ ៧ : ការនិយាយរឿង ។ អរគុណចំពោះលោក អាឡាំង ហ្គូទីយឺ ដែលបានជួយចងក្រងឧបករណ៍ទី ២ និង ចំពោះលោកស្រី បាបារា ទូក្លើរ សំរាប់ការចំណាយពេលជួយកែសំរួលអត្ថបទទាំងស្រុង និង ព្រមទាំងបានចូលរួមជាមួយ អង្គការ UNDP ជួយផ្តល់គំនិតក្នុងជំពូក ៤ និង ឧបករណ៍ទី ៥ ។

អ្នកនិពន្ធក៏សូមអរគុណដោយកតញ្ញូបំផុតចំពោះការឱ្យយោបល់ត្រឡប់ ដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបានពីលោក បណ្ឌិត សឹកគិរីមែន និង ក្រុមការងាររបស់គាត់លោក គូលីស៊ី ហ្វទីហ្វីកាស៊ី (ឥណ្ឌូនេស៊ី) និង ពីបណ្ឌិត ជូអាន រីវឺរា ដូម៉ាកូ នាយក Ejecutivo del CINyS and Guadalupe Rodriguez (ម៉ិកស៊ីកូ) ក៏ដូចជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាល (GAIN) និង ដៃគូដែលបានឆ្លើយតបក្នុងការព្រាងបោះពុម្ពលើកដំបូង ។

គំរោងនេះបានទទួលការគាំទ្រលើកទឹកចិត្តពី (មនុស្ស ៦០ នាក់ មកពី ១៥ ប្រទេស) អ្នកដែលបានមកចូលរួម សិក្ខាសាលា GAIN នៅក្រុងជេនីវ៉ា ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ ។ ជាមួយការលើកទឹកចិត្តនេះ បានជម្រុញឱ្យមានការ បោះពុម្ពសៀវភៅជំនួយស្មារតីការកសាងភាពដៃគូនេះជាភាសាផ្សេងៗជាច្រើន ដែលមានក្នុងទម្រង់អេឡិចត្រូនិច ។

យើងប្រាថ្នាចង់ឱ្យសៀវភៅនេះបានទៅដល់ដៃ (ដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយការនឹកគិត) អ្នកដែលអនុវត្តភាពជាដៃគូទាំងអស់ តាមរយៈការប្រើបណ្តាញ និង ប្រព័ន្ធចែកចាយរបស់អង្គភាពជាដៃគូទាំងអស់

ផលិតដោយ ៖

កម្មវិធីផ្តួចផ្តើមភាពជាដៃគូ

កម្មវិធីផ្តួចផ្តើមភាពជាដៃគូ ជាកម្មវិធីសកលរបស់វេទិកាអ្នកដឹកនាំធុរកិច្ចអន្តរជាតិ (IBLF) ។ ពេលកើតដំបូង កម្មវិធីធ្វើការជាមួយគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ចាប់តាំងពីកំរិតយុទ្ធសាស្ត្រ កំរិតប្រតិបត្តិការ និង កំរិតបុគ្គលម្នាក់ៗផ្ទាល់ ដើម្បីលើកកំពស់ និង គាំទ្រភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យដែលសមស្របមានប្រសិទ្ធភាព និង នវានុវត្តន៍ ហើយនឹងបានធ្វើជាមជ្ឈមណ្ឌលសកលសំរាប់ការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹងអំពីការកសាងភាពជាដៃគូ ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ៖ www.ThePartneringInitiative.org

ចូលរួមសហការជាមួយ ៖

វេទិកាអ្នកដឹកនាំធុរកិច្ចអន្តរជាតិ (IBLF)

IBLF ធ្វើការជាមួយផ្នែកឯកជន រដ្ឋាភិបាល និង ផ្នែកសង្គមស៊ីវិល ដើម្បីលើកកំពស់ការចូលរួមចំណែករបស់ក្រុមហ៊ុននៅក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ជាអង្គការឯករាជ្យមិនរកប្រាក់ចំណេញ ។ បច្ចុប្បន្នមានការគាំទ្រពីក្រុមហ៊ុនធំៗ និង នាំមុខគេក្នុងពិភពលោក ចំនួនជាង ១០០ ក្រុមហ៊ុន ។ តាំងពីបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ១៩៩០ IBLF បានបង្កើតកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីជាអន្តរជាតិ ក្នុងការនាំមុខគេលើការងារកសាងភាពជាដៃគូអន្តរវិស័យ ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ៖ www.iblf.org

កម្មវិធីអភិវឌ្ឍសហប្រជាជាតិ (UNDP)

UNDP ជាបណ្តាញអង្គការអភិវឌ្ឍសហប្រជាជាតិ ជាអង្គការដែលជួយឧបត្ថម្ភសំរាប់កាផ្លាស់ប្តូរ និង ភ្ជាប់ប្រទេសនានាទៅនឹងចំណេះដឹង បទពិសោធន៍ និង ធនធាន ដើម្បីជួយឱ្យមនុស្សកសាងជីវិតបានកាន់តែប្រសើរឡើង ។ អង្គការនេះធ្វើសកម្មភាពក្នុង ១៦៦ ប្រទេស ធ្វើការជាមួយគេដើម្បីឱ្យគេរកដំណោះស្រាយដោយខ្លួនឯង ភ្ជាប់ជាមួយដំណោះស្រាយជាសកល និង លើការប្រឈមចំពោះកិច្ចការអភិវឌ្ឍថ្នាក់ជាតិ ។ មេដឹកនាំពិភពលោកបានធ្វើសច្ចាប្រណិធានថានឹងសំរេចឱ្យបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍសហស្សវត្សរ៍ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងគោលដៅកំពូលនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឱ្យបានពាក់កណ្តាលក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ ។ បណ្តាញអង្គការ UNDP ធ្វើការតភ្ជាប់ និង សំរបសំរួលកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងជាសកល និង ថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីឱ្យសំរេចនូវគោលដៅនេះ ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ៖ www.undp.org

វិទ្យាស្ថានបំរើអ្នកសំរបសំរួលការងារអភិវឌ្ឍន៍ (VBNK)

VBNK ជាអង្គការរៀនសូត្រកម្ពុជាដែលនាំមុខគេក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ។ VBNK ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និង ប្រឹក្សាយោបល់ ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះតំរូវការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពទាំងបុគ្គល និង អង្គភាព ។ VBNK នៅតែមានលក្ខណៈពិសេសជាងគេក្នុងចំណោមអ្នកផ្តល់សេវាកម្មទាំងអស់ ចំពោះសេវាកម្មជាច្រើន និង ចំពោះវិធីសាស្ត្របែបនវានុវត្តន៍ដែលឆ្លើយតបចំពោះការប្រឈមនៃការកសាងសមត្ថភាពនៅក្នុងវិស័យអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនៅកម្ពុជា ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ៖ www.vbnk.org